

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY

1990

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

25 MARCA 2023

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

25 MARCA (SOBOTA) 2023, GODZ. 16

Sopocki Dom Aukcyjny, Sopot, Boh. Monte Cassino 43

tel.: (58) 551 22 89

Katarzyna Dąbrowska: 605 474 355, katarzyna.dabrowska@sda.pl

e-mail: modern@sda.pl

WYSTAWA PRZEDAUKCYJNA:

od 15 marca w siedzibie SDA

poniedziałek – piątek od 11 do 18

sobota od 11 do 15

LICYTACJA ONLINE

live.sda.pl

KUPUJ DZIEŁA SZTUKI TAK, JAK CI WYGODNIE.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, nasz dom aukcyjny przekazuje w ręce kolekcjonerów sztuki możliwość licytowania wyjątkowych obiektów online. Proces odbywa się poprzez darmową aplikację mobilną lub przeglądarkę internetową na naszej stronie: live.sda.pl

POBIERZ APLIKACJĘ MOBILNĄ LUB ZAREJESTRUJ SIĘ NA STRONIE I KORZYSTAJ Z UDOGODNIEŃ, KTÓRE OFERUJEMY:

Licytuj samodzielnie z dowolnego miejsca przez aplikację na urządzenia mobilne lub stronę internetową

Bądź na bieżąco! Obserwuj ulubionych artystów i śledź dostępność ich dzieł

Otrzymuj powiadomienia o nowych aukcjach organizowanych przez SoPocki Dom Aukcyjny

Uzyskaj dostęp do transmisji live każdej licytacji organizowanej przez nas

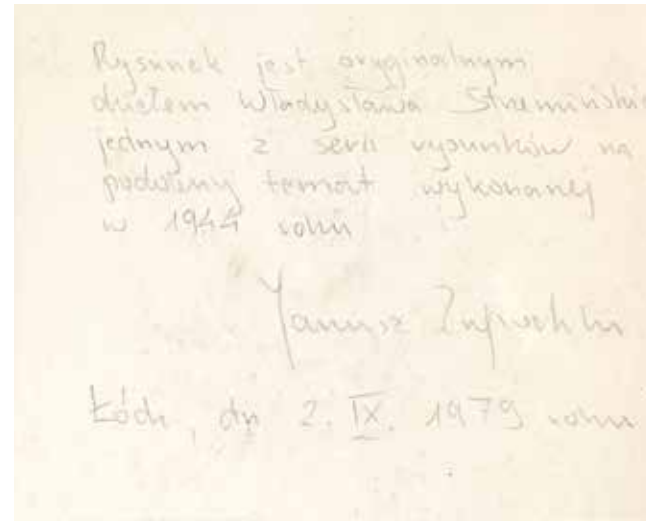
Zarejestruj się szybko i bezpiecznie na wszystkie nasze aukcje

Personalizuj naszą aplikację mobilną i licytuj w sposób, który preferujesz

live.sda.pl

POCHODZENIE:

- kolekcja prywatna, Niemcy (zakup w galerii w Warszawie w 1986 r.)
- własność Bolesława Hochlingera

OPINIE:

- na odwrocie opinia Janusza Zagrodzkiego z 1979 roku

LITERATURA:

Władysław Strzemiński 1893-1952. W setną rocznicę urodzin, Łódź 1994, por. poz. kat. II.68, II.71, II.74, II.98, II.99.

Teoretyk sztuki, malarz, projektant druku funkcjonalnego, pionier konstruktywistycznej awangardy lat 20. i 30. XX wieku, twórca teorii unizmu. Podczas I wojny światowej w randze podporucznika służył w Twierdzy Osowiec i był jednym z nielicznych, którzy przeżyli tzw. atak umarłych, a następnie walczył na Białorusi, gdzie w maju 1916 został ciężko ranny (stracił rękę i nogę oraz wzrok w jednym oku) [2]. Za zasługi na polu walki otrzymał Order Świętego Jerzego. Nie mogąc kontynuować kariery wojskowej rozpoczął studia w Szkole Sztuk Pięknych w Moskwie, której jednak nie ukończył. Następnie został asystentem Kazimierza Malewicza w Szkole Sztuk Pięknych w Witebsku. W ciągu zaledwie kilku lat znalazł się w czołówce rosyjskiej awangardy, współpracując m.in. z El Lissickim i Aleksandrem Rodczenką. W 1921 roku wraz z żoną Katarzyną Kobro przeprowadził się do Wilna, gdzie współorganizował Wystawę Nowej Sztuki (1923) oraz grupy Blok Kubistów, Suprematystów i Konstruktywistów. Był członkiem międzynarodowej grupy Abstraction-Creation. Od roku 1931 przebywał w Łodzi, gdzie współtworzył Międzynarodową Kolekcję Sztuki Nowoczesnej. W 1945 został wykładowcą w łódzkiej Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, której był współzałożycielem. W tym samym roku przekazał swą spuściznę artystyczną Muzeum Sztuki w Łodzi. W 1950 Strzemiński został na polecenie Ministerstwa Kultury i Sztuki, zwolniony z pracy w PWSSP pod zarzutem nierespektowania norm doktryny realizmu socjalistycznego. Swoją twórczością wniósł wiele w światową awangardę. Krytyka światowa zalicza Strzemińskiego do ścisłej czołówki artystów XX wieku.

1

Władysław Strzemiński

(1893 Mińsk – 1952 Łódź)

Kwiaty, 1944

akwarela, czarna kredka, papier, 29,5 × 41,5 cm, sygnowany i datowany l. d.: 'W.Strz |1944', na odwrocie opinia Janusza Zagrodzkiego potwierdzająca autentyczność pracy: 'Rysunek jest oryginalnym dziełem Władysława Strzemińskiego, jednym z serii rysunków na podobny temat, wykonany w 1944 roku |Janusz Zagrodzki |Łódź, dn. 2 IX 1979 roku.'

cena wywoławcza: 80 000 zł •

estymacja: 100 000 – 120 000 zł

Prezentowana praca jest przykładem rzadko pojawiających się na rynku barwnych prac Strzemińskiego. Powstała w okupacyjnej Łodzi, w okresie bardzo trudnym dla artysty, obok cykli ekspresyjnych rysunków oddających wojenną gehennę („Białoruś zachodnia”, „Deportacje”, „Wojna domom”, „Twarze”, „Pejzaże i martwe natury”, „Tanie jak błoto”, „Ręce, które nie z nami”, „Moim przyjaciołom Żydom”). Figuracywne przedstawienie kwiatów zostało pokryte barwnymi plamami czystych kolorów, które nie przypadkowo układają się w pewien rytm. Jak mówił Strzemiński, tworząc z natury - „eksperymentuje się”, dążąc bądź do ukazania w przedmiotach „rytmów nieregularnej symetrii”, bądź zwykłej „rytmiki plam barwnych” zależnej od siły kolorów. W okresie wojny artysta wykonał szereg rysunków, analogicznych do naszego, przeznaczonych na sprzedaż, które określał mianem „typu kompromisowego”, część z nich znajduje się obecnie w zbiorach Muzeum Sztuki w Łodzi.

Flora uwięziona to jeden z siedmiu znanych obrazów z cyklu „Flor”, powstałym w latach 1959–1969. Okres ten jest najbardziej charakterystyczny, a także najobfitszy w twórczości Alfreda Lenicy. Jest to też moment szczytowego rozwoju i kariery artystycznej malarza.

Kompozycja obrazu zbudowana jest przez ściśle wypełniające obraz biologiczne plamy czerwieni, żółci czy zieleni. Na nich kłębią się linie i punkty czarnej farby. Godne uwagi jest tu postępowanie się przez artystę czernią, jakby konstruującą czy utrzymującą w ryzach całość kompozycji. Ten fenomen występował w malarstwie Lenicy już od początku w jego obrazach kubizowanych i surrealnych, collages i często jako gruba kreska konturowa.

Bożena Kowalska „Ku nowej kreacji malarskiej” [w:] Alfred Lenica Malarstwo, Galeria Miejska Arsenat, Poznań 2002

POCHODZENIE:

- kolekcja prywatna
- własność Tadeusza Konwickiego

WYSTAWIANY:

- Alfred Lenica, Galeria Zachęta, Warszawa, 1974 (nr kat. 486)

Studia rozpoczął w 1922 roku na wydziale prawno-ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego. Równolegle studiował muzykę w Konserwatorium Muzycznym. Swoje malarskie zainteresowania pogłębiał studiując w Prywatnym Instytucie Sztuk Pięknych prowadzonym przez Adama Hannytkiewicza. W latach 30. Alfred Lenica malował obrazy figuratywne, przede wszystkim martwe natury i pejzaże, wzorując się na kubizmie. Na początku wojny rodzina Leniców wysiedlona z Poznania udała się do Krakowa. Czas wojny był przełomowy w karierze malarza. Krakowskie środowisko artystyczne skupione wokół Tadeusza Kantora, a zwłaszcza przyjaźń z Jerzym Kujawskim zaowocowała pogłębieniem zainteresowań malarza awangardą. W 1945 roku Alfred Lenica powrócił do Poznania, gdzie zaangażował się w działalność artystyczną. W 1947 został współzałożycielem awangardowej grupy 4F+R. Po latach prób i poszukiwań, Lenica coraz silniej dążył ku abstrakcji i tasyzmowi. W 1948 roku wziął udział w I Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie zorganizowanej przez Tadeusza Kantora. Od 1955 roku wyklarował się ostatecznie styl malarski Alfreda Lenicy, który będzie mu towarzyszył aż do śmierci. Styl ten był połączeniem tasyzmu, surrealizmu, informelu i drippingu. Powstawały obrazy olejne o dużych formatach malowane w technice wypracowanej wcześniej przez artystę (uzyskiwanie prześwitów koloru spod kolejnych warstw farby), którą następnie udoskonalał i rozwijał. Lenica chętnie posługiwał się lakierami oraz farbami przemysłowymi. Prezentował styl malarstwa abstrakcyjnego o odcieniu surrealistyczno-ekspresjonistycznym. Lenica wiele podróżował; na zaproszenie ONZ przebywał na przełomie 1959/60 roku w Genewie, gdzie w siedzibie tej organizacji wykonał malowidło ścienne „Trzy żywioły” (Woda, Ogień i Miłość). Utrzymywał stały kontakt z rodzimą awangardą artystyczną, wystawiał z Grupą Krakowską, brał udział w większości plenerów w Osiekach koło Koszalina, uczestniczył w sympozjum „Sztuka w zmieniającym się świecie” w 1966 roku w Puławach.

2

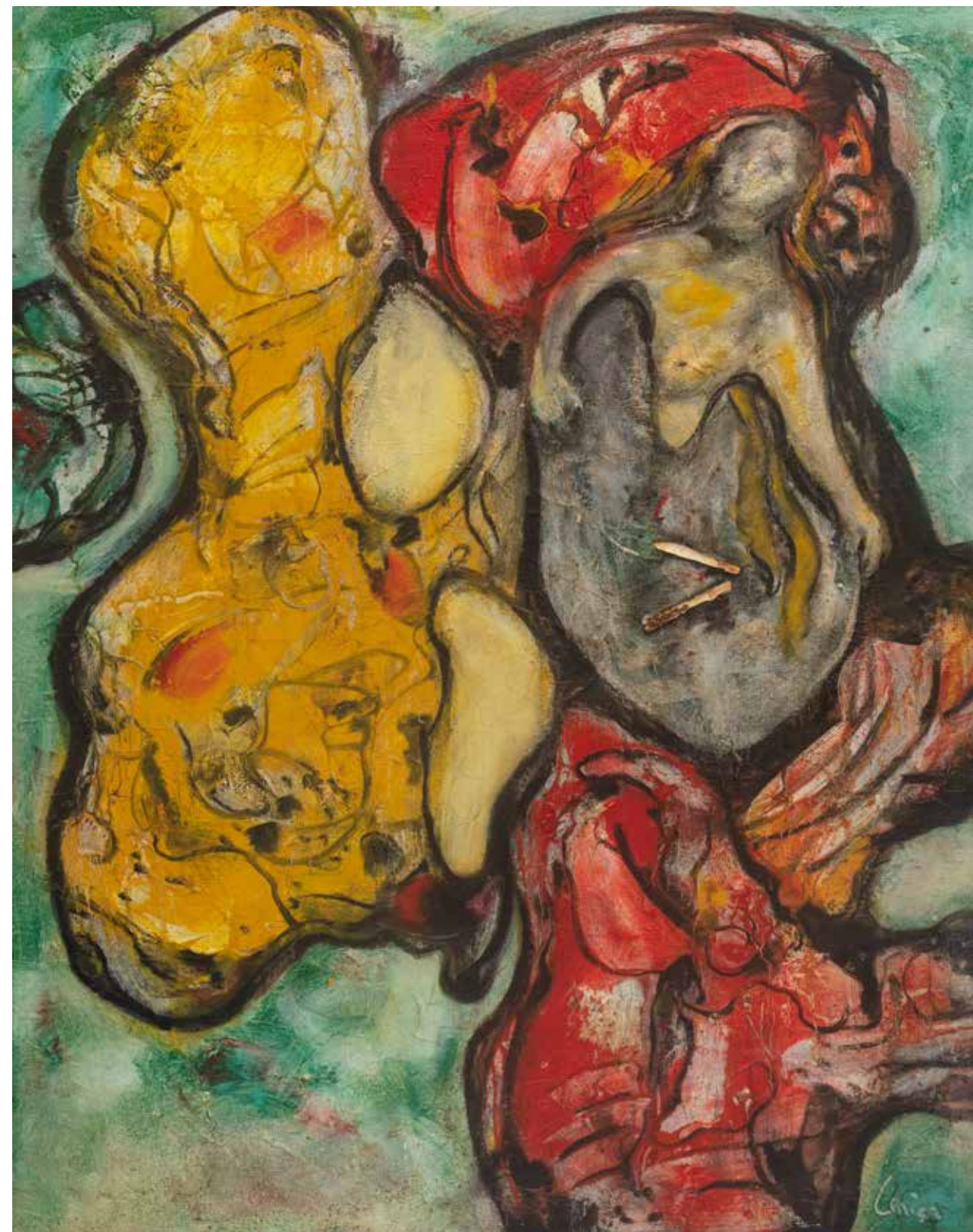
Alfred Lenica

(1899 Pabianice –
1977 Warszawa)

Flora uwięziona, 1966

olej, płótno, 92 × 73 cm,
sygnowany p.d.: 'Lenica' oraz
opisany na odwrocie: 'A. LENICA
| 1966 | WARSZAWA | „FLORA
UWIĘZIONA” | 92 X 73'

cena wywoławcza: 120 000 zł •
estymacja: 180 000 – 200 000 zł

U Alfreda Lenicy szczególną rolę odgrywało umiłowanie sił życia, biologicznego wzrostu, tego co się rodzi i niesie nadzieję. Stąd, przynajmniej w pewnym stopniu owa tkanka jego malarstwa, która zdaje się powstawać na naszych oczach, wybuchając gejzerami form, rozchodząc płatami kształtów, rozwijając ciągami splotów, przenikających się wzajemnie, jakby rozrastających się w górę, w dół, na boki i w głąb iluzyjnej przestrzeni. (...) Bywa zaś, że owe formy zbliżają się na mocy przypadku do form roślinnych, zwierzęcych czy ludzkich.

cyt. za: Alfred Lenica. Prace z lat 1961-1973, Stowarzyszenie Grupa Krakowska, Galeria Krzysztofory Kraków, Uniwersytecka Galeria Sztuki Współczesnej BWA-US, Cieszyń czerwiec/lipiec 1987, oprac. Maciej Gutowski

Poszedłem na wernisaż wystawy obrazów mego teścia, Alfreda Lenicy, którego nazywamy dziadkiem. Wybrałem się na wernisaż ożywiony szczerą życzliwością dla miłego starca, któremu zawdzięczam swoją żonę. Więc ruszyłem ze świadomością mojej dobrej woli, mojej łaskawej protekcjonalności, ruszyłem mocno spóźniony [...] zjawiłem się w Zachęcie, kiedy już mocno opustoszała. Stałem w wielkiej sali i zamieniłem się w słup soli. Tak, po prostu zgłupiałem. Przede mną było pięć wielkich hal wypełnionych szczerze wspaniałym malarstwem, malarstwem dynamicznym, silnym, pogodnym, życzliwym ludziom, malarstwem pełnym osobistej i ciepłej poezji. Kręciłem z niedowierzaniem głową zbierając myśli. Te obrazy były takie jak nasz stary Fredzio: ufne, szlachetne, zupełnie oderwane od rzeczywistości, naiwne i rozumne, dobre i maniackalne w swojej wierze w sztukę, łaknące ludzi i bardzo czyste. Zrobiło mi się nieswojo, bo zrozumiałem, że nasz niepoważny protoplasta jest poważnym artystą.

Tadeusz Konwicki, Kalendarz i klepsydra, Warszawa 1976, s. 185
(o wystawie w Zachęcie w 1958 r.)

Trwająca obecnie w Londynie w Tate Modern indywidualna wystawa Magdaleny Abakanowicz „Every Tangle Of Thread And Rope” (Każda plątana nica i lin) otrzymała entuzjastyczne recenzje krytyków. 26 prezentowanych prac, pochodzących z lat 1950–1980 to przede wszystkim gigantyczne przestrzenne formy, zwane Abakanami z barwionego sizalu, liny konopnej, końskiego włosia, które zrewolucjonizowały pojęcie tkaniny i rzeźby. Rachel Campbell-Johnston z „The Times” nazwała rzeźby „hipnotyzującymi i fascynującymi”:

Jeśli Abakanowicz tkła ze swoich włókien bajki, to są to zdecydowanie bajki mroczne. Pochodzą z głębi tajemniczych krain wyobraźni. To świat tyleż odczuwany, co widziany, który w tym spektaklu ożywa.

Recenzentka Laura Cumming z „The Guardian” zwraca uwagę, że formy tych prac, jawnie kojarzące się z kobiecym ciałem, seksem, domem, mają niezaprzeczalną siłę.

Jedna z najważniejszych artystek XX wieku, a jej prace biją rekordy popularności. Edukację artystyczną rozpoczęła w Liceum Plastycznym w Gdyni, w latach 50. studiowała na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, a następnie w Państwowym Instytucie Sztuk Plastycznych w Sopocie. Wyobraźnią i odwagą znacznie wykraczała jednak poza tradycyjne ramy i zasady narzucane na uczelniach artystycznych. Wypracowała własny, nowatorski styl i techniki wyrazu, oparte na niespotykanych dotąd w rzeźbie materiałach. Jej światowa kariera rozpoczęła się w 1962 roku na Międzynarodowym Biennale Tkaniny w Lozannie, gdzie po raz pierwszy miała okazję zaprezentować publiczności międzynarodowej swoje płótna, nazwane później „abakanami”. W centrum zainteresowań twórczych Abakanowicz było ciało ludzkie, a w szerszym ujęciu kondycja i miejsce człowieka w świecie, anonimowość i zagubienie jednostki w tłumie. W słynnych cyklach z lat 70-tych: „Alteracje”, „Głowy”, „Plecy” czy „Postaci siedzące” ukazała niepełne, rozczłonkowane, wyrażone postaci ludzkie – „pozostałości” po człowieku. Rozważania na temat człowieka, zarówno w aspekcie społecznym, jak i biologicznym, były głównym tematem całej jej twórczości. Chociaż na przestrzeni lat sięgała po różne materiały – brąz, metal czy drewno, jej znakiem rozpoznawczym pozostało workowe płótno, któremu nadała całkowicie nowy, przestrzenny wymiar. Prace Abakanowicz, w szczególności realizacje plenerowe, znajdują się w muzeach i galeriach na całym świecie, min. w USA, Izraelu, Francji czy Japonii.

3

Magdalena Abakanowicz

(1930 Falenty pod Warszawą – 2017 Warszawa)

Red Hair, 1970–1972

gobelin, technika własna, sizal, 86 × 64 cm, na odwrocie autorska naszywka z odręcznym opisem pracy i sygnaturą: 'M. Abakanowicz | „RED HAIR” 1970–72 | 87x63 cm'

cena wywoławcza: 220 000 zł •
estymacja: 350 000 – 400 000 zł

Nie lubię reguł i przepisów. Są wrogami wyobraźni. Warsztatem tkackim posługuję się, zmuszając go do posłuszeństwa według moich zamierzeń. Moja twórczość od początku była protestem wobec tego, co w tkactwie zastałam. Zaczęłam używać lin, włosia końskiego, metalu i skór, ponieważ te materiały były mi potrzebne do wyrażania mojej wizji i nie interesowało mnie, czy mieszczą się one w tradycji tkactwa artystycznego. Nie interesowała mnie zresztą nigdy tkanina z jej rolą dekoracji ściany.

Pasjonowało mnie po prostu to, co z tej tkaniny można zrobić: jak ukształtować powierzchnię w relief, jak zachowują się ruchome plamy z włosia, jak wreszcie może ta konstruowana powierzchnia nabrzmiwać i pękać, ukazując przez szczeliny tajemnicze głębie. W 1966 roku powstały moje pierwsze kompozycje tkane całkowicie oddzielone od ściany, znajdujące swe miejsce w przestrzeni. Tworząc je, nie chcę nawiązywać ani do tkaniny, ani do rzeźby. Interesuje mnie co najwyżej unicestwienie roli użytkowej tkaniny, przede wszystkim zaś stworzenie możliwości wszechstronnego obcowania z obiektem o strukturze mięsistej i giętkiej. Stworzenie możliwości do penetracji poprzez pęknięcia i otwory aż do najdalszych zakamarków wnętrza.

Magdalena Abakanowicz, 1969

4

Magdalena Abakanowicz

(1930 Falenty pod Warszawą –
2017 Warszawa)

Tors, 1985

miękki werniks, papier,
31,7 × 24,5 cm (odcisk),
56 × 44,5 cm,
sygnowany, datowany
i opisany ołówkiem u dołu
'1/7 M. Abakanowicz 85'

cena wywoławcza: 8 000 zł •
estymacja: 12 000 – 14 000 zł

5

Władysław Hasior

(1928 Nowy Sącz – 1999 Kraków)

Pamięci Przyjaciela, 1980

asamblaż, 80 × 55 × 14 cm, opisany na odwrocie: ' "Pamięci Przyjaciela" | 1980 | 80 × 55 × 14 cm | Hasior W'

cena wywoławcza: 32 000 zł •

estymacja: 40 000 – 50 000 zł

POCHODZENIE:

– kolekcja prywatna, Niemcy (zakup bezpośrednio od artysty w 1990 r.)

Malarz, scenograf, pedagog i przede wszystkim rzeźbiarz. Artysta studiował w latach 1952–58 w warszawskim ASP na Wydziale Rzeźby, pod kierunkiem Mariana Wnuka. W 1959 roku, po otrzymaniu stypendium francuskiego Ministerstwa Kultury, wjechał do Paryża, gdzie swoje rzeźbiarskie studia uzupełniał w pracowni francuskiego rzeźbiarza Ossipa Zadkine. W latach 1957–68 był nauczycielem w Szkole Kenara w Zakopanem. Pracował również jako scenograf we wrocławskim Teatrze Polskim w latach 1970–1971. Był członkiem artystycznego ugrupowania Phases. Hasior na artystycznej arenie międzynarodowej zastąpił jako twórca metaforycznych assamblaży. Swoje rzeźbiarskie kompozycje konstruował z przedmiotów gotowych, często znajdujących na jarmarkach, odpustach. Nadając im wtedy nowe znaczenie, odgrywały one w jego pracach rolę znaków i symboli. Hasior był również autorem pomników. Związany był z Zakopanem, gdzie mieszkał i tworzył. Tam też mieściła się jego autorska galeria. Artysta uczestniczył w Biennale w Sao Paulo w 1965 i 1971 roku oraz w Biennale w Wenecji w 1970 roku. Poza tym swoje prace pokazywał również w Paryżu, Sztokholmie, Rzymie, Brukseli, Moskwie.

Około 1961 roku Hasior zarzucił klasycznie rozumianą rzeźbę i rozpoczął proces budowania swoich prac poprzez montaż gotowych przedmiotów. Właściwie od tej chwili jego twórczość stała się niezwykle konsekwentna i choć w ramach niej wyodrębnić można różne kategorie, wydaje się, że podążają tym samym torem, gdzie jeden element wynika z drugiego, uzupełnia go i jednocześnie stanowi jego kontynuację. Jedne prace wyrastają z drugich. Łączy je wspólna geneza. Przedmiot, surrealizm i ludowość. Hasior tak mówi o swoich działaniach w tym obrębie:

Przecież ten rodzaj działań istnieje od początku świata, [...] a wynika z potrzeby, by nadawać przedmiotom i rzeczom inne niż ich codzienne, użytkowe znaczenie. [...] Tak jak w ludowych opowieściach funkcjonują latające dywany, siedmiomilowe buty i czapki-niewidki, tak jest i szansa wśród milczących, czekających przedmiotów, że ktoś – artysta – zechce ten przedmiot wziąć do ręki i uruchomić sferę zawartych w nim poetyckich znaczeń.

Julita Deluga, Vexillum [w:] Władysław Hasior. Prace z Galerii Starmach, Sopot 2020, s. 71

Używam materiałów, które coś znaczą. Każdy przedmiot ma swój sens, a złożone dają aforyzm. Aforyzm jest bardzo podobny do prawdy, ale nie jest samą prawdą. Działalność artystyczną uważam za prowokację: intelektualną, twórczą.

Władysław Hasior

6

Władysław Hasior

(1928 Nowy Sącz – 1999 Kraków)

Matka Boska, 1967

asamblaż, 50 × 43 × 23 cm,
z boku naklejka z odręczną dedykacją: 'Drogi Alku |ściskam serdecznie |Hasior I'; na podstawie naklejka z maszynowym napisem: 'W.Hasior' oraz odręcznie: 'Matka Boska |1967'

cena wywoławcza: 18 000 zł •

estymacja: 22 000 – 28 000 zł

„Erotyka to nie tylko bliskie kontakty między ludźmi. Płodność to erotyka, która dotyczy całego świata, także zwierząt, roślinności. Nie zajmuję się kontekstem kulturowym i socjologicznym erotyki, widzę człowieka jako część natury. W moich obrazach staram się wymieszać elementy roślinne, zwierzęce i ludzkie, pokazać bogactwo linii tych światów, które tworzą jedną całość. Chcę pokazać kipiące życie.

Jan Dobkowski, cyt. za: E. Dzikowska, *Artyści mówią. Wywiady z mistrzami malarstwa*, Warszawa 2011, s. 47–48

7

Jan Dobkowski

(ur. 1942 Łomża)

Kobieta pączkująca, 1984

akryl, płótno, 59 × 79 cm,
sygnowany, datowany i opisany
na odwrociu: 'Jan Dobkowski
| „KOBIE TA PĄ CZKU JĄ CA” 1984
| acryl 60 cm X 80 cm'

cena wywoławcza: 48 000 zł •

estymacja: 55 000 – 75 000 zł

Malarz, rysownik, urodzony w 1942 r. w Łomży. Ukończył Liceum Plastyczne w Warszawie i w roku 1962 rozpoczął studia na Wydziale Malarstwa warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Uczeń prof. Juliusza Studnickiego i prof. Jana Cybisa, w którego pracowni otrzymał dyplom w 1968 r. Będąc jeszcze na studiach, w 1966, utworzył duet artystyczny, w którym jego partnerem był Jerzy (Jurry) Zieliński. Ich pierwsza wspólna wystawa pt. Neo-Neo-Neo odbyła się w Warszawie w 1967 r. Wystawiali wspólnie do 1970 r. W 1968 r. powstały pierwsze zielono-czerwone obrazy Dobkowskiego (używającego w tym czasie pseudonimu Dobson). W pracach tych, operujących giętkimi, falistymi liniami, w których upatrywano wpływów secesji, artysta używał środków rodem z op-artu dla wywołania złudzeń optycznych (wirowanie, mżenie, pozorny ruch form). Równoległe z obrazami tworzył też formy z płyt i folii do montowania w przestrzeni. Złoty medal na Sympozjum Złotego Grona w Zielonej Górze w 1971 r. i blisko roczny pobyt w USA na stypendium Fundacji Kościuszkowskiej w 1972 r. to kolejne etapy pełnej sukcesów kariery malarza. Wyraźną zmianę nastroju i wymowy jego prac przyniosły wydarzenia 1980–1981 roku, zwłaszcza wprowadzenie stanu wojennego. Monochromatyczne, ciemne płótna znaczył wtedy nikielkami, wiotkimi liniami rysunku.

„Nie-bo” i „Osobliwe zdarzenie” są bliżej zjawisk, które trudno nam uchwycić. To przebłyśki, dokumentacje zmiany światła, więc też zmiany świata. Zapis w dzienniku, który można czytać pod różnymi kątami, ale ma on jeden cel: podtrzymać relację jednostki z tym, co istnieje dookoła. Grać w określanie tego związku na nowo i jeszcze bardziej na nowo.

Julia Kusiak

8

Jan Dobkowski

(ur. 1942 Łomża)

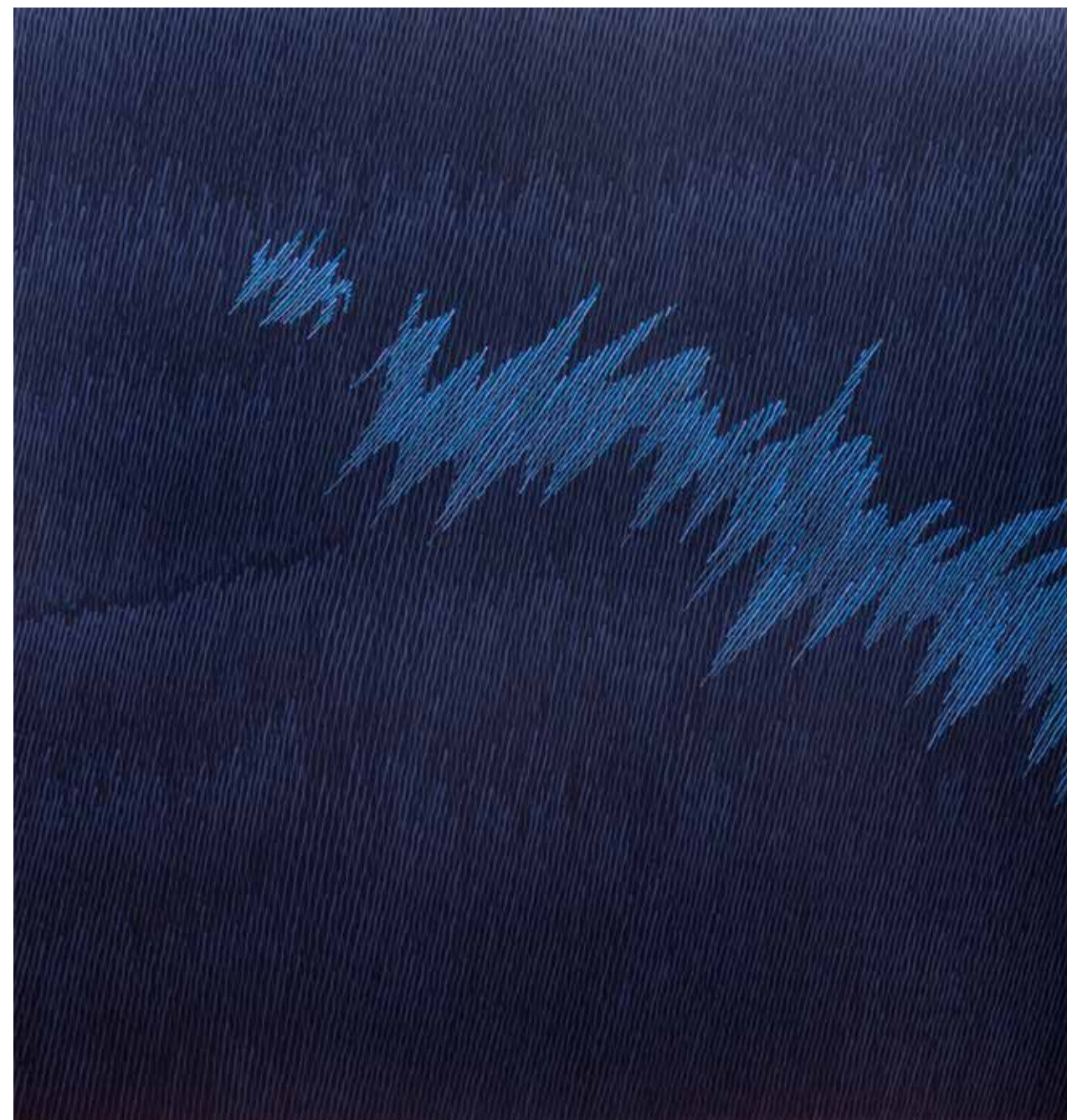
Osobliwe zdarzenie IX, 2013

akryl, płótno, 147 × 147 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'Jan Dobkowski | Z CYKLU
„OSOBLIWE ZDARZENIE IX” 2013
ROK | ACRYL | 147 cm x 147 cm'

cena wywoławcza: 68 000 zł •
estymacja: 90 000 – 110 000 zł

WYSTAWIANY:

Niebo nade mną, Galeria Atak, Warszawa 2022

Kiedy myślę o polskim pejzażu to we mnie też budzi się tęsknota i żal, a właściwie złość, że tak zmarniał i tak niewiele go już zostało. Najpierw niszczył go „dynamiczny rozwój gospodarczy” i blokowiska PRL-u. Teraz dobijają obrzydliwe, tandetne supermarkety, stacje benzynowe, betonowe, kościelne dziwolągi i reklamy amerykańskich portek na chłopskich polach. Na szczęście są jeszcze peryferyjne polskie zadupia, gdzie jest cicho, pięknie, spokojnie i daleko od zgiełku i obłędu, Bardzo ważnych spraw codziennych”. Są nieba, chmury, deszcze, śniegi, mgły, wschody i zachody słońca, łąki, pola, trawy, drzewa, ogrody, strumienie, stawy, i bajora, stare chatupy, krzywe domki i omszałe płoty.

(...)

Spieszę się, bo moja Polska topi się szybciej niż zeszłoroczny śnieg, a ja chcę zdążyć ją namalować, chociaż to absurd, bo ona jest tylko we mnie i umrze razem ze mną. Ale jak to mówią: credo quia absurdum est. Wierzę w to, choć to niedorzeczne.

Jerzy Duda-Gracz, Chopinowi Duda-Gracz, Kraków 2009, s. 337

Jest jednym z najwybitniejszych polskich malarzy współczesnych. Doceniony za granicą, wystawiał praktycznie na całym świecie, m.in. w Tokio, Paryżu, Sztokholmie, Londynie, Berlinie, Moskwie, Rzymie, Wiedniu, Florencji, Bratystawie, Sofii, Chicago, Delhi, Oldenburgu, Monachium, Lipsku i Nowym Yorku. Obecnie stałą ekspozycję dzieł malarza można podziwiać w Górnośląskim Muzeum w Bytomiu. Zawrotna kariera artysty, której początki sięgają lat 70. XX w. nie przeszkodziła Dudzie Graczowi w prowadzeniu pracy dydaktycznej w filii krakowskiej ASP w Katowicach (w latach 1976–1982), a następnie w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach i Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie. Jego twórczość charakteryzuje znakomity warsztat i ogromna dbałość o szczegóły. Wielokrotnie w swych obrazach odwoływał się do tradycji dawnego malarstwa polskiego, głównie zaś do mistrzów pokroju Józefa Chełmońskiego i Jacka Malczewskiego. Tym niemniej, prace Dudy-Gracza były również porównywane z obrazami Petera Bruegla, a to za sprawą wnikliwej satyry i moralizatorskiego programu występującego w dziełach polskiego malarza. Duda-Gracz włączał do swej sztuki wielokrotnie tematy z dzisiejszej szarej rzeczywistości, która nie pozostawiała żadnych złudzeń, szczególnie mieszkańcom niewielkich miasteczek oraz zapadłych wsi. Z całą szczerością przedstawiał szpetotę ludzkiego ciała i ludzkiej duszy. Obnażał wszelkie wady człowieka, począwszy od głupoty, nietolerancji, chamstwa, lenistwa, na fascynacji pieniądzem i kulturą amerykańską skończywszy. Nie stronił jednak od pięknych widoków natury.

9

Jerzy Duda-Gracz

(1941 Częstochowa – 2004 Łagów)

Kamion – Zmęczenie, 1998

olej, płyta, 80 × 60 cm, sygnowany
l.d.: 'DUDA GRACZ 2353/98';
na odwrocie autorska nalepka
z opisem obrazu

cena wywoławcza: 90 000 zł •
estymacja: 130 000 – 150 000 zł

Mnie zawsze inspirowała wyłącznie Polska. Ja jestem nieuleczalnie chory na Polskę. Cykl chopinowski to nie ilustracje, lecz inspiracje. Podjęcie próby przełożenia dźwięków na barwę, to także złożenie hołdu ukochanemu kompozytorowi.

Jerzy Duda-Gracz

Cykl „Chopinowi” Jerzy Duda Gracz namalował w latach 1999–2003, odwiedzając 92 miejscowości w poszukiwaniu pejzaży najbliższych jego rozumieniu muzyki Chopina. Tworząc swój monumentalny cykl, studiował też korespondencję, rękopisy i literaturę poświęconą kompozytorowi oraz słuchał utworów w wykonaniu Janusza Olejniczaka. Powstało 313 prac poświęconych wszystkim kompozycjom Chopina.

10

Jerzy Duda-Gracz

(1941 Częstochowa – 2004 Łagów)

*Antonin – Nokturn
Nr 2 Es-dur op. 9, z cyklu
Chopinowskiego, 2002*

olej, płyta, 50 × 110 cm,
sygnowany l.d.: 'DUDA-GRACZ
2719/2002'; na odwrocie nalepka
autorska z opisem obrazu

cena wywoławcza: 150 000 zł •
estymacja: 200 000 – 250 000 zł

LITERATURA:

Chopinowi Duda-Gracz, Kraków 2009, s. 113

do pracy dołączony jest certyfikat autentyczności Agaty Dudy-Gracz

719/2002

Jeśli chodzi o moje podejście w pracach plastycznych do zastanej rzeczywistości, to nie jest ono krytyczne w sensie negatywnym (nie drwię z rzeczywistości, jakby to na pierwszy rzut oka wyglądało), bardziej jest to promowanie, lansowanie rzeczywistości, czyli losów i perypetii ludzi (koleżanek, bohaterów artykułów prasowych, filmów itp.).

Marcin Maciejowski

Obrazy i rysunki Marcina Maciejowskiego są pełną kolorytu współczesną redakcją malarstwa realistycznego i historycznego. Tematem jego prac są zarówno znajome dziewczyny, jak i bohaterowie pop kultury, politycy, kibole i dresiarze, jak i sceny z galerii sztuki nowoczesnej oraz zdarzenia z historii XX wieku. (...) Fascynują go kulturowe i pop kulturowe klisze „męskości” i „kobiecości”, ale swoimi obrazami dotyka też narodowych świętości, obsesji, lęków i nadziei. Jego malarstwo jest dojrzałą i wyrafinowaną pod względem warsztatowym analizą współczesnej kultury wizualnej jako zestawu ideologicznych klisz. Artysta znany jest również z przywiązania do spraw polskich, a jego prace są często świadomą apoteozą „swojskości”.

cyt. za stroną Galerii Raster

Jeden z najbardziej rozpoznawalnych polskich artystów malarzy. W latach 1994–1996 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. W roku 1995 zaczął uczęszczać na dodatkowe zajęcia z rysunku, gdzie poznał studentów starszych roczników – Wilhelma Sasnała i Rafała Bujnowskiego. Młodzi studenci zakolegowali się z prowadzącym zajęcia Markiem Firkiem oraz Józefem Tomczykiem i założyli nieformalną grupę twórczą, która w niedalekiej przyszłości miała otrzymać nazwę „Grupa Ładnie” (1995–2001). Maciejowski na trzecim roku studiów z architektury przeniósł się na Wydział Grafiki krakowskiej ASP, gdzie dał się poznać jako niepokorny student, kroczący własną ścieżką. W 2002 roku został Laureatem Paszportów Polityki, a w 2010 roku otrzymał prestiżową niemiecką nagrodę Lovis Corinth Preis. Prace Maciejowskiego są odnaleźć można w wielu kolekcjach publicznych i prywatnych w kraju i zagranicą, m.in.: Muzeum Narodowe w Krakowie; MOCAK, Kraków; Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie; CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa; Bunkier Sztuki, Kraków; Fundacja Sztuki Polskiej ING, Warszawa; Belvedere Museum, Wiedeń; Burger Collection, Berlin; Frissiras Museum, Ateny; Kunstforum Ostdeutsche Galerie, Regensburg; Olbricht Collection, Berlin/Essen, Schauwerk Sindelfingen Museum, Sindelfingen; Volpinum Kunstsammlung, Wiedeń. Autor ok. 30 wystaw indywidualnych prezentowanych m.in. w Galerie Thaddaeus Ropac, Londyn/Salzburg/Paris (2019, 2016, 2010); Wilkinson Gallery, Londyn (2015, 2012, 2008), Galeria Raster, Warszawa (2014, 2006, 2001), Galerie Meyer Kainer, Wiedeń (2013, 2009, 2006, 2005, 2002); BWA Bielsko Biata (2012), Muzeum Narodowe w Krakowie (2010); Gallery Leo Konig, Nowy Jork (2005); Galeria Arsenał, Białystok (2004); Marc Foxx Gallery, Los Angeles (2004); Państwowa Galeria Sztuki, Sopot (2003); Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa (2002); Galeria Zderzak, Kraków (2001, 2000). Uczestnik kilkudziesięciu wystaw zbiorowych w Polsce i na świecie

11

Marcin Maciejowski

(ur. 1974)

Bez tytułu

olej, płótno, 62 × 56 cm, sygnowany na odwrocie: 'M. MACIEJOWSKI'

cena wywoławcza: 86 000 zł •

estymacja: 120 000 – 140 000 zł

Konstrukcją każdej pracy rządzi przypadek, którego źródłem jest rzut monetą, rzut kostką do gry, seria liczb z tabeli giełdowej itp. Gama kolorów ograniczona zazwyczaj do bieli i czerni pozwala na wyrażenie podstawowych przeciwieństw takich jak: „dobro-zło”, „plus-minus”, „tak-nie”.

Ryszard Winiarski

POCHODZENIE:

- kolekcja prywatna, Polska
- kolekcja prywatna, Berlin
- kolekcja Gerarda Jürgena Bluma-Kwiatkowskiego

WYSTAWIANY:

- Museum Modern Art, Hünfeld
- Galerie New Space, Fulda

do pracy dołączony jest certyfikat autentyczności Anny Winiarskiej-Wasilewskiej

Artysta wiązany ze sztuką konceptualną oraz wizualizmem. W latach 1953–1959 studiował na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej Politechniki Warszawskiej. Następnie studiował malarstwo u Aleksandra Kobzdeja na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą ukończył w 1966. W czasie studiów uczestniczył w seminarium W. Porębskiego poświęconemu związkom między nauką i sztuką. W 1965 artysta sformułował własny program poszukiwań artystycznych i zrealizował pierwszą pracę z cyklu: „Próby wizualnej prezentacji rozkładów statystycznych”, za którą otrzymał Pierwszą Nagrodę na Sympozjum Artystów i Naukowców w Puławach w 1966. Kilka lat później objął stanowisko wykładowcy na tej uczelni, a w latach 1985–1987 oraz 1987–1990 był jej prorektorem. Początkowo tworzył obrazy oraz konstrukcje oparte na podstawowych elementach – czarnych, bądź białych kwadratach lub sześciątach. Winiarski pracował także jako scenograf w warszawskim Teatrze Polskim. Jest laureatem nagrody im. Jana Cybisa z 1996 roku. Brał udział w wielu prestiżowych wystawach, między innymi: Biennale w Sao Paulo (1969), Biennale des Konstruktivismus w Norymberdze (1969 i 1971), „Konstrukcja w procesie”, w Łodzi (1981) i Monachium (1985), „Reductivismus”, w Wiedniu (1992). Uczestniczył też w ruchu neokonstruktivistycznym J. Bluma-Kwiatkowskiego. Prace Ryszarda Winiarskiego znajdują się w wielu muzeach w Polsce, między innymi w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, a także i w zagranicznych – w kolekcji McCeory w Nowym Jorku, w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w New Delhi i wielu kolekcjach prywatnych. W 2017 roku odbyła się wystawa prac Ryszarda Winiarskiego, „Event – Information – Image”, która była jednym z wydarzeń towarzyszących 57. Biennale w Wenecji.

12

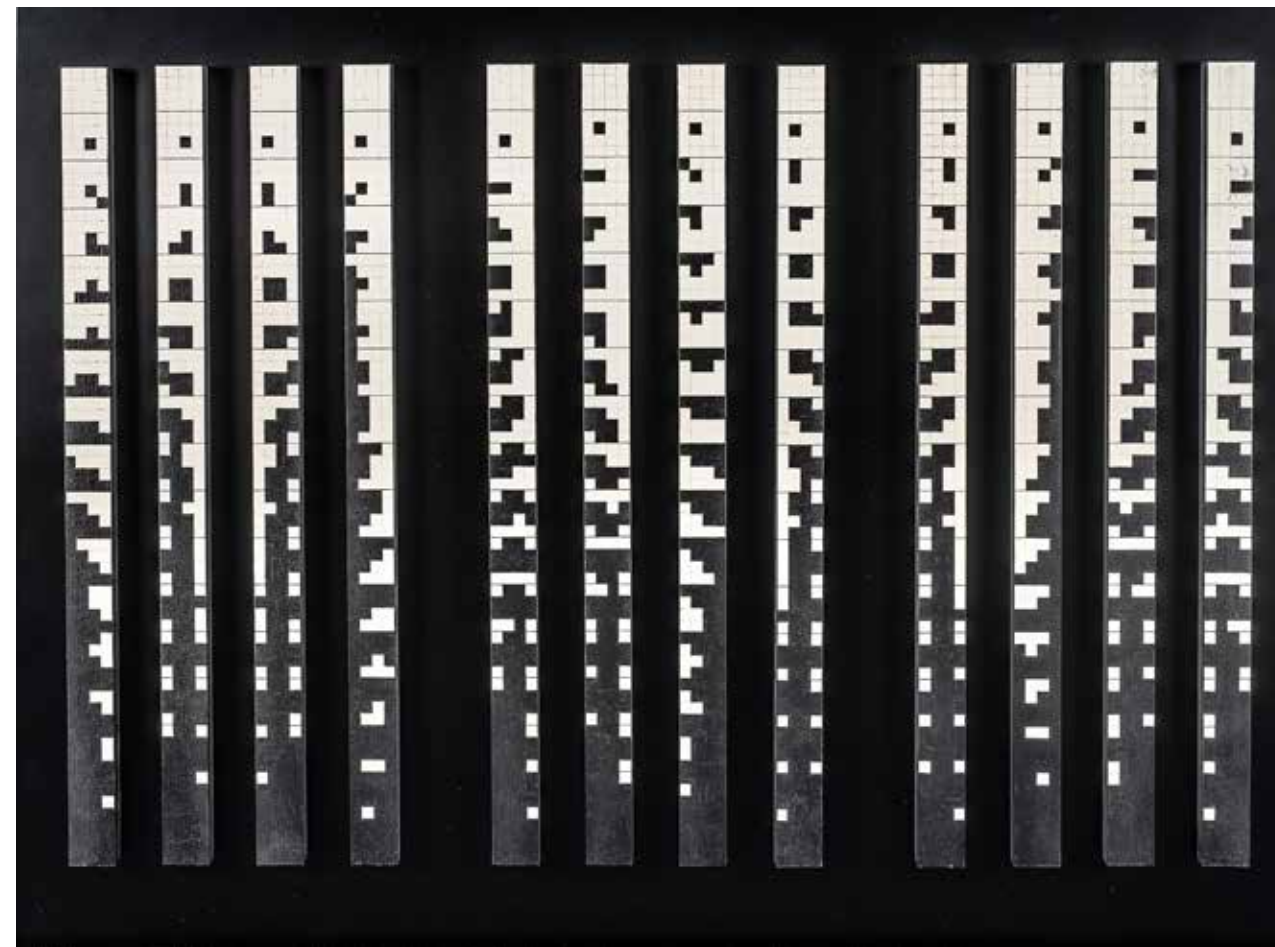
Ryszard Winiarski

(1936 Lwów – 2006 Warszawa)

Seria 12 prac Vertical game 4x4, 1981

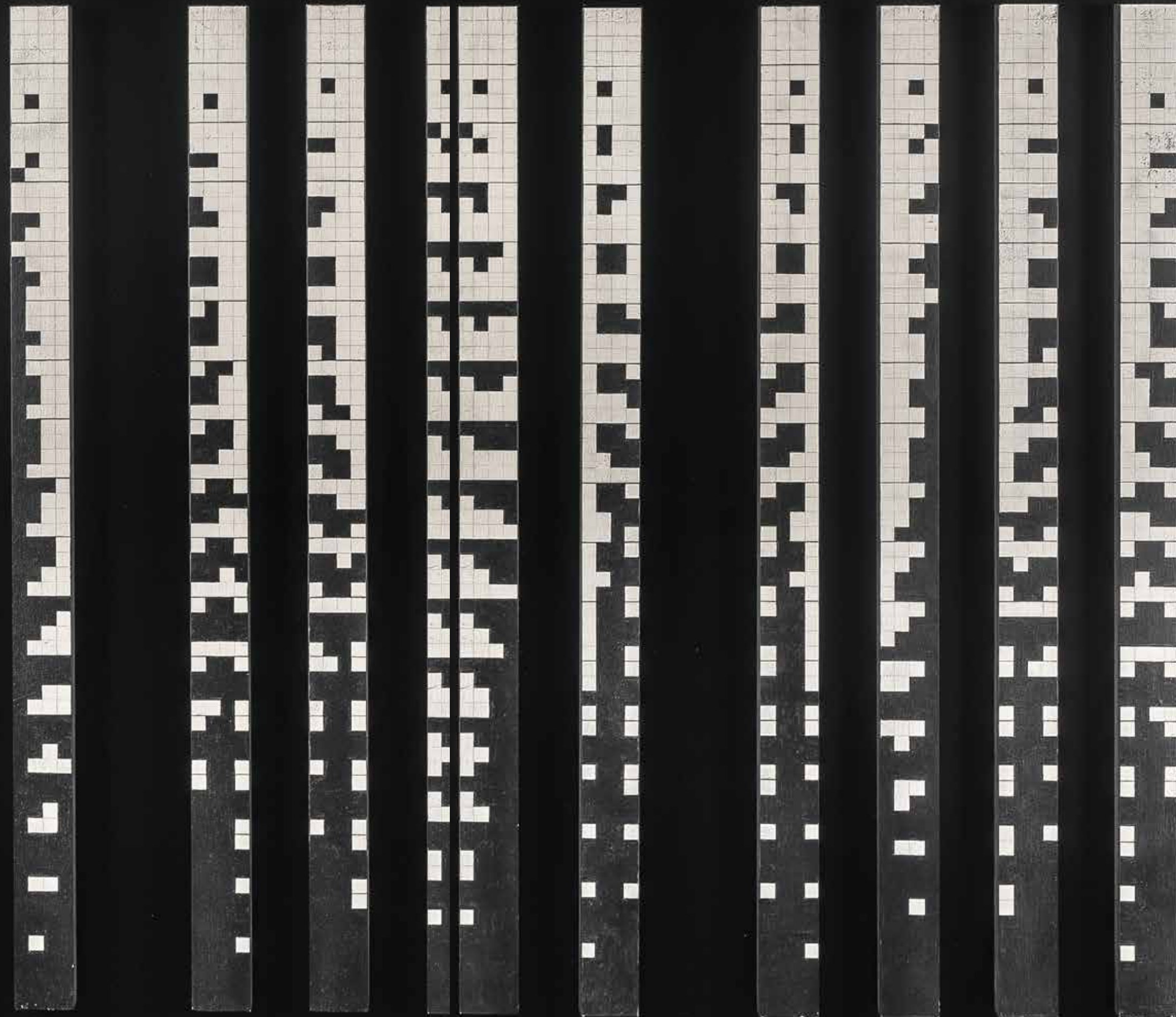
akryl, płyta pilśniowa, każdy element o wymiarach 68 × 4 × 2 cm, prace oprawione wtórnie w ramę o wymiarach 92 × 123 cm; każdy element sygnowany, datowany, opisany i ponumerowany na odwrociu: order vertical game Winiarski 81

cena wywoławcza: 330 000 zł •
estymacja: 380 000 – 420 000 zł

Współczesnym widzom obrazy Winiarskiego nieodparcie kojarzą się ze wszechobecnymi kodami QR. Niektórzy próbują nawet skanować je komórkami; to nie działa, a jednak w skojarzeniu z QR jest głęboki sens. (...) Winiarski, który nie tyle malował ile programował swoje obrazy, pojawia się tu jako twórca, który był artystą cyfrowym zanim cały świat uległ totalnej digitalizacji. Komputery nie były mu obce, ale nie używał ich do tworzenia. Interesowały go nie same maszyny, lecz ich język, kody programowania, zwłaszcza zero-jedynkowy kod binarny, ten sam, który stał się mową współczesnej rewolucji informatycznej. Podobnie jak kody QR, jego prace są widzialnymi formami czystej informacji. O czym jednak „informują”? Cóż, wielkim tematem artysty jest sama struktura istnienia – i jej dwoista natura. Wszystko co się dzieje – funkcjonowanie ludzkiego organizmu, procesy fizyczne, koleje czyjegoś życia – przebiega w ramach pewnych stałych reguł, zgodnie z rodzajem programu, algorytmu – i na określonym obszarze. Z drugiej strony w te programy nieustannie wprowadzone są losowe zmienne – przypadkowe spotkania, wpływ innych ludzi, wypadki, choroby, szanse i przeszkody – to wszystko, co sprawia, że życie jest z jednej strony ściśle zaprogramowane od narodzin do śmierci, a jednocześnie absolutnie nieprzewidywalne. Zupełnie jak „obszary” Winiarskiego. To właśnie dlatego ta sztuka, pozornie nie-ludzka, matematyczna, wyprana z uczuć i abstrakcyjna – okazuje się tak konkretna i bliska odbiorcy, który ostatecznie w zero-jedynkowych kombinacjach czarnych i białych kwadratów odnajduje obraz samego siebie.

Stach Szablowski, Artysta systemu, czyli Winiarski w Wenecji, strona internetowa kwartalnika, Przekrój, dostęp: 25.09.2020

Od połowy lat 60. fascynowały artystę niezmiennie problemy wizualizacji przestrzeni, ruchu i światła. Umieszczając na płaszczyźnie sferycznie wygięte listewki, konstruował struktury wywołujące złudzenia, operował jednolitymi, nasyconymi barwami, często kontrastowo zestawianymi. Nowatorskość jego obrazów-reliefów polega na wzajemnym przenikaniu rytmicznych elementów w skomplikowanej przestrzeni dzieła. Daje nam wrażenie przezroczystości obiektu, potęguje czysto plastyczne doznania. Zestawiając czern i zieleń oraz akcentując przestrzeń precyzyjnie umieszczonymi kulami daje wrażenie napięcia i niezwyklej dynamiki kompozycji.

Jeden z czołowych przedstawicieli tzw. malarstwa materii. Wykształcenie artystyczne zdobył ucząc się w Wolnej Szkole Malarstwa i Rysunku Janiny Miłosiowej w Lublinie (1942–46), zaś teoretyczną wiedzę w zakresie sztuk plastycznych ugruntował studiując historię sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. Był współzałożycielem uformowanej wśród tamtejszych studentów lubelskiej grupy „Zamek” (1956–1959), zaliczanej do najciekawszych i najbardziej awangardowych polskich grup artystycznych, którą tworzyli m. in. Włodzimierz Borowski, Ryszard Kiwerski, Tytus Dzieduszycki oraz Jerzy Ludwiński. Ziemski brał czynny udział w szeregu konkursów i wystaw artystycznych takich, jak: Biennale Form Przestrzennych w Elblągu, Plenery Koszalińskie w Osiekach, Sympozjum Artystów i Naukowców w Puławach i wielu innych. Od lat 40. XX wieku interesował się astronomią, kosmonautyką, science-fiction. Początek jego ścieżki artystycznej wyznaczają surrealistyczne prace, wśród których częstym motywem były przypominające kukiełki postaci (Mona Lisa, Semafor). Stopniowo jego warsztat artystyczny zaczął dojrzewać w kierunku form bardziej abstrakcyjnych, sugerujących fascynację zagadnieniami związanymi z materią, które znalazły odbicie w wykonywanych w gipsie tzw. formurach. Od połowy lat 60. XX wieku zwrócił się ku abstrakcji geometrycznej tworząc charakterystyczne collage'owo – półprzestrzenne kompozycje z cienkich, sferycznie wygiętych, przeważnie czarnych, białych i czerwonych listewek. Wiele z tych dzieł zaliczyć można do kierunku op-art., wykorzystującego prawa iluzji, fizjologii i psychologii postrzegania, teorię widzenia i koloru. Od połowy lat 60. fascynowały artystę niezmiennie problemy wizualizacji przestrzeni, ruchu i światła. Umieszczając na płaszczyźnie sferycznie wygięte listewki, konstruował struktury wywołujące złudzenia, operował jednolitymi, nasyconymi barwami, często kontrastowo zestawianymi. Nowatorskość jego obrazów-reliefów polega na wzajemnym przenikaniu rytmicznych elementów w skomplikowanej przestrzeni dzieła. Daje nam wrażenie przezroczystości obiektu, potęguje czysto plastyczne doznania. Zestawiając czern i zieleń oraz akcentując przestrzeń precyzyjnie umieszczonymi kulami daje wrażenie napięcia i niezwyklej dynamiki kompozycji.

13

Jan Ziemski

(1920 Kielce – 1988 Lublin)

Permutacje, 1970

technika własna, 61 × 60 cm,
sygnowany i datowany na odwrocie:
'JAN ZIEMSKI | 1970' oraz nalepka
z BWA w Lublinie z opisem pracy

cena wywoławcza: 60 000 zł •

estymacja: 70 000 – 80 000 zł

Malarstwo jest sztuką wzroku, sztuką patrzenia. Poprzedza to spojrzenie w głąb samego siebie, uświadomienie sobie własnej osobowości. Bowiem już w spojrzeniu na otaczającą nas rzeczywistość wyraża się nasz stosunek emocjonalny do niej, postawa wobec niej.

Dzięki malarstwu nadaje się rzeczywistości jedność wizualną, a jednocześnie odciska na rzeczach osobiste i indywidualne piętno. Ta czynna postawa człowieka: narzucanie własnej osobowości, odciskanie na rzeczach swojej postawy, wolnej w wyborze tematu czy poszukiwaniu stylu jest ważną cechą sztuki.

Henryk Stażewski w rozmowie ze Zbigniewem Taranienko, Rozmowy o malarstwie, Warszawa 1987, s. 11

LITERATURA:

Kolekcja Hermansdorferów [katalog wystawy], wyd. Fundacja All That Art!, Wrocław 2017, ss. 39, 150

POCHODZENIE:

- Warszawa, kolekcja prywatna
- Wrocław, kolekcja prywatna
- depozyt Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Malarz, grafik, teoretyk sztuki. Jest uważany za jednego z najznamienitszych twórców awangardy okresu międzywojennego. Związany z nurtem konstruktywizmu. W latach 1913–19 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, pod kierunkiem Stanisława Lentza. Należał do wielu ugrupowań artystycznych, taki jak: Ekspresjoniści Polscy, Blok, Praesens, a. r., Cercle et Carré, Abstraction-Création. Często podróżował do Paryża. Przyjaźnił się z Pietem Mondrianem, Theo van Doesburgiem oraz Michelem Seuphorem. Jest uważany za jednego z pierwszych polskich twórców geometrycznych abstrakcji. W 1930 roku był współorganizatorem zbiórki dzieł artystów międzynarodowej awangardy przeznaczonych dla muzeum łódzkiego (obecnie w Muzeum Sztuki w Łodzi). Po II wojnie mieszkał i działał w Warszawie. Po 1956 roku, uznawany powszechnie za patrona polskiej awangardy, uprawiał już wyłącznie abstrakcję o konstruktywistycznym rodowodzie. Tworzył cykle prac będących studiami płaszczyzn, linii, kolorów w różnych układach względem siebie. Obok malarstwa i form pochodnych, jak kolaże, reliefy, multiple, tworzył formy przestrzenne i grafikę. Jego prace pojawiały się na wielu wystawach, m.in.: Warszawie, Wilnie, Łodzi.

14

Henryk Stażewski

(1894 Warszawa – 1988 tamże)

Relief nr 72, 1974

akryl, płyta pilśniowa,
64,5 × 64,5 cm, sygnowany
na odwrocie: 'nr 72 | H.Stażewski
| 1974'; na odwrocie naklejka
depozytowa z nr. D.3198/159

cena wywoławcza: 120 000 zł •
estymacja: 150 000 – 180 000 zł

W roku 2000 Janusz Orbitowski podjął decyzję wyzbycia się w swoim malarstwie jakichkolwiek barw chromatycznych i postugiwania się odtąd wyłącznie bielą. (...)

Dla Orbitowskiego biel była możliwością osiągnięcia maksymalnej emanacji światła. Ona najpełniej realizowała ruchliwy teatr cieni na wypukłościach i wklęsłościach reliefów. Tak następowało zderzenie tego, co widzialne i niewidzialne, co oczywiste i niedopowiedziane, utajone, więc tajemnicze. W odrzuceniu wszelkich cech dekoracyjności, w ciszy, milczeniu i ascezie bieli odnajdywał artysta magię i wzniosłość świeckiej metafizyki, bez której nie ma sztuki.

Bożena Kowalska, Janusz Orbitowski. Poeta przestrzennych rytmów, Kraków 2022, s. 136

LITERATURA:

Bożena Kowalska, Janusz Orbitowski. Poeta przestrzennych rytmów, Kraków 2022, s. 160

Malarz, wykładowca akademicki. W latach 1961–67 studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom ukończył w pracowni prof. Adama Marczyńskiego. Od 1970 do 2012 roku pracował na macierzystej uczelni. W 1993 roku otrzymał tytuł profesora zwyczajnego. Stypendysta m.in. Fondatione Romana (1972), Fundacji Kościuszkowskiej (1983), The Pollock-Krasner Foundation (2002), laureat wielu nagród w dziedzinie malarstwa i uczestnik kilkunastu wystaw indywidualnych i kilkuset wystaw zbiorowych. Prace artysty znajdują się w kolekcjach muzealnych oraz licznych zbiorach prywatnych, m.in.: Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, Gdańsku, Wrocławiu, Szczecinie, Muzeum Ziemi Chełmskiej w Chełmie, Muzeum Okręgowego w Toruniu, Radomiu, Rzeszowie, Bydgoszczy, Muzeum Podlaskiego w Białymstoku, Muzeum Architektury we Wrocławiu, Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, Muzeum Historyczno-Etnograficznego w Chojnicach, Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Muzeum Historycznego Miasta Krakowa w Krakowie, Muzeum Bochum w Bochum, Mondriaanhuis w Amersfoort, The Barbara Piasecka Johnson Collection w Princeton, The Kosciuszko Foundation w Nowym Jorku.

15

Janusz Orbitowski

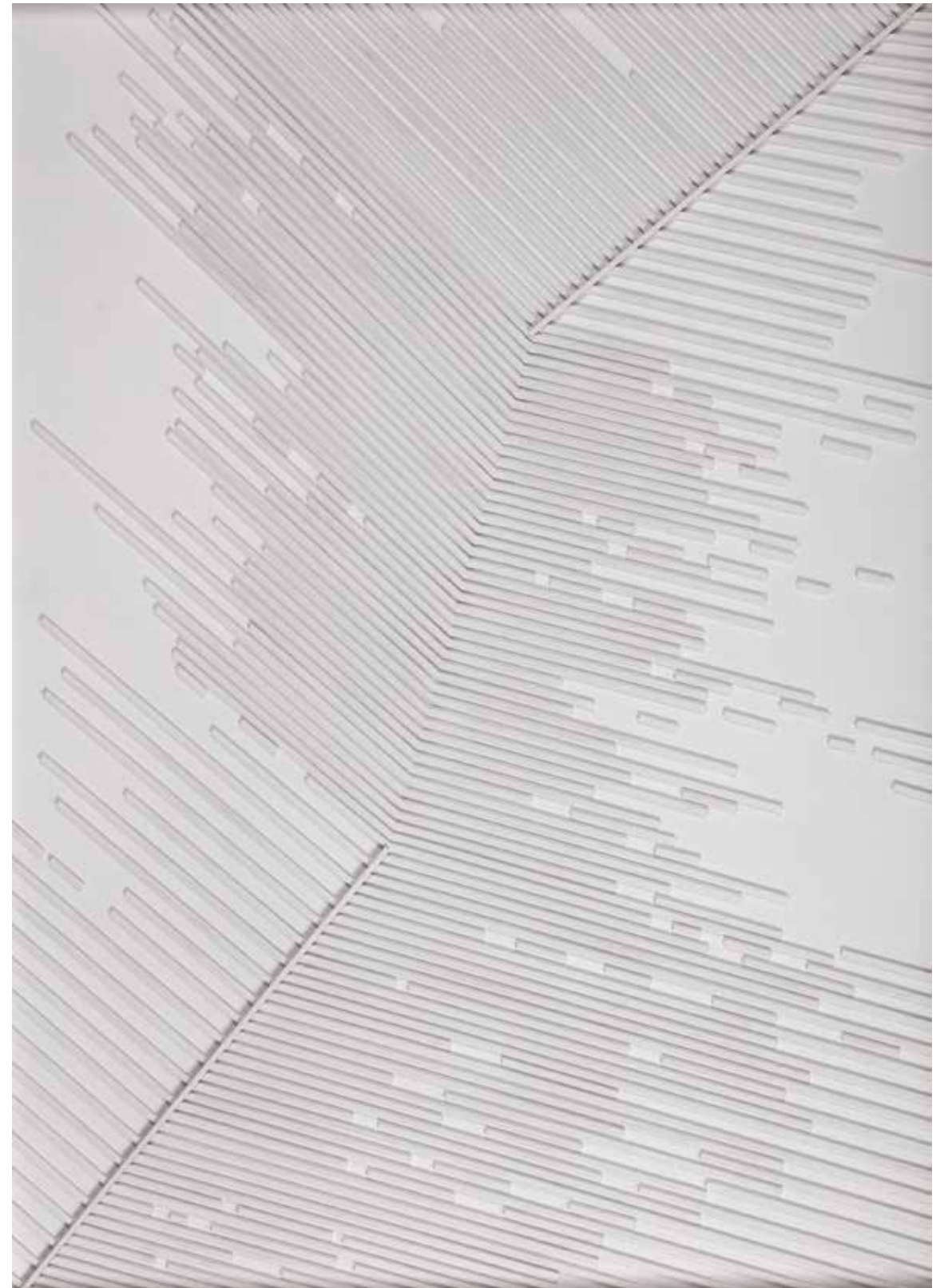
(1940 Kraków – 2017 tamże)

19/06, 2006

relief, akryl, drewno, płótno,
70 × 50 cm, sygnowany i opisany
na odwrocie: 'Janusz ORBITOWSKI
2006 | 19/06 | 70 × 50 cm'

cena wywoławcza: 29 000 zł •

estymacja: 35 000 – 45 000 zł

Abstrakcja niegeometryczna dominowała w malarstwie europejskim od połowy lat czterdziestych do końca pięćdziesiątych. Twórczość ta związana była z podkreśleniem roli fizycznego procesu malowania, zaakcentowaniem indywidualizmu, autentyczności. Czynności artysty ujawniać miały w sposób bezpośredni jego stany psychiczne. Stopniowo jednak okazywało się, że w malarstwie informel zamiast spontaniczności może zacząć dominować stylizacja. Nieprzedstawiające plamy barwne zamiast pełnić rolę sejsmografu emocji mogą stać się swoistymi elementami dekoracyjnymi. Ireneusz Pierzgalski rozpoczął swoją działalność artystyczną w momencie, gdy takie podejrzania stawały się coraz bardziej wyczuwalne. Nie mógł więc już zawierzyć sile spontanicznego gestu. Jednocześnie zaś nie chciał zrezygnować z satysfakcji, jaką daje swobodne malowanie. W tej sytuacji zaczął poszukiwać dla niego własnych uzasadnień. Działania typu informel pozwalały mu najpierw zapomnieć o lekcjach pobieranych w okresie studiów. Od 1956 roku tworzył obrazy bogate kolorystycznie o nieczytelnej w znacznym stopniu kompozycji. Z tego swoistego „chaosu” kształtów i barw około 1962 roku zaczęły wyłaniać się układy wyraźniejsze, skonstrastowane, choć zachowujące znamiona spontanicznej akcji malarskiej.

Grzegorz Sztabiński, Faza informel w twórczości Ireneusza Pierzgalskiego, cyt. za katalogiem wystawy Ireneusz Pierzgalski, Galeria Olimp w Łodzi, Łódź 2007

W 1955 roku ukończył Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Łodzi. W latach 1955–1976 był wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Teatralnej i Telewizyjnej w Łodzi, a od 1976 do 2003 roku pracował na macierzystej uczelni gdzie prowadził Pracownię Fotografii na Wydziale Grafiki. W 1990 roku otrzymał tytuł profesora. Związany z łódzkim środowiskiem artystycznym w latach pięćdziesiątych współpracował z grupą artystów „Pięte Koło”, później z Grupą „Nowa Linia”, działającą od 1959 r. przy ZLP w Łodzi. W pierwszej połowie lat sześćdziesiątych wielokrotnie pokazywał swoje prace w słynnej galerii „Krzywe Koło” w Warszawie. W tym czasie powstały cykle rysunków i obrazów inspirowanych dalekowschodnią kaligrafią. Wystawiał wspólnie z Andrzejem Łobodzińskim i Krystynem Zielińskim w łódzkim salonie Towarzystwa Fotograficznego, a także z nimi i Stanisławem Fijałkowskim w Galerii Krzysztofor w Krakowie w 1961 roku. W 1965 roku wraz z Andrzejem Łobodzińskim zbudowali przedmiot z ruchomymi elementami wytwarzającymi dźwięki, nazwany „Klantata”. Jest autorem określenia „Hotel Sztuki”, którym dzięki niemu w latach 70. zaczęto nazywać ideę niezależnej aktywności wystawienniczej sformułowaną wcześniej przez Andrzeja Paruzela. W latach siedemdziesiątych tworzył cykle fotograficzne i multimedialne projekcje/„Czytający + fotele”, „Czapeczki”. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, grafiką i fotografią, przede wszystkim analogową, często będącą podstawą do litografii. Wielokrotnie eksperymentował z mediami, tworząc m.in. instalacje. Prace w zbiorach Muzeów Narodowych w Warszawie, Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi a także w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

16

Ireneusz Pierzgalski

(1929 Łódź – 2019 Łódź)

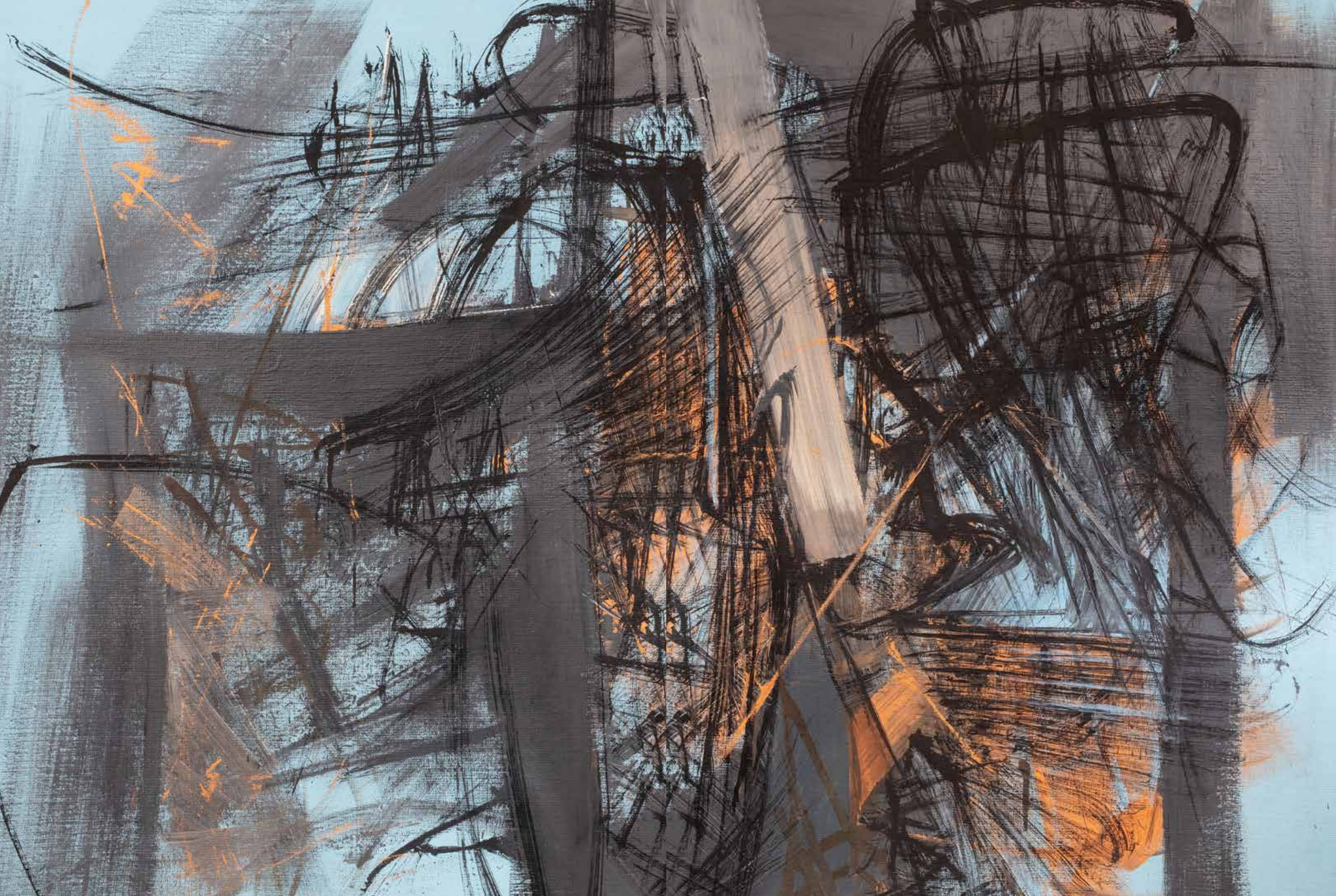
Niebieski, 1959

olej, płótno, 88,5 × 116,5 cm, sygnowany p.d.: 'Pierzgalski 59' oraz opisany i sygnowany na odwrocie: 'IRENEUSZ PIERZGALSKI | 1959 – „NIEBIESKI” | olej | 88,5 × 116,5 cm | Ireneusz Pierzgalski'

cena wywoławcza: 32 000 zł

estymacja: 45 000 – 55 000 zł

17

Ireneusz Pierzgalski

(1929 Łódź – 2019 Łódź)

Bez tytułu, 1961

technika mieszana, płyta,
89 × 70 cm, datowany p.d.:
'1961', sygnowany i opisany
na odwrocie: '1961 | Ir. Pierzga-
lski | 89 × 70 cm | (tempera?) – płyta
pilśniowa'

cena wywoławcza: 18 000 zł
estymacja: 22 000 – 30 000 zł

18

Lech Kunka

(1920 Pabianice – 1978 Łódź)

Bez tytułu, 1965

technika mieszana, płyta,
118 × 93 cm, sygn. p.d.:
'L. Kunka 65 r.'

cena wywoławcza: 16 000 zł •
estymacja: 20 000 – 24 000 zł

Od 1945 roku związany z Łodzią – początkowo jako student, uczeń Władysława Strzemińskiego, następnie jako pracownik naukowy Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. Studiował w Paryżu w Académie Moderne, prowadzonej przez Fernanda Légera. Od 1963 roku był prorektorem i dziekanem Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Współzałożyciel Grupy St-53 w Katowicach. Był uczestnikiem wielu ważnych wystąpień powojennej awangardy, m.in. uczestniczył w wystawie w warszawskim Arsenale w 1955 roku, Wystawie Ośmiu, w II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej. Miał w swoim dorobku łącznie blisko 350 ekspozycji na całym świecie. Był autorem scenografii teatralnych i filmowych („Milcząca gwiazda”) oraz form użytkowych (kurtyna Teatru Wielkiego w Łodzi, Biblioteka Uniwersytecka), a także form przestrzennych (m. in. w Elblągu i Lublinie). Lech Kunka tworzył pod wpływem twórczości W. Strzemińskiego, malował abstrakcje geometryczne. Pod koniec lat 50. wszedł w etap malarstwa strukturalnego (kompozycje na układach kół), wykorzystując różnorodne materiały i techniki malarskie.

19

Jan Berdyszak

(1934 Zawory – 2014 Poznań)

Bez tytułu, 1962

gwasz, tektura, 50,5 × 27 cm,
sygnowany na odwrocie:
'JAN BERDYSZAK 1962'

cena wywoławcza: 12 000 zł •
estymacja: 14 000 – 18 000 zł

Rzeźbiarz, malarz, grafik, autor instalacji. Studiował rzeźbę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Od wczesnego okresu jego twórczość skupiała się na zagadnieniach przestrzeni (cykl KOŁA PODWÓJNE, 1962–1964 i 1967–1969). Kolejnym etapem poszukiwań było wprowadzenie do obrazu przestrzeni rzeczywistej w postaci otworu wyciętego w płótnie. Twórczość Berdyszaka obejmuje także akcje efemeryczne. Brał udział w wielu artystycznych imprezach w kraju i zagranicą. Otrzymał Nagrodę Artystyczną Klubu „Od Nowa” w Poznaniu za debiut w dziedzinie malarstwa i rysunku (1960) oraz Nagrodę Artystyczną Miasta Poznania (1994).

20

Jan Berdyszak

(1934 Zawory – 2014 Poznań)

Bez tytułu, 1962

gwasz, tektura, 50,5 × 27 cm,
sygnowany na odwrocie:
'JAN BERDYSZAK 1962'

cena wywoławcza: 12 000 zł •
estymacja: 14 000 – 18 000 zł

W czasach, kiedy tradycyjne malarstwo pejzażowe pozostaje na dalekim planie zainteresowań artystów, Tatarczyk stworzył własną, niezmiernie ciekawą formułę obrazu skupionego przede wszystkim na doświadczeniu bliskiego obcowania, intymnego wręcz kontaktu z naturą.

Moja pracownia znajduje się w miejscu oddalonym od zgiełku wielkiego miasta – wyznaje artysta. – Jest tutaj szeroka rzeka, są wzgórza, lasy, pola, wąwozy i urwiska, dzikie i oswojone zwierzęta, dobrzy i źli ludzie oraz miejsca i rzeczy naznaczone ich obecnością, a także zmieniające się pory roku i dnie niepodobne do siebie. Wszystko tu odczuwa się z większą intensywnością niż w mieście. Jednocześnie mam świadomość tego, że przynależę do tak zwanego świata cywilizacji. Stwarza to swoisty chaos, w którym, kiedy maluję, staram się znaleźć pewien porządek niejako przefiltrowany przez to, co wiem, i to, co czuję; znaleźć porządek, kiedy patrzę na fragment jakiejś całości, na detal oczyszczony z reszty i tego detalu magnetyzm.

W ostatnich latach twórczości coraz częściej dominuje w obrazach Tatarczyka ta właśnie fragmentaryczność motywu i owo swoiste „niedokończenie”, „nie-dopowiedzenie” staje się cechą charakterystyczną kompozycji. Wprowadza element tajemnicy, a jednocześnie potęguje ciszę, którą tchną obrazy. Potęguje również wrażenie monumentalności – widzimy tylko część tego, co wykracza poza ramy, element czegoś, co przekracza nasze możliwości ogarnięcia, czegoś, co jednocześnie wykracza poza nasze zdolności postrzegania zmysłowego. Dobrze ten stan rzeczy odzwierciedla i zarazem podkreśla sposób malowania: autor mozolnie zakłada powierzchnię obrazu drobnymi, krótkimi maźnięciami, budując jednolite kolorystycznie, a także jednolite fakturowo (choć powierzchnia jest czasami pobrużdżona, a czasami niemal płaska), jakby dziergane tło. Rytmiczne powtarzanie owych jednobarwnych plamek można odczytać jako gest medytacyjny, refleksyjny skupienie nad światem widzianym w soczewce, którą stanowią fragmenty bliskiej, oswojonej rzeczywistości.

Małgorzata Kitowska-Lysiak, culture.pl

21

Tomasz Tatarczyk

(1947 Katowice – 2010 Warszawa)

Okno, 2006

akryl, karton, 70 × 100 cm,
sygnowany p.d.: 'TOMASZ | TATAR-
CZYK | 2006'

cena wywoławcza: 58 000 zł •

estymacja: 75 000 – 90 000 zł

Studiował początkowo w Politechnice Warszawskiej (1966–1972), a następnie w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych (1976–1981), gdzie uzyskał dyplom w pracowni Jana Tarasina. W latach 1980–1988 był asystentem na Wydziale Malarstwa w tamtejszej Akademii. W czasach, kiedy tradycyjne malarstwo pejzażowe pozostaje na dalekim planie zainteresowań artystów, stworzył własną, niezmiernie ciekawą formułę obrazu skupionego przede wszystkim na doświadczeniu bliskiego obcowania, intymnego wręcz kontaktu z naturą.

Prezentowany obraz jest jednym z pięciu z cyklu Fug, składających się na pracę dyplomową artystki, będących swego rodzaju symfonią na całą gamę odcieni niebieskości.

Fuga jest utworem polifonicznym i należy do najbardziej kunsztownych struktur muzycznych.

W ekspozycji temat melodyczny fugi rozbrzmiewa jednogłosowo. Zakończywszy temat, pierwszy głos zaczyna snuć wątki uboczne, a temat przejmowany jest kolejno przez głos drugi, trzeci, itd. Zasadą jest, że pełny temat musi zabrzmieć w ekspozycji tyle razy, ile jest głosów w fudze, które odbierają sobie temat i biegną z nim dalej. Stąd nazwa fugi – ucieczka. (...) W zakończeniu fugi, czyli w kodzie temat powraca do swej pierwotnej postaci i tonacji. Temat fugi jest ten sam, ale gdy przechodzi od jednego głosu do drugiego zmienia się w wielu szczegółach i za każdym razem inaczej nas interesuje.

Tamara Berdowska, notatki do pracy dyplomowej (dzięki uprzejmości artystki)

22

Tamara Berdowska

(ur. 1952 Rzeszów)

Fuga I, 1990

olej, płótno, 190 × 135 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'TAMARA BERDOWSKA | FUGA I'

cena wywoławcza: 40 000 zł •
estymacja: 55 000 – 65 000 zł

W latach 1985–1990 odbyła studia na ASP w Krakowie w pracowni prof. Janiny Kraupe-Świdelskiej. Otrzymała dyplom z wyróżnieniem. W latach 1988 – 2018 brała udział w ponad 100 wystawach zbiorowych oraz 22 indywidualnych. Od 2000 roku uczestnik sympozjów organizowanych przez Bożenę Kowalską dla artystów posługujących się językiem geometrii w Okunince, Orońsku a następnie w Radziejowicach. Otrzymała m.in. stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki, Emily Car College of Art and Design w Vancouver (Kanada), Fundacji Pollock-Krasner (Nowy Jork), Stypendium twórcze Prezydenta Miasta Bielsko-Biała oraz nagrody prof. Janiny Kraupe-Świdelskiej, Grand Prix, Sztuka dwóch czasów, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Egeria 2000, Nagroda Prezydenta Miasta, Muzeum Ostrowa Wielkopolskiego, Nagroda im. Witolda Wojtkiewicza w Krakowie. Prace Tamary Berdowskiej znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum w Bochum, Galerii Studio w Warszawie, Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, Muzeum Archidiecezji w Katowicach, Muzeum Okręgowego w Chełmie, Muzeum Okręgowego w Radomiu, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Muzeum Historycznego w Bielsku-Białej, Mondriaanhuis, Muzeum w Amersfoort, Mazowieckim Centrum Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Radomiu, Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, Museum Kulturspeicher Würzburg Sammlung Peter C. Ruppert oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Geometria jest dla Berdowskiej ważna, ale mimo jej kreującej obecności we wszystkich pracach artystki zawsze spełnia zadania służebne. Tak formułuje to autorka: „Geometria jest w mojej twórczości metodą obrazowania idei, często pierwszym impulsem i sposobem porządkowania. W następnym etapie powstawania obrazu geometria staje się ukrytym rytmem. Zawsze jednak jest środkiem a nie celem.” (...)

Obrazy Tamary Berdowskiej są medytatywne, pełne skupienia i doskonale harmonijne. Odpowiadają konstatacji, jaką zawarła autorka w tekście pracy dyplomowej, pisząc: „Skoro makrokosmos, mikrokosmos, wszechświat i człowiek są skonstruowane według jednej zasady, sztuka też tej zasadzie musi podlegać”. I jest w tych pracach odbicie kosmicznego porządku, ale też zmienności świata, a nade wszystko tajemnicy transcendencji.

Bożena Kowalska, Tamara Berdowska. *Obrazy, kompozycje przestrzenne*, katalog wystawy, Nautilus 18 XI-5 XII 2005 Kraków, s. 6, 8

23

Tamara Berdowska

(ur. 1952 Rzeszów)

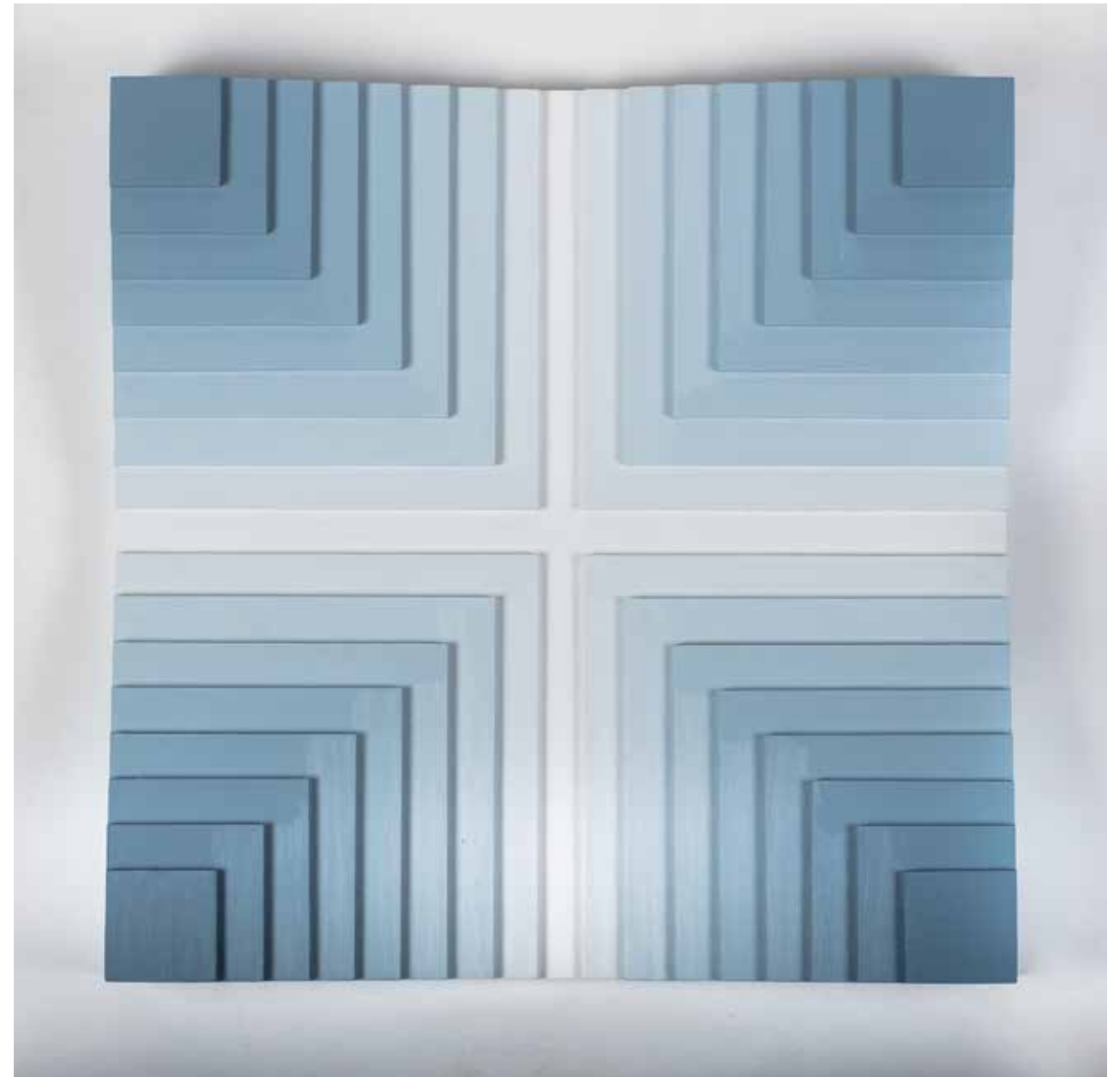
Relief, 2021

olej, drewno, 50 × 50 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'Tamara Berdowska | 2021, olej
na mdf'

cena wywoławcza: 18 000 zł •

estymacja: 22 000 – 26 000 zł

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

W 1994 roku zrealizowała Tamara po raz pierwszy, wywiedzioną z doświadczeń animacji, nowatorską koncepcję „Rysunku przestrzennego”, która wkrótce, obok malarstwa, stała się równie ważną formą wypowiedzi twórczej artystki. Są to rysunki, najczęściej rosnących, a potem malejących prostokątów, wykonane na półprzezroczystych foliach, zawieszanych gęsto, szeregowo za sobą. W ten sposób powstają tajemnicze, nieco zamglone, ale wyraźne, choć nieistniejące kształty stereometryczne.

I tu rysunek geometryczny jest konstrukcją logiczną, trwałą i wyznaczającą rytm w przestrzeni. Przezroczysta folia zaś, przez którą widać głębię Sali wraz z przechodzącymi widzami – symbolizuje zmienność i przemijalność materialnego świata.

Bożena Kowalska, Tamara Berdowska. Obrazy, kompozycje przestrzenne, katalog wystawy, Nautilus 18 XI-5 XII 2005 Kraków, s. 8

24

Tamara Berdowska

(ur. 1952 Rzeszów)

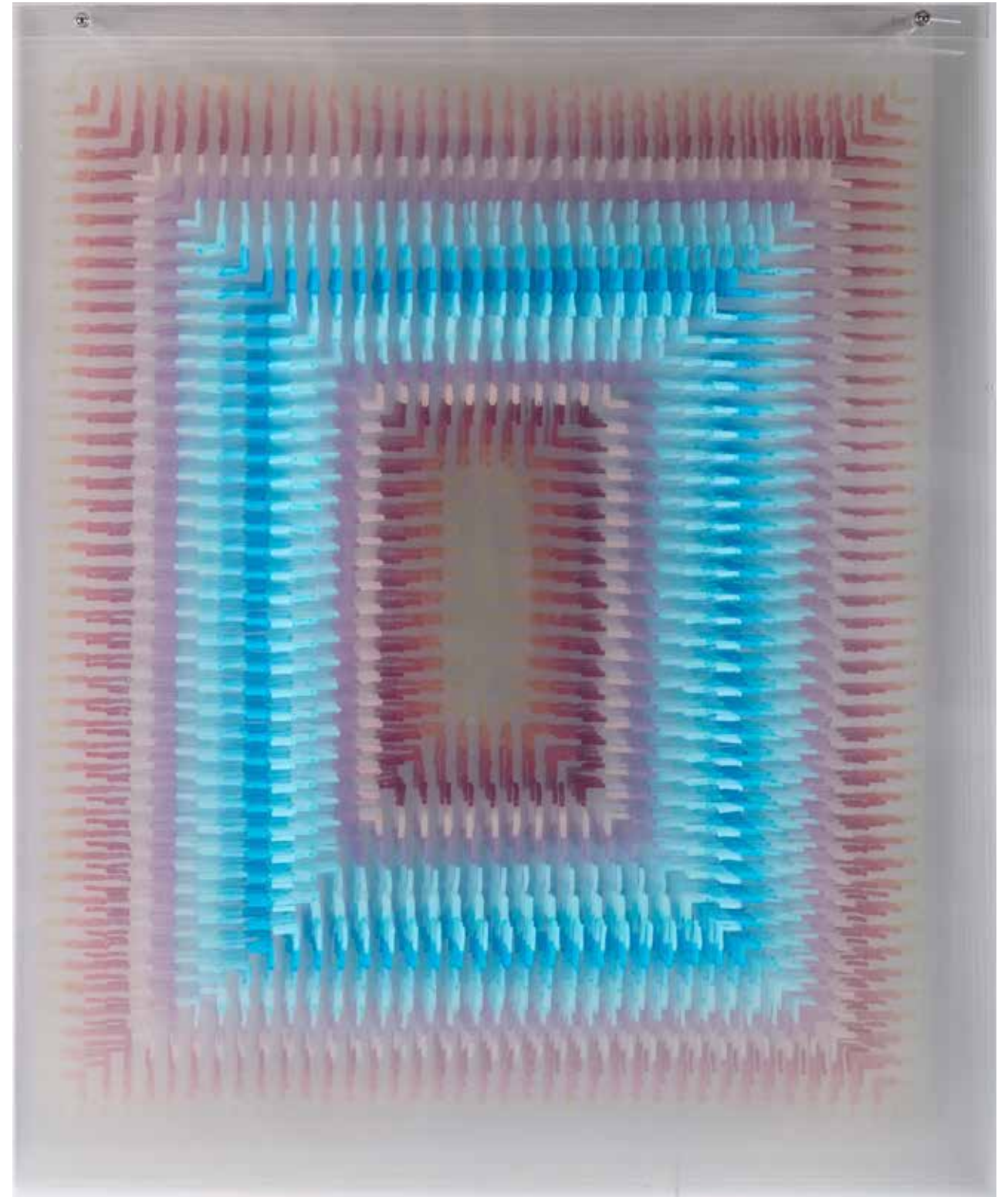
Rysunek przestrzenny, 2021

akryl, folia, płyta, 52 × 42 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'Tamara Berdowska | rysunek
przestrzenny | „P”, 2021'

cena wywoławcza: 16 000 zł •

estymacja: 20 000 – 25 000 zł

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

Od początku twórczości obrazy artystki powstawały równoległe z autorsko traktowanymi tkaninami, w których interesowały ją przede wszystkim relacje światła i materii, a konkretnie problemy światła działającego przy przezroczystym podłożu. W tym zakresie Grynczel dużo osiągnęła w skali międzynarodowego środowiska, zajmującego się tkaninami. Uprawianie malarstwa było dla niej wszakże od początku równie ważne jak tkactwo. Powstawały więc abstrakcyjne obrazy, malowane najczęściej na pionowo ustawionych płótnach z wyraźnie określonymi zgeometryzowanymi formami, często zamykającymi się w prostokątach, nieraz poprzecinanych płynnymi pasami bądź dzielonymi na kwatery, spod których zawsze przebijały kontrastowo ustawiane pola drobnych, równoległe kładzionych faktur – materii malarskiej, przypominającej rezultaty tkania i stanowiącej podłoże pracy, po którego powierzchni ślizgało się światło.

Zbigniew Taranienko, cytata za: stroną internetową Galerii Test. Mazowiecki Instytut Kultury

25

Dorota Grynczel

(1950 Jacowlany – 2018
Warszawa)

Kompozycja, 1979

olej, płótno, 50 × 50 cm,
sygnowany na blejtramie: 'DOROTA
GRYNCEL | 1979 r.'

cena wywoławcza: 16 000 zł •
estymacja: 22 000 – 26 000 zł

Polska artystka, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie broniła dyplom w 1977 r. w pracowni prof. Jana Tarasina. Zajmowała się malarstwem sztalugowym i tkaniną unikatową. Stypendystka The Pollock-Krasner Foundation w Nowym Jorku (1992) oraz Fundacji im. Stefana Batorego w Warszawie (1993), jako pierwsza kobieta w historii warszawskiego Wydziału Malarstwa ASP została dziekanką (2012–2016). Laureatka licznych nagród krajowych i międzynarodowych, wyróżniona m.in. Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki (1976); Srebrnym Klockiem na 7. Międzynarodowym Biennale w Brukseli (1996); Brązowym Medalem na 9. Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi (1998); Wyróżnieniem (2002) i II Nagrodą (2005) na 4. i 5. Triennale Polskiego Rysunku w Lubaczowie; Brązowym Medalem na 6. Międzynarodowym Biennale Tkaniny Z Lozanny do Pekinu w Zhenzhou w Chinach (2010); Wyróżnieniem oraz Nagrodą ZPAP na 14. Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi (2013). Swoje prace prezentowała na ponad 20 indywidualnych wystawach w kraju i za granicą, m.in. w Galerii DAP w Warszawie (1981); Galerii Studio w Warszawie (1986); Muzeum Sztuki Współczesnej w Chełmie (1987); Galerii Rzeźby w Warszawie (1988, 1989, 1995); Städtisches Museum w Bad Oeynhausen, Niemcy (1989); Städtisches Museum w Herford, Niemcy; Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu (1993); Galerii Prezydenckiej w Warszawie (1996); ASP w Łodzi (1999); Muzeum Sztuki Współczesnej w Łodzi (2000); Galerii Krytyków w Warszawie (2002).

26

Andrzej Nowacki

(ur. 1953)

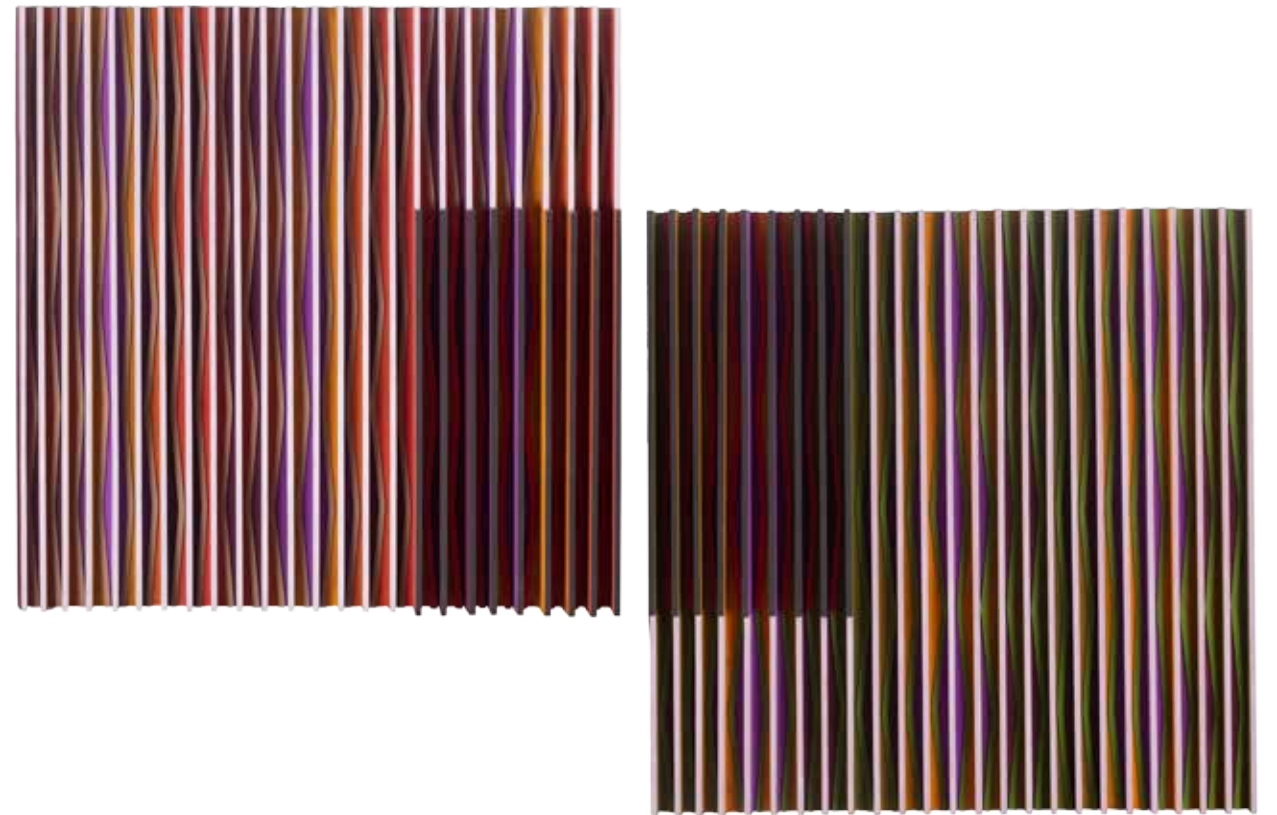
25.04.20, 2020

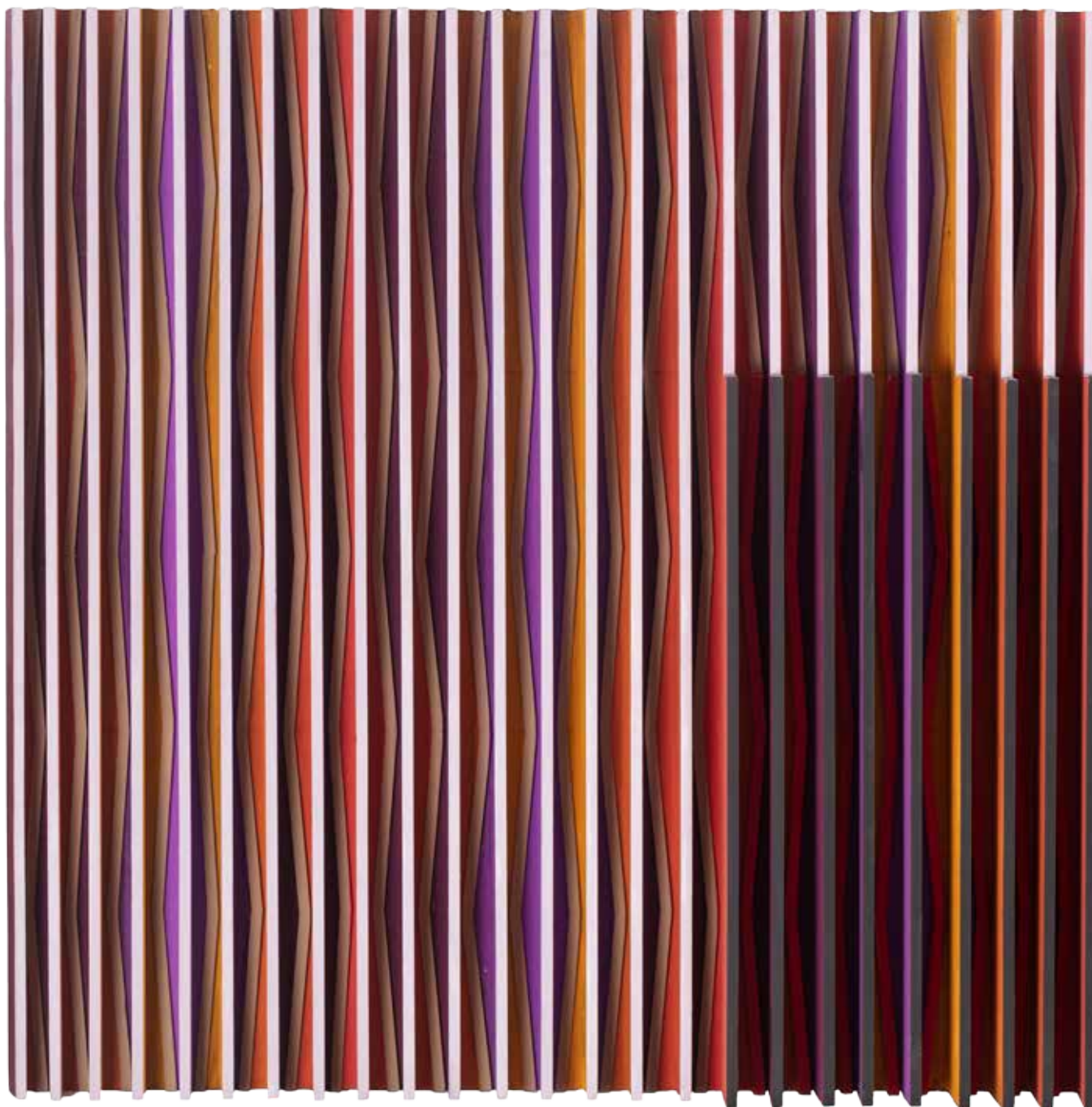
dyptyk, akryl, relief, płyta,
50 × 50 cm (każda część),
sygnowany, opisany i datowany na
odwrocie: '25.04.20|A. NOWACKI
1|2020 [wskazówka montażowa]'

cena wywoławcza: 32 000 zł •
estymacja: 40 000 – 50 000 zł

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

Wczesną młodość artysta spędził w Krakowie, gdzie m.in. uczestniczył w realizacji projektów wnętrz i pracach konserwatorskich. W 1977 roku wyjeżdża z Polski. Studiuje skandynawistykę na uniwersytecie w Goeteborgu, germanistykę i historię sztuki na uniwersytecie w Innsbrucku. W latach osiemdziesiątych poznaje dwóch polskich abstrakcjonistów – Kajetana Sosnowskiego i Henryka Stażewskiego. Ze Stażewskim utrzymuje kontakt przez wiele lat. W 1982 roku przenosi się do Dusseldorfu, a w 1984 do Berlina Zachodniego, gdzie poświęca się pracy twórczej. W 1984 podejmuje intensywne próby malarskie. Wtedy też powstają rysunki i pastele. Pierwsza wystawa indywidualna artysty ma miejsce w Galerii Pommersfelde w Berlinie Zachodnim w 1987 roku. Rok później zaczyna tworzyć pierwsze reliefy. W 1992 roku w Galerii Pryzmat w Krakowie zaprezentowana zostaje pierwsza wystawa artysty w Polsce. Kolejne wystawy artysty: 1995 – wystawa indywidualna w Galerii Berinson w Berlinie, 1996 – wystawa indywidualna 'Lato pełne deszczu' w Galerii Amfilada Szczecinie. Od tego roku artysta zaczyna sygnować prace datą ich powstania. W 1997 roku bierze udział w XV Międzynarodowym Plenerze artystów posługujących się językiem geometrii, zorganizowanym przez Bożenę Kowalską w Okunince koło Chełmna. W 1999 roku wyjeżdża do USA na zaproszenie kolekcjonerów sztuki w New Jersey i tworzy nowy cykl reliefów. W 2001 roku otrzymuje roczne stypendium Fundacji Pollock-Krasner w Nowym Jorku.

Na płaszczyźnie kwadratu narastają linie, pasma, przebiegi barw. Układają się wertykalnie w symetryczne rytmy, budują kolorystyczne pasaże lub rozbrzmiewają jak potężny akord. Pomalowane drewniane listewki tworzą wielowarstwową i wielobarwną strukturę reliefu. Płaszczyzna nabiera głębi, rozrasta się w przestrzeń. (...) Dopiero spojrzenie z pewnej odległości budzi relief do życia. Wówczas nadchodzi najistotniejszy moment, czyli doświadczenie żywej, pulsującej całości. Może ono kojarzyć się z odbiorem muzyki, jest jak wsłuchanie się w natężenie głosu barw, ich harmonijnych współbrzmień, wielości dysonansowych akcentów, kontrapunktów, podążanie za linią melodyczną. Podobnie jak muzyka nie jest statyczna, lecz wiąże się z przebiegiem czasowym, tak i percepcja reliefu rozwija się w czasie, zaś jego zasadniczym czynnikiem staje się osoba patrzącego.

Ewa Czerwiakowska, Ku nieskończoności. Spotkania z kwadratami Andrzeja Nowackiego
[w:] Andrzej Nowacki. Reliefy, Sopot 2017, s. 7-8

28

Maciej Świeszewski

(ur. 1950 Sopot)

z cyklu „*Metamorfozy*”,
2022

olej, płótno, 140 × 210 cm,
sygnowany p.d.: 'M. Świeszewski
2022'

cena wywoławcza: 50 000 zł
estymacja: 70 000 – 80 000 zł

Artysta i nauczyciel akademicki. Od czasów studenckich związany z Akademią Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie od trzech dekad prowadzi pracownię dyplomową. Swoje prace pokazywał między innymi w Belgii, Chinach, Stanach Zjednoczonych, Ukrainie czy Wielkiej Brytanii. Autor słynnych obrazów, takich jak „Umarła Klasa” (1989) czy poświęcona ludobójstwu Ormian wstrząsająca „Armenia” (2015). Najczęściej kojarzony z „Ostatnią Wieczerzą” (1995-2005), która od 2016 r. znajduje się w hali przylotów gdańskiego lotniska. W 2022 r. obraz został uznany przez tygodnik „Polityka” za jedno z dziesięciu najważniejszych dzieł ostatniego trzdziestolecia.

W najnowszym cyklu obrazów prof. Maciej Świeszewski bada granice abstrakcji i wchodzi na grunt, który określa mianem realizmu abstrakcyjnego. Jest to próba dialogu z rzeczywistością i niestabilnym światem, który ulega dynamicznym przekształceniom.

– *Myślę, że jest to najbardziej odpowiedni język do próby zmierzenia się z teraźniejszością. Sztuka powinna mierzyć się z rzeczywistością, zwłaszcza z taką w jakiej żyjemy obecnie* – mówi Świeszewski.

Wyobraźnia artysty przelana na wielkoformatowe płótna wydaje się nie mieć granic. Barwne fantazje i eksplozje farby mają w sobie posmak psychodeliczności. Obrazy urzekają widza zderzeniami kolorów i płynnością. Wydają się właśnie w tej chwili przechodzić metamorfozy tuż przed naszymi oczami. Nowe prace są konsekwencją wcześniejszych eksperymentów rysunkowych Świeszewskiego, które prowadził w poprzedniej dekadzie. Duży wpływ miały na artystę podróże, jakie odbył do państw Dalekiego Wschodu, zwłaszcza do Chin i Kambodży.

– *Nowy cykl jest logiczną konsekwencją moich wcześniejszych poszukiwań. Staram się badać nowe obszary. Wchodzę na grunt, nazwałbym to, realizmu abstrakcyjnego. W tych pracach jest zresztą zawarty w pewnym sensie duch Gdańska, a więc miast, z którym jestem związany niemal całe życie. Duch swobody i wolności. Nieskrępowanej ekspresji* – podsumowuje artysta.

Możemy przyjąć, że świat stale przemijających zdarzeń, zatrzymanych w ruchu, będzie przypominał barwne pola, pasy lub koła. Każdy punkt w obrazie jest ich początkiem lub końcem zmian. Tworzą równoległe obrazy fakturalne, kompozycje pasowe i centryczne. Te różnorodne formy obrazowania zostają poddane transformacji, na zasadzie zjawiska synergii. Określając „dowolne” punkty na obrazie, transformując je, powstają nowe wersje plastyczne. Jesteśmy przyzwyczajeni, że dzieło eksponowane jest w stałym układzie (górze i dół). Teraz decyzją artysty lub kolekcjonera, obraz może zostać dowolnie eksponowany. Powstaje możliwość do kolejnych transformacji i nowych układów pasowych lub centrycznych. Zmienia się kontekst kompozycji dzieła. Odtąd, obraz może posiadać nawet kilka tytułów i zarazem kilka układów formalnych. Artysta ma oczywiste prawo do wykorzystania kształtów istniejących w naturze, bez względu na pretensje krytyków twierdzących, że pochodzą one ze „świata sztuki”. Np. motywy koła widzimy codziennie, obserwując zjawiska naturalne. Możemy je zaobserwować zarówno w obrazach Malewicza, Fangora, Rondinone, Gierowskiego i wielu innych. Koncepcja przewartościowania daje mi swobodę działania w ramach multistylowości oraz dodatkowo eksponuje pozycję odbiorcy. Teraz osobiście może on ustawić obraz oraz nadać mu tytuł, tym powołuje do życia „własne dzieło”. Włączony w proces twórczy, posiada realny wpływ na kondycję sztuki. Koncepcja przewartościowania nieuchronnie odsuwa na inny plan wpływ krytyki artystycznej. Podkreśla znaczenie np. umiejętności malarskich artysty i umacnia rolę odbiorcy. W tej sytuacji „świat krytyki artystycznej” zostaje przesunięty do roli wnikliwego obserwatora i uczestnika dialogu z artystą i odbiorcą.

Mariusz Kułakowski, „Koncepcja przewartościowania”

WYSTAWIANY:

Mariusz Kułakowski. *Prześwity*, Sopocki Dom Aukcyjny, listopad – grudzień 2018

LITERATURA:

Mariusz Kułakowski, *Sopot 2022*, s. 118

Studiował na Wydziale Malarstwa na ASP w Gdańsku; dyplom obronił w 1987 r. w pracowni prof. Włodzimierza Łajminga. Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach: Muzeum Ziemi Lubuskiej, Muzeum Narodowego w Gdańsku (Oddział Sztuki Współczesnej), UM w Sopocie, Kolekcji ZPAP w Łodzi, kolekcjach prywatnych. Autor cykli malarskich: „Profile”, „Gradienty”, „Ikony”. Wypracował charakterystyczny styl malarstwa oparty na perfekcyjnie malowanych przejściach tonalnych. Artysta jest laureatem kilku międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów malarskich. Wybrane wystawy: 1988 – „Arsenał 88”, Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki, Warszawa; „Dyplom 87”, Zachęta, Warszawa; 2005 – „Pamięć i uczestnictwo”, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Pałac Opatów w Oliwie, Gdańsk; III Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej, Trójmiasto – wyróżnienie; 2006 – „Kod kreskowy”, Muzeum Historyczne Miasta Gdańska; XXI Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin; 2007 – „Jesienne Konfrontacje”, Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego, BWA, Rzeszów; I Międzynarodowe Biennale Malarstwa, QUADRO-ART. 2007, Łódź, Muzeum Historyczne – nagroda Prezesa ZPAP; 2008 Galeria ZPAP, wystawa indywidualna, Gdańsk; 2008 XXII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie – nominacja do nagrody; 2009 – III Premio Internazionale di Pittura e Grafica „Natale di Roma” 2009, Cascina Farsetti, 3 °Classificato ex aequo – Sezione Pittura, Rzym, Włochy; 2012 „W drodze...” Starogardzkie Centrum Kultury Galeria A, Starogard Gdański; 2018 – Sopocki Dom Aukcyjny „Mariusz Kułakowski. *Prześwity*

29

Mariusz Kułakowski

(ur. 1961, Gdańsk)

Kompozycja nr 4, z cyklu „Tytuł do uzgodnienia”

olej, płótno, 150 × 90 cm,
sygnowany na blejtramie:
'Kułakowski'

cena wywoławcza: 25 000 zł
estymacja: 35 000 – 45 000 zł

30

Mariusz Kułakowski

(ur. 1961, Gdańsk)

Tytuł do uzgodnienia

olej, płótno, 80 × 80 cm,
sygnowany na odwrocie:
'Kułakowski'

cena wywoławcza: 6 000 zł

estymacja: 8 000 – 9 000 zł

Rola, jaką u Tarasewicza odgrywa natura, jest wielka. Można by powiedzieć, że kontynuuje on tradycję romantyzmu w czasach współczesnych, choć nie pojawia się u niego impet religijny, lecz elementy duchowe i cielesno-zmysłowe. Mimo to w obliczu jego obrazów często dominuje poczucie abstrakcyjnej wzniosłości, która wstrząsa odbiorcą, wywołuje „święte dreszcze” i najgłębsze doznania. Jego obrazy wynikają wprawdzie z inspiracji zaczerpniętych z konkretnej natury, lecz w procesie abstrakcji inspiracje te zostają starannie ukryte, tworząc wymiar absolutny, transcendentalny, gdzie wszystko, co konkretne, staje się rzeczą o drugorzędym znaczeniu. W gestii odbiorcy pozostaje, w jakim kierunku skieruje on swoje myśli i uczucia wywołane dziełami sztuki.

Thorsten Rodiek, Od malarstwa pejzażowego do pejzażu koloru, [w:] Leon Tarasewicz. Grenzenlose Malerei, Kunsthalle St. Annen, Lubeka 2006

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

W latach 1979–1984 studiował na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Dyplom uzyskał w 1984 r. w pracowni prof. T. Dominika. W roku akademickim 1996/97 macierzysta uczelnia zaprosiła go do prowadzenia pracowni na Wydziale Malarstwa. Uczy tam do dziś, od 2011 jako profesor, organizując plenery, warsztaty, wspólne wyjazdy na wystawy. Jeszcze w 1984 r. debiutował w Galerii Dziekanka, ale to wystawa dyplomowa zorganizowana w galerii Foksal w tym samym roku znacznie wpłynęła na jego karierę, umożliwiając m.in. wystawy w Galerie Nordenhake w Sztokholmie, Galleria del Cavallino w Wenecji czy Galerie Nordenhake w Malmö oraz wyjazdy na biennale sztuki w Wenecji czy Sao Paulo. Artysta do dzisiaj współpracuje z galerią Foksal. Już w okresie studiów odnalazł własny sposób przedstawiania natury poddawanej syntezie na granicy abstrakcji. Wczesne obrazy artysty przypominały pejzaże, z których eliminował stopniowo „zbędne” elementy, proponując bardzo osobistą wersję natury. W pracach z ostatnich lat przełamuje formalne ograniczenia malarstwa do przestrzeni rozpiętego na ramie płótna. Tworzy abstrakcyjne kompozycje pól i smug koloru wypełniających wielkoformatowe obrazy, jak również – coraz częściej – malowidła na ścianach galerii (np. w Konsthall, Malmö 1992, w Galerii Foksal, Warszawa 1994, na wystawie „Sztuka wobec natury”, Galeria Zachęta, Warszawa 1996). Inspiracje czerpie z malarstwa Jerzego Nowosielskiego oraz tradycji ikon. Bardzo ważną inspirację stanowi dla artysty także krajobraz rodzinnych stron białostockizny. Artysta został wyróżniony m.in. Paszportem Polityki, Nagrodą im. Jana Cybisa w 2000 r., Nagrodą Fundacji Nowosielskich, Wielką Nagrodą Fundacji Kultury (2006), a także Nagrodą im. prof. Aleksandra Gieysztorza za szczególne osiągnięcia w ochronie polskiego dziedzictwa kulturowego (2018). Miał wystawy indywidualne w czołowych muzeach i galeriach w kraju oraz w Londynie, Nowym Jorku, Berlinie, Wenecji i in. Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Narodowego Krakowie, Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Sztuki w Łodzi. Obecnie stale współpracuje z galeriami: Springer and Winckler Gallerie w Berlinie oraz Nordenhake w Sztokholmie. Leon Tarasewicz związany jest z rodzinną wsią Wąłity na Białostocczyźnie, gdzie czynnie animuje życie artystyczne tworząc m.in. Galerię Krynki. Od lat angażuje się również w życie mniejszości białoruskiej w Polsce. Jest Prezesem Związku Hodowców Kur Ozdobnych.

31

Leon Tarasewicz

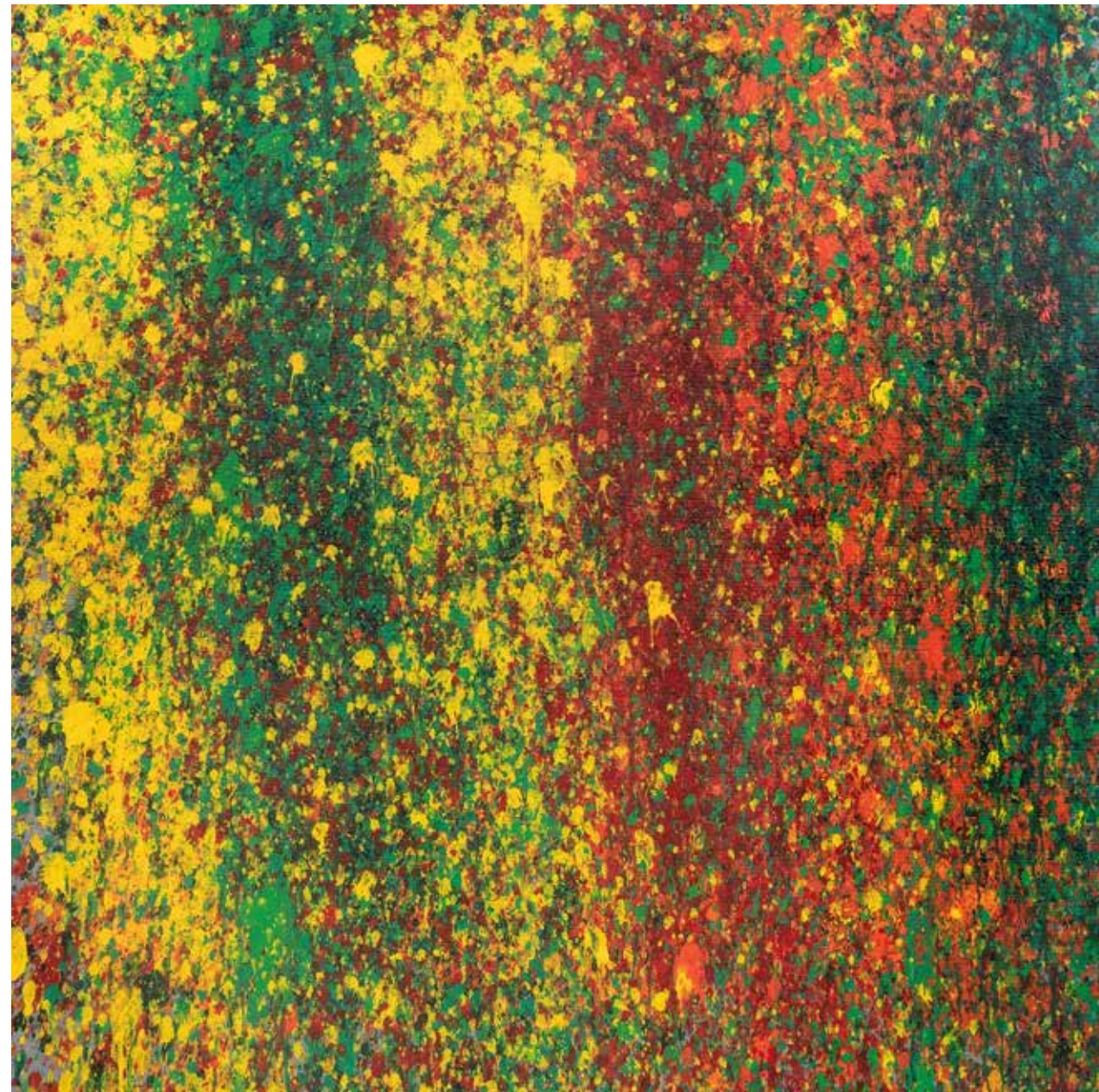
(ur. 1957 Wąłity k. Białegostoku)

Bez tytułu, 2019

akryl, płótno, 100 × 100 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'L. Tarasewicz 2019, Acrylic on
canvas | 100 × 100'

cena wywoławcza: 72 000 zł •

estymacja: 80 000 – 100 000 zł

32

Tadeusz Gustaw Wiktor

(ur. 1946, Jelenia Góra)

Wertykalny, 2014

olej, akryl, płótno, 100 × 100 cm,
sygnowany, opisany i datowany
na odwrocie: 'WERTYKAL-
NY|11|TADEUSZ GUSTAW
WIKTOR|2014|OLEJ/AKRYL|100
X 100 CM'

cena wywoławcza: 12 000 zł •
estymacja: 15 000 – 18 000 zł

Profesor i absolwent Akademii Sztuki Pięknych w Krakowie na której studiował malarstwo i grafikę. Dyplom obronił w pracowni Adama Marczyńskiego (1974). W latach 80. rozpoczął pracę pedagogiczną na macierzystej uczelni, zajmował się malarstwem i grafiką, teorią sztuki i krytyką artystyczną. Autor ponad 50 wystaw indywidualnych i laureat licznych nagród z dziedziny grafiki i rysunku. Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Triennale Grafiki, Kraków. Uczestnik wszystkich edycji międzynarodowego Pleneru malarzy postępujących się językiem geometrii organizowanego przez Bożenę Kowalską. W sztuce poszukiwał swojego języka geometrii, który odzwierciedlałby jego rozważania nad naturą, filozofią, psychologią Carola Gustawa Junga, metafizyką i transcendencją.

33

Zdzisław Salaburski

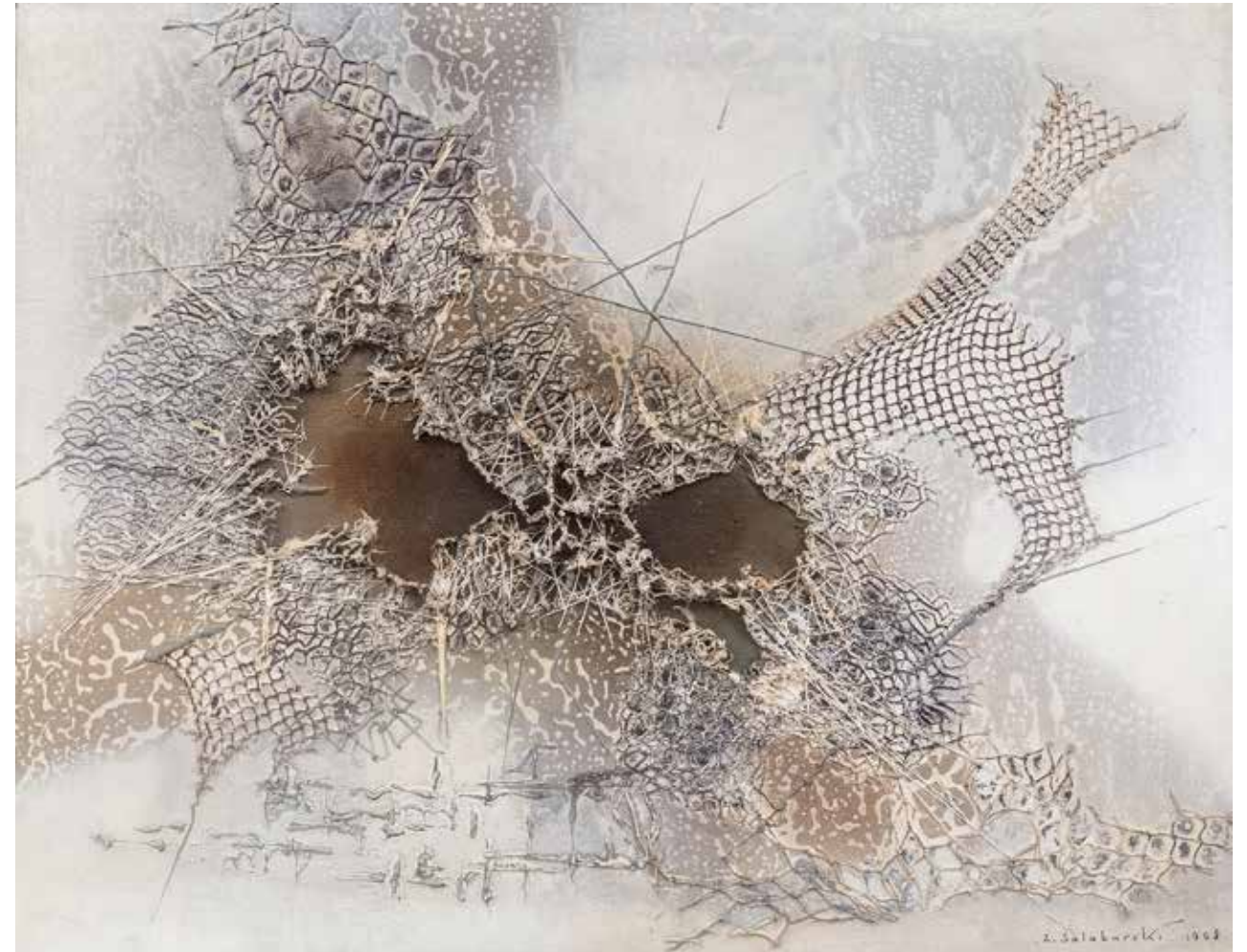
(1922 Częstochowa –
2006 Warszawa)

Kompozycja, 1968

technika własna, płótno, 73 × 92 cm,
sygnowany i datowany p. d.: 'Z.Sa-
laburski 1968' oraz na odwrocie:
'Z. Salaburski | 1968 | Warszawa'

cena wywoławcza: 5 500 zł •
estymacja: 7 000 – 9 000 zł

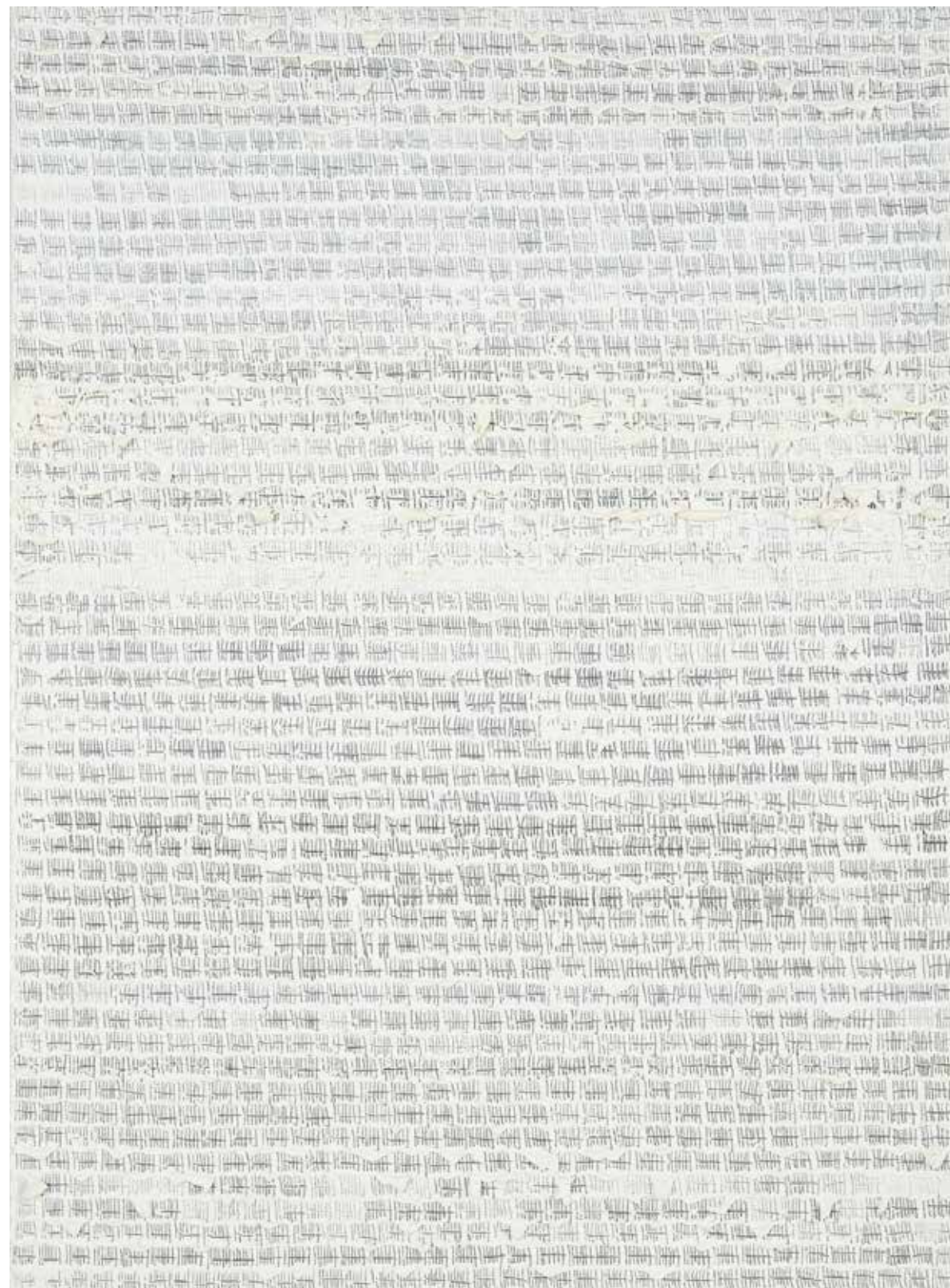
Malarz i aktor. W latach 1941–1945 rozpoczął naukę rysunku i malarstwa w częstochowskiej pracowni Zdzisława Kałędkiewicza, a po wojnie przeniósł się do Krakowa, uczęszczając na lekcje u prof. Pautscha. W tym samym czasie, w roku 1946, zdał egzamin aktorski uzyskując uprawnienia do wykonywania zawodu. Pracował w teatrach w Toruniu, Łodzi i Warszawie, realizując tam również scenografię. W 1961 porzucił aktorstwo na rzecz malarstwa (choć również wcześniej aktywnie tworzył u wystawiał swoje prace). Był członkiem „Grupy 55” przy Galerii Sztuki Nowoczesnej „Krzywe Koło”. Odnajdywał się w stylistyce malarstwa abstrakcyjnego. W swoich pracach duży nacisk kładł na kolor, ekspresję i materię. Artysta zaliczany jest do twórców polskiego taszizmu.

Obrazy z cyklu Dzienniki są jednorodne formalnie, w grubej warstwie świeżej, jasnej farby artysta „rył” krótkie kreski, które jednostajnymi rzędami zapełniają cały obraz. Pawlak szukał sposobu na dokumentowanie upływu czasu, ten sposób malowania przywołuje proste skojarzenie ze ścianą w celi i skaźcem zaznaczającym kreskami w warstwach tynku kolejne kończące się tygodnie.

Agnieszka Szewczyk w katalogu wystawy artysty w Zachęcie przywołuje jego wypowiedź: „Potrzebny mi był dziennik w ogóle, potrzebowałam jakiegoś systemu, chciałam znaleźć metodę na dzień”.

34

Włodzimierz Pawlak

(ur. 1957 Korytów)

Dziennik 3 XI – 13 XII, 2012

olej, płótno, 73 × 54 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'WŁODZIMIERZ PAWLAK | DZIEN-
NIK 03XI – 13XII JESIEŃ-ZIMA
| 73 X 54 2012'

cena wywoławcza: 32 000 zł •
estymacja: 45 000 – 55 000 zł

W latach 1980–1985 artysta studiował w warszawskiej ASP, m.in. w pracowniach R. Winiarskiego i R. Ziemskiego. Wraz z artystami P. Kowalewskim, R. Grzybem i J. Modzelewskim, założył „Gruppę”. Ci niezależni artyści, działając na przełomie I. 80. i 90., organizowali akcje wspólnego malowania, manifestując swoje niezadowolenie wobec rzeczywistości. Pawlak redagował pismo „Oj dobrze już”. W 1983 r. tworzy dwa cykle: „Świnie” i „Muchy”. W twórczości Pawlaka istotne są inspiracje twórczością K. Malewicza oraz W. Strzemińskiego. Od dłuższego czasu powstaje cykl „Dzienniki”, w którym istotą jest upływający czas i refleksja, jaka towarzyszy człowiekowi na temat sztuki i życia.

35

Stanisław Fijałkowski

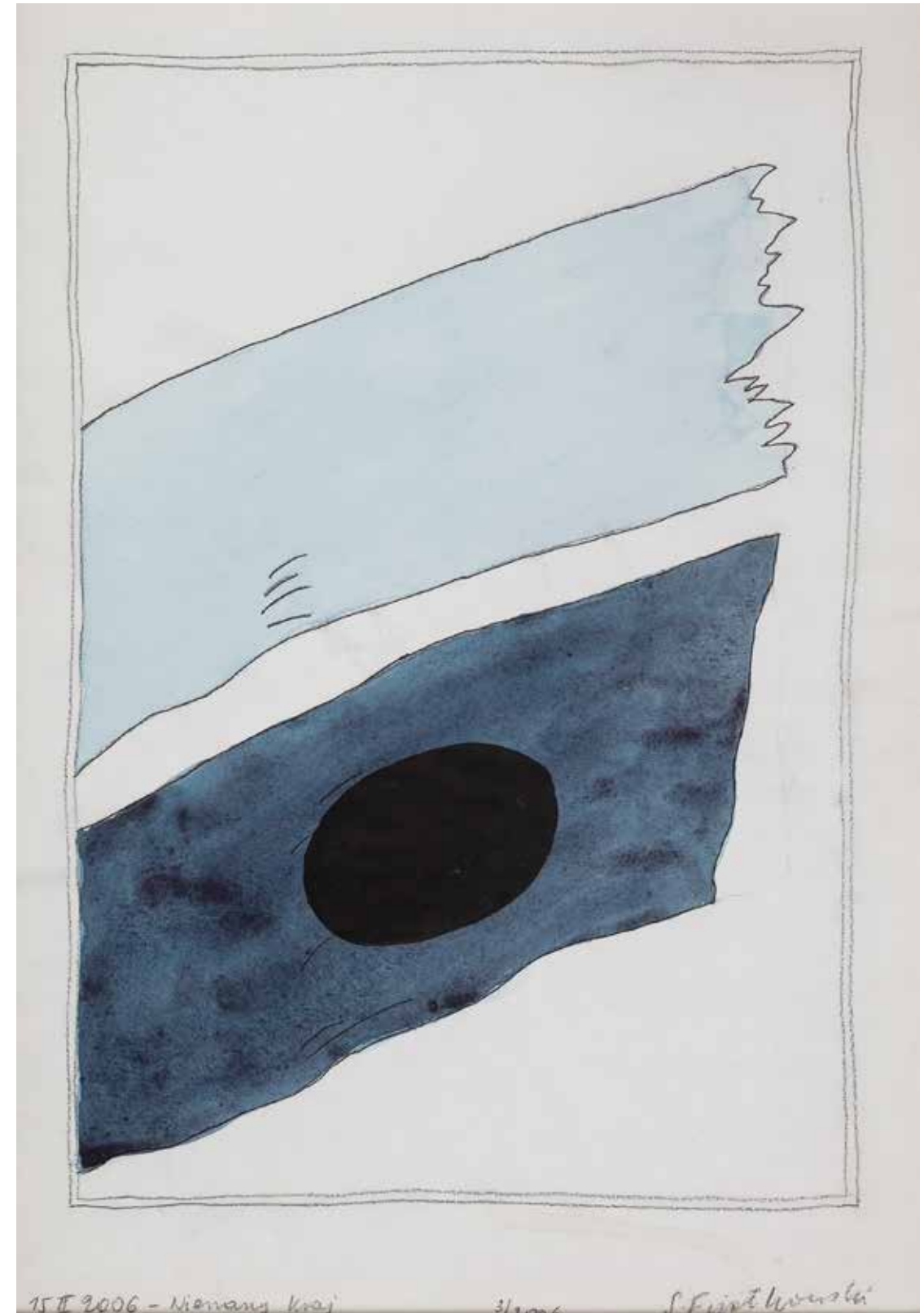
(1922 Zdobunów – 2020 Łódź)

Nieznany kraj, 2006

akwarela, ołówek, papier,
47,5 × 33 cm, sygnowany i opisany u dołu: '15 II 2006 – Nieznany kraj |3/2006 |S. Fijałkowski'

cena wywoławcza: 9 000 zł •
estymacja: 14 000 – 18 000 zł

Studia odbył w latach 1946–1951 w PWSSP w Łodzi pod kierunkiem W. Strzemińskiego i S. Wegnera. W latach 1947–1993 pracował na macierzystej uczelni jako pedagog. Stanowisko profesora objął w 1983 r. reprezentował Polskę w 1972 r. na Biennale w Wenecji. W 1977 roku wyróżniono go nagrodą krytyki artystycznej im. Cypriana Kamila Norwida, a w 1990 r. został uhonorowany prestiżową nagrodą im. Jana Cybisa. Uzyskał również wiele nagród międzynarodowych, m.in. na wystawie „Bianco e Nero” w Lugano (1972), na Biennale Grafiki w Lublanie (1977). Jego prace znajdują się w wielu muzeach, między innymi w Galerii Tretiakowskiej w Moskwie czy Tate Gallery w Londynie.

36

Jerzy Nowosielski

(1923 Kraków – 2011 tamże)

Akt, 1999

serigrafia, papier, 70 × 50 cm,
sygnowany p.d.: 'J. NOWOSIELSKI
1999 r.', l.d.: '37/50'

cena wywoławcza: 10 000 zł •
estymacja: 18 000 – 22 000 zł

do pracy dołączony jest atest z Fundacji Nowosielskich

W 1940 roku rozpoczął studia w krakowskiej Kunstgewerbeschule u S. Kamockiego. W latach 1976–92 profesor ASP w Krakowie. Twórca kompozycji figuralnych, martwych natur, aktów, pejzaży i obrazów sakralnych, w których łączy elementy nowoczesne z wpływami sztuki bizantyjskiej. Jego styl charakteryzuje się stosowaniem płaskiego układu plam barwnych, obwiedzionych linią konturu i syntetyzacją form. Jest autorem licznych polichromii w kościołach (m. in. w kościele św. Ducha w N owych Tychach, kościele w Wesolej koło Warszawy, cerkwi w Lourdes we Francji) oraz ikonostasów (np. w cerkwi Zaśnięcia Matki Bożej w Krakowie czy w kościele Św. Ducha w Tychach). Jego obrazy znajdują się w licznych zbiorach muzealnych w Polsce oraz w kolekcjach prywatnych (Stany Zjednoczone, Kanada, Francja, Niemcy).

37

Jerzy Nowosielski

(1923 Kraków – 2011 tamże)

Akt, 1997

serigrafia, papier, 91,5 × 70 cm,
sygnowany p.d.: 'Jerzy Nowosielski
1997 r.', l.d.: ',50/50'

cena wywoławcza: 12 000 zł •
estymacja: 20 000 – 24 000 zł

do pracy dołączony jest atest z Fundacji Nowosielskich

38

Rafał Olbiński

(ur. 1943 Kielce)

Return to Itaka, 2021

olej, akryl, płótno, 55 × 44 cm,
sygnowany p.d.: 'Olbinski'

cena wywoławcza: 80 000 zł •
estymacja: 100 000 – 120 000 zł

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

W 1969 roku ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. W roku 1981 wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. Szybko zaistniał w tamtejszym środowisku i dał się poznać jako znakomity ilustrator i malarz. Od 1985 roku jest wykładowcą School of Visual Arts w Nowym Jorku. Zajmuje się również ilustracją, malarstwem, projektowaniem plakatów oraz scenografią. Zdobył ogromne uznanie na całym świecie a jego plakaty i ilustracje ukazują się regularnie na łamach takich czasopism jak Newsweek, Time, Business Week, New York Times, New Yorker. Jest twórcą bardzo pracowitym z ogromnym dorobkiem. Na swoim koncie ma już liczne plakaty dla amerykańskich oper (New York City Opera, Utah Opera, Pacific Opera San Francisco, Philadelphia Opera), scenografię operową do przedstawienia Don Giovanniego w Filadelfii. Jego prace prezentowane były na wielu wystawach w Stanach Zjednoczonych, Japonii, Francji, Niemczech i w Polsce.

Jego akty, a raczej wykadrowane zbliżenia akcji ciał, zawoalowane, eufemistyczne, dalekie od naturalizmu cieszą oko uchwyconym walorem. Dobre malarstwo, sterylne, ukształtowane jak symbol. Niesie ze sobą powiew poezji, zachwycenia człowiekiem, ale jest to zawsze szukanie „ide”. Obraz pozostaje odbiciem immanentnej projekcji twórcy. Władysław Jackiewicz nie dopowiada do końca swojej myśli, raczej sugeruje. Pozwala przeżywać. To temperament twórcy aranżuje określone stany emocjonalne, odkrywa pokłady świadomości kreując rzeczywistość sygnalizowaną obrazem.

Danuta i Jan Dettlaff, Władysław Jackiewicz, „Sztuka”, 4/87

39

Władysław Jackiewicz

(1924 Podbrodzie – 2016 Gdańsk)

Obraz XII, 2003

olej, płótno, 116 × 89 cm,
sygnowany na biejtramie:
‘W. JACKIEWICZ OBRAZ/XII/2003’

cena wywoławcza: 22 000 zł •
estymacja: 26 000 – 30 000 zł

Malarz i rysownik, przez lata związany z gdańskim ASP. Studia artystyczne skończył dyplomem w 1952 roku na gdańskiej PWSSP w pracowni prof. A. Nachta-Samborskiego. Od 1951 roku wykładał malarstwo na PWSSP, w latach 1965–1969 był dziekanem Wydziału Malarstwa, a od 1969 do 1981 roku pełnił funkcję rektora. Jeden z twórców Grupy Gdańskiej. Wystawiał na ponad 40 wystawach indywidualnych i grupowych. Laureat Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego (2007 rok). Na obrazach Jackiewicza – kompozycjach i aktach – ciało kobiety sprowadzone jest do geometrycznych, abstrakcyjnych figur.

Jan Szancenbach był prawdziwym mistrzem martwych natur. Malował je z rozmachem i temperamentem, bawiąc się i eksperymentując z fakturą i kolorystyką. Operował ekspresyjną i „mięsiłą” fakturą, ale przede wszystkim intensywnymi i mocnymi barwami. Równocześnie dbał o sposób ich zakomponowania, tworząc starannie wyważony układ, w którym bardzo często pojawiały się ulubione rekwizyty, takie jak soczyste czerwony arbuz czy smukłe, żółte banany.

cyt. za: Urszula Kozakowska-Zaucha, strona internetowa Muzeum Narodowego w Krakowie

40

Jan Szancenbach

(1928 Kraków – 1998 tamże)

Martwa natura z arbuzem,
1973

olej, płótno, 66 × 82 cm,
sygnowany p.d.: '73|Szancenbach'

cena wywoławcza: 26 000 zł •
estymacja: 30 000 – 35 000 zł

W latach 1940–42 studiował w krakowskiej Kunstgewerbeschule u S. Kamockiego, J. Mehoffera i A. Jurkiewicza. Naukę kontynuował po wojnie, w latach 1945–48, w ASP u W. Weissa, E. Eibischa i L. Gradowskiego. Od 1972 r. prowadził własną pracownię na Wydziale Malarstwa. W latach 1987–93 był rektorem ASP w Krakowie, a w 1986 r. został mianowany profesorem. W jego twórczości dominują sceny rodzajowe, pejzaże, martwe natury i portrety. Jego obrazy, pełne ekspresji, niekiedy ocierające się o abstrakcyjne formy, przesycone są niezwykle żywą, czasem ostrą paletą barw. Artysta zajmował się także malarstwem monumentalnym, grafiką projektową i filmem rysunkowym. Jego obrazy znajdują się w wielu muzeach, m.in. w Moskwie i w Muzeum Uffizi we Florencji oraz w wielu muzeach w Polsce.

Jego pejzaże są przykładem syntezy malarskiej, chciałoby się powiedzieć, to czysta malarskość, w której elementy realistyczne podporządkowane są malarskiemu uniwersum. Rzeka jest wodą, światłami wody promieniującymi ze wszystkich poziomów jej głębokości, cieniami tej wody, ruchem wody, zwłaszcza w obrazach z ostatniego okresu. To są już metafizyczne pejzaże ziemi. (...) Zawsze uważałem, podobnie jak on, że sztuka musi czerpać z konkretnej, lecz własnej przestrzeni, z losów znanych nam ludzi, z ich często banalnego czy wręcz pospolitego doświadczenia.

I zmierzać ku uniwersum. Nie ma sztuki jako takiej, która rodziłaby się z niczego. Nawet najbardziej abstrakcyjna sztuka ma swoje zakorzenienie i swoje źródło w konkretnej rzeczywistości, w dotkliwosci naszego bytu.

Wiesław Myśliwski

41

Stanisław Baj

(ur. 1953, Dołhobrody)

Rzeka Bug. Noc (wieczór),
2021

olej, płótno, 70 × 50 cm,
sygnowany i opisany na odwrocie:
'Stanisław Baj | Rzeka Bug | NOC/
WIECZÓR | 2021'

cena wywoławcza: 18 000 zł •
estymacja: 24 000 – 28 000 zł

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

Studiował malarstwo latach 1972–1978 na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, pod kierunkiem profesorów: Michała Byliny, Jacka Siennickiego i Ludwika Maciąga. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w pracowni prof. Ludwika Maciąga w 1978 roku. Obecnie jest profesorem Wydziału Malarstwa macierzystej uczelni i prowadzi pracownię dyplomującą malarstwa dla studentów od II do V roku. Autor ponad 90 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Uczestniczył w ponad 100 wystawach zbiorowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach muzeów polskich oraz w kolekcjach w kraju i za granicą. Artysta wystawia głównie malarstwo i rysunek. Początkowo malował sceny rodzajowe inspirowane życiem wsi i naturą. Od lat 80. XX wieku jego twórczość to pejzaż, głównie rzeka Bug oraz malarstwo portretowe. Obrazy mają cechy uniwersalne a zarazem symboliczne, zwłaszcza liczne portrety matki artysty oraz zakola dzikiej rzeki Bug, malowane wprost z natury, od realistycznych po abstrakcyjne. O twórczości Stanisława Baja wypowiada się wielu znanych historyków sztuki, znawców przedmiotu, jego malarstwo jest znane i rozpoznawalne w kraju i za granicą, ale artystę – człowieka, znają tylko najbliżsi – a kto spotkał na swojej drodze Stanisława Baja, pozostaje mu wierny.

42

Edward Dwurnik

(1943 Radzymin –
2018 Warszawa)

Poznań, 2017

olej, płótno, 81 × 65 cm,
sygnowany u dołu: '2017 |
E. DWURNIK' oraz opisany
na odwrocie: '2017 |
E. DWURNIK | „POZNAŃ” |
NR: IX-2290-6856'

cena wywoławcza: 76 000 zł •
estymacja: 85 000 – 95 000 zł

Studiował w warszawskiej ASP w latach 1963–70. W czasie studiów, poczynawszy od 1965 roku rozpoczął cykl Podróże autostopem, w którym portretował miasta i miasteczka z perspektywy „ptasiego lotu”, w polu zainteresowania artysty, poza architekturą, znalazło się życie i obyczaje mieszkańców. W latach 1972–78 powstaje cykl Sportowcy, w którym przedstawia ludzi marginesu, cwaniaków, palaczy najtańszych wówczas papierosów marki „Sport”. Obrazy z cyklu Warszawa (1981 r.), proroczo antycypowały wprowadzenie stanu wojennego w Polsce. W cyklu Droga na Wschód (1989–1991) upamiętnił ofiary stalinowskiego komunizmu, w cyklu Od Grudnia do Czerwca (1990–1994) oddał pamięć ofiarom stanu wojennego w Polsce. W cyklu Niech żyje wojna! powstałym pod wrażeniem wojen na Kaukazie i Bałkanach artysta śle przesłanie – ostrzeżenie. Autor ponad 3 tysięcy obrazów towarzyszących naszemu życiu od kilkadziesiątu lat, stanowiących swoistą, niepowtarzalną, artystycznie ujętą kronikę życia, obyczaju, materialnego i duchowego zapisu naszej kultury.

43

Edward Dwurnik

(1943 Radzymin –
2018 Warszawa)

Wrocław, 2017

olej, płótno, 55 × 46 cm,
sygnowany u dołu: '2017
|E. DWURNIK' oraz opisany
na odwrocie: '2017|
E. DWURNIK| "WROCLAW"|
NR: IX-2395-7385'

cena wywoławcza: 60 000 zł •
estymacja: 70 000 – 80 000 zł

do pracy dołączony jest certyfikat autorski

44

Henryk Cześnik

(ur. 1951 Sopot)

Badania na nosicielstwo,
2012

technika mieszana, papier,
70 × 100 cm, sygnowany p.d.:
'H. Cześnik 12'

cena wywoławcza: 9 000 zł •
estymacja: 14 000 – 18 000 zł

Absolwent gdańskiej PWSSP, dyplom z malarstwa i grafiki otrzymał w 1977 roku w pracowni Kazimierza Ostrowskiego. Jest profesorem swej macierzystej uczelni. W początkowym okresie twórczości podejmował tematy sakralne. Częstym tematem jest zdeformowana sylwetka ludzka. Jego obrazy z lat 80-tych, zamiast tytułów, miały numery podobne do tych, jakie nadaje się w więzieniach, czy obozach. Wszystkie wizerunki ludzi w obrazach artysty mają wkomponowane oczy, wycięte z magazynów ilustrowanych.

45

Witold Pałka

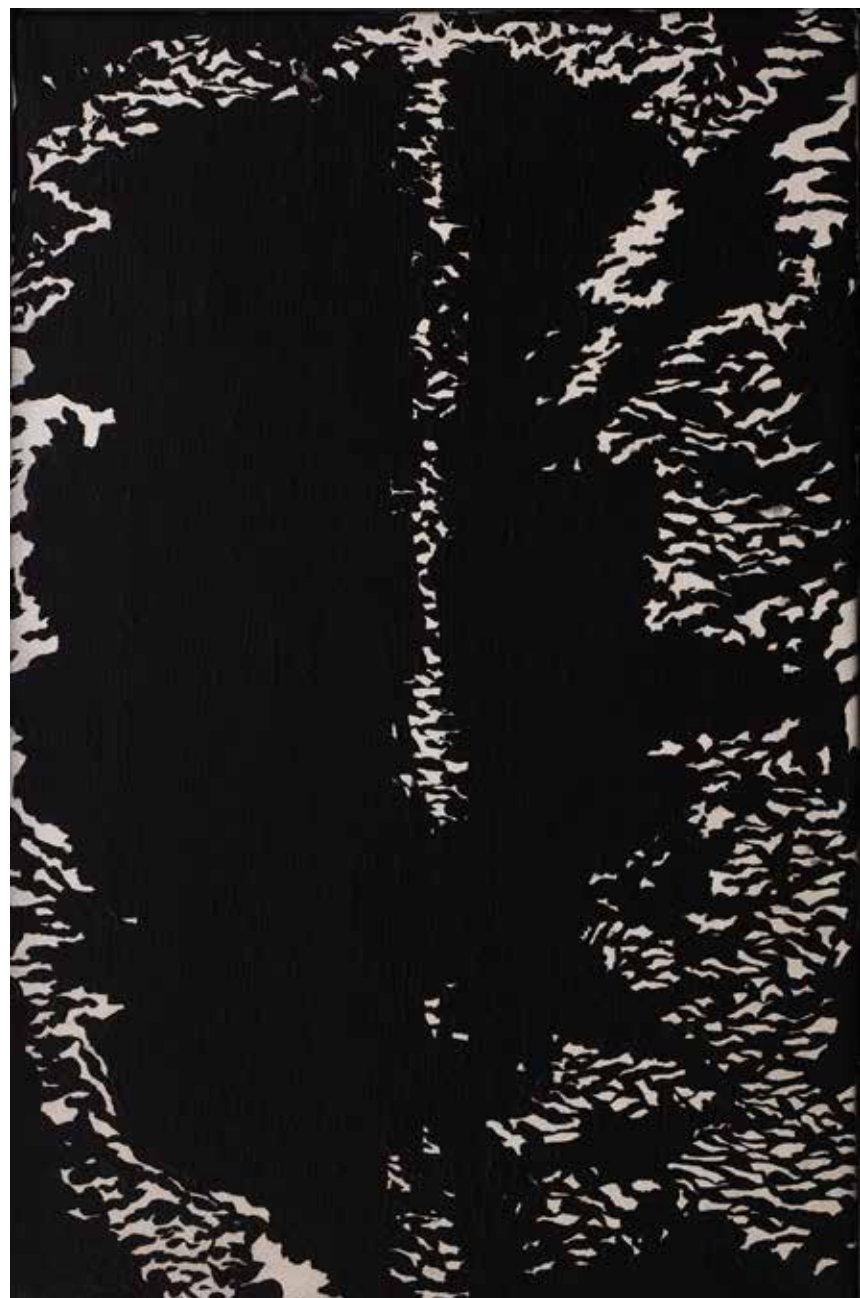
(1928 Mała Dąbrówka –
2013 Katowice)

Ptaki

olej, płótno, 50 × 65 cm,
sygnowany p.d.: 'Pałka'

cena wywoławcza: 7 000 zł •
estymacja: 9 000 – 10 000 zł

Studiował w Krakowie w ASP, na Wydziale Malarstwa. Jego profesorami byli: Eugeniusz Eibisch, Jerzy Fedkowicz oraz Wacław Taranczewski. Dyplom obronił w 1953 roku. W latach 1965–67 przynależał do Grupy Arkat. Figuralne kompozycje artysty to energetyczne, budowane żywo pulsującą barwą, przedstawiające sceny w kawiarniach, na bankietach, koncertach, pokazach mody czy atelier artystów. Bohaterami tych przedstawień są grupy dystygowane ubranych postaci. Obok tych barwnych scen artysta malował już w stonowanej kolorystyce sceny z kopalń. W 2008 roku otrzymał Srebrny Medal Gloria Artis. Obrazy artysty znajdują się w zbiorach polskich muzeów, m.in.: w Muzeum Śląskim w Katowicach, w warszawskiej Zachęcie, a także w wielu prywatnych zbiorach zarówno polskich jak i zagranicznych.

46

Andrzej Fogtt

(ur. 1950)

Z cyklu „Żywioty”, 1980

olej, płótno, 41 × 27 cm,
sygnowany na odwrocie:
'A Fogtt | 41 × 27 | 80'

cena wywoławcza: 2 400 zł •

estymacja: 4 000 – 5 000 zł

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu pod kierunkiem prof. Zdzisława Kępińskiego i Magdaleny Abakanowicz. Dyplom uzyskał w 1974 roku. Uczestniczył w wystawach od połowy lat 70. W 1984 roku zdobył Grand Prix na Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie. W tymże roku reprezentował Polskę na XLI Biennale w Wenecji. Pokazał tam dzieło współsygnowane z Bożenną Biskupską – environment „Misterium czasu”, złożone z jego 14 monumentalnych kompozycji malarskich i 30 równie potężnych rzeźb Biskupskiej. Styl obrazów Fogtta w tym szczytowym momencie jego kariery bazował na kontraście centralnie usytuowanych, hieratycznych sylwetek i budującej je drobnej, migotliwej „łuski” pociągnięć pędzla. Podobny styl utrzymuje się w późniejszych pracach artysty. W roku 2009 roku został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego medalem Gloria Artis.

47

Jerzy Panek

(1918 Tarnów – 2001 Kraków)

Portret, 1961

technika własna, 14,5 × 12 cm,
sygnowany p.d.: 'Panek 61'

cena wywoławcza: 2 400 zł •

estymacja: 3 000 – 4 500 zł

Studia rozpoczął w 1937 r. w Instytucie Sztuk Plastycznych w Krakowie na Wydziale Grafiki pod kierunkiem Andrzeja Jurkiewicza i Władysława Jarockiego. W czasie okupacji kontynuował studia w Kunstgewerbeschule (do 1942). Po wojnie w latach 1945–48 kontynuował naukę na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie u Eugeniusza Eibischa i Zbigniewa Pronaszki. Jeden z najbardziej znaczących polskich drzeworytników i rysowników. W latach 60-tych powstały najstojniejsze cykle drzeworytnicze: Autoportrety, Kobiety obłąkane, Pastuchy, Pasterki, Latawce, Chorągwie i Próby portretów Józefa Gielniaka – syntetyczne, delikatnie prymitywizujące zapiski graficzne. Olejne autoportrety zostały pokazane na wystawie Polaków portret własny w 1979 r. W 1983 r. powstają ostatnie drzeworyty. Wielokrotnie wystawiany i nagradzany – Złoty Medal na Międzynarodowym Triennale Grafiki w New Delhi 1971, Nagroda im. Jana Cybisa 1988 r. Prace w zbiorach muzealnych w Polsce, USA, Japonii, Wielkiej Brytanii a także w zbiorach prywatnych na całym świecie.

48

Jerzy Stajuda

(1936 Falenica – 1992 Warszawa)

2710, 1986

akwarela, papier, 52 × 77,5 cm,
sygnowany p.d.: 'Jerzy Stajuda',
opisany l.d.: '2710 1986'

cena wywoławcza: 2 400 zł •

estymacja: 3 000 – 4 000 zł

Malarz, rysownik, krytyk i pedagog. Studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, dyplom obronił w 1959 r. u prof. Bohdana Lacherta. W początkowym okresie swojej twórczości był pod wpływem swego mistrza i przyjaciela Artura Nachta-Samborskiego, szukał też inspiracji w twórczości Paula Klee. Z czasem wypracował własną i nie poddającą się modom stylistykę. Prace artysty przedstawiały świat struktur, imaginacyjnych pejzaży, wizji archaicznego świata przyrody. Artysta pozostawił bogatą spuściznę rysunkową, często o charakterze osobistego notatnika. Drugą pasją artysty była krytyka artystyczna. W latach 1957–1968 publikował artykuły we „Współczesności”, „Przeglądzie Artystycznym”, „Przeglądzie Kulturalnym”, „Więzi”, „Ty i ja”. Aktywność krytyczna artysty została mocno ograniczona po 1968 r. Często wystawiał za granicą, gdzie przez długi czas jego twórczość była bardziej znana niż w kraju. W 1993 r miała miejsce retrospektywna wystawa w Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie.

49

Jan Dobkowski

(ur. 1942 Łomża)

Rysunek erotyczny, 1993

tusz, papier, 21 × 29 cm,
sygnowany p.d.: 'Jan Dobkowski
1993 r.'

cena wywoławcza: 2 200 zł •

estymacja: 3 000 – 4 000 zł

50

Franciszek Starowieyski

(1930 Bratkówka k. Krosna – 2009 Warszawa)

Une Femme dans la Lute avec un Elephant Artificielle, 1994

węgiel, kreda, papier, 40 × 59 cm,
sygnowany p.g.: 'F.B.S. | 1694 | P'

cena wywoławcza: 15 000 zł •
estymacja: 22 000 – 26 000 zł

Pochodził ze szlacheckiej rodziny, pieczętującej się herbem Biberstein. Studiował malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni Wojciecha Weissa i Adama Marczyńskiego (1949–52), a następnie w ASP w Warszawie w pracowni Michała Byliny, gdzie uzyskał dyplom w 1955 roku. Grafik, malarz i scenograf, autor licznych plakatów teatralnych i filmowych; kolekcjoner, miłośnik baroku, erudyta. Był jedną z najbardziej wyrazistych postaci polskiej sztuki współczesnej, a jednocześnie artystą osobnym, nieprzynależącym do żadnej grupy artystycznej. Pomysłodawca i realizator spektakli Teatru Rysowania, w czasie, których na oczach publiczności powstawały wielkoformatowe kompozycje. Wypracował swój własny surrealistyczny – groteskowy język wypowiedzi artystycznej, charakteryzujący się barokową wybujałością form, bogatą symboliką, niezwykłym rozmachem i zmysłowością. W swojej twórczości pragnął mówić o sekretnych dążeniach człowieka, jego tajemnych marzeniach, a określał ją mianem eternofugizmu – ucieczki ku wieczności. Zafascynowany epoką baroku datował swoje prace 300 lat wstecz. Był pierwszym Polakiem, który miał indywidualną wystawę w Museum of Modern Art w Nowym Jorku w 1985 roku.

51

Juliusz Studnicki

(1906 Książyce – 1978 Warszawa)

Pejzaż kaszubski z Chmielna. Przesmyk pomiędzy jeziorem Białym a jeziorem Kłodno

olej, płótno, 60 × 73,5 cm,
sygnowany p.d.: 'Juliusz Studnicki'

cena wywoławcza: 6 000 zł •

estymacja: 8 000 – 10 000 zł

W latach 1924–1929 kształcił się w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem J. Mehoffera, W. Weissa, K. Frycza i F. Kowarskiego. W 1937 roku kontynuował naukę u J. Pankiewicza w Paryżu. Od 1931 r. należał do grupy artystycznej „Pryzmat”. Po wojnie osiadł na Wybrzeżu, gdzie wraz z grupą innych artystów organizował PWSSP w Gdańsku, w której w latach 1945–1963 kierował Pracownią Malarstwa. Współtworzył tzw. „Szkołę Sopotką”, głoszącą prymat koloru w malarstwie. Od roku 1963 wykładał w warszawskiej ASP. Malował pejzaże, martwe natury i portrety, zaś w latach 60. XX w. twórczość jego zdominowały przedstawienia pełne fantastycznych postaci, często o charakterze groteskowym. Prace Studnickiego odzwierciedlają wielką wrażliwość i naturalny zmysł kolorystyczny artysty. Prezentowane były podczas licznych wystaw tak w kraju, jak i za granicą. Indywidualne ekspozycje miały miejsce m. in. w 1966 r. w warszawskiej Zachęcie oraz podczas 33 Biennale w Wenecji, w 1970 r. w Mediolanie, w 1978 r. w Muzeum Narodowym w Gdańsku.

52

Krystyna Łada-Studnicka

(1907 Czeladź – 1999 Warszawa)

Pejzaż z Kaszub

olej, płótno, 46 × 38 cm,
sygnowany l.d.: 'K. ŁADA'

cena wywoławcza: 3 800 zł •

estymacja: 4 500 – 6 000 zł

Naukę malarstwa rozpoczęła w latach 1926–1928 w Krakowie w Wolnej Szkole Malarstwa, kontynuowała krótko w tamtejszej akademii pod kierunkiem W. Jarockiego, a następnie, w latach 1929–1932, w warszawskiej SSP, gdzie uczęszczała do pracowni F. Kowarskiego. W latach 1931–1939 należała do grupy „Pryzmat”, z którą wystawiała w stołecznym IPS. Lata okupacji spędziła wraz z mężem Juliuszem Studnickim w Krakowie. Po wojnie Studniccy osiedlili się na Wybrzeżu, angażując się w organizację PWSSP w Gdańsku, na której to artystka prowadziła zajęcia z rysunku. Pracę pedagogiczną kontynuowała po przeniesieniu się do Warszawy, pracując od 1959 r. jako profesor nadzwyczajny w Akademii Sztuk Pięknych. Twórczość artystki wpisuje się w nurt koloryzmu oraz, w późniejszym okresie, abstrakcjonizmu. Tematami prac był przeważnie pejzaż, czasem urozmaicony przedstawieniami figuralnymi. Artystka brała udział w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą, m. in. w Berlinie, Paryżu, Wenecji.

53

Edward Dwurnik

(1943 Radzymin –
2018 Warszawa)

Żółte tulipany, 2016

olej, płótno, 65 × 81 cm,
sygnowany p.d.: '2016 | E. DWUR-
NIK' oraz opisany na odwrocie:
,2016 | E. DWURNIK | „ŻÓŁTE
TULIPANY” | NR: XXIII-972-5885'

cena wywoławcza: 56 000 zł •

estymacja: 65 000 – 75 000 zł

54

Stanisław Baj

(ur. 1953, Dothobrody)

Rzeka Bug, 2018

olej, płótno, 24 × 33 cm,
sygnowany p.d.: 'S. Baj' oraz
na odwrocie: 'Stanisław Baj | Rzeka
Bug | 2018'

cena wywoławcza: 9 000 zł •
estymacja: 12 000 – 16 000 zł

REGULAMIN SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ

I POSTANOWIENIA WSTĘPNE

Niniejszy Regulamin określa zasady przeprowadzenia oraz uczestnictwa w Aukcji, której przedmiotem są dzieła sztuki oraz inne obiekty kolekcjonerskie, powierzone Sopockiemu Domowi Aukcyjnemu Sp. z o.o. w celu ich sprzedaży.

II DEFINICJE

Dom Aukcyjny – Sopocki Dom Aukcyjny Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie przy ul. Bohaterów Monte Cassino 43, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców pod numerem 538348.

Obiekt – dzieło sztuki lub inny obiekt kolekcjonerski będący przedmiotem sprzedaży.

Sprzedający – osoba zgłaszająca Obiekt do sprzedaży.

Uczestnik/Licytujący – osoba zarejestrowana, biorąca udział w Aukcji.

Nabywca – Uczestnik Aukcji, który w trakcie licytacji Obiektu, złoży najwyższą ofertę przyjętą przez Aukcjонера, w wyniku czego pomiędzy nim a Domem Aukcyjnym zawarte zostaje umowa sprzedaży lub warunkowa umowa sprzedaży.

Aukcjoner – osoba wyznaczona przez Sopocki Dom Aukcyjny do prowadzenia Aukcji.

Aukcja – zorganizowana forma sprzedaży lub zakupu, polegająca na składaniu Domowi Aukcyjnemu na zasadach i warunkach określonych w niniejszym Regulaminie konkurencyjnych ofert nabycia poszczególnych Obiektów przez Licytujących, w której zwycięski Nabywca jest zobowiązany do zawarcia umowy sprzedaży lub warunkowej umowy sprzedaży. **Katalog** – przygotowany przez Dom Aukcyjny dokument zawierający opisy Obiektów wystawionych na sprzedaż na Aukcji.

Stan Obiektu – przedstawiony przez Dom Aukcyjny opis Obiektu, z zastrzeżeniem, że nie prezentuje on pełnego stanu zachowania danego Obiektu. Brak takiej informacji nie jest równoznaczny z tym, że Obiekt jest wolny od wad i uszkodzeń. Jeśli Obiekt sprzedawany jest w ramie, Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za jej stan.

Wystawa przedaukcyjna – wystawa Obiektów bezpłatnie dostępna dla oglądających, w galeriach przygotowujących daną Aukcję.

Cena wywoławcza – kwota, od której rozpoczyna się licytacja Obiektu. **Estymacja** – wartość szacunkowa Obiektu podana na postawie aktualnych rynkowych notowań przedmiotów analogicznych do licytowanego. Licytacja zakończona w przedziale Estymacji lub powyżej jej górnej granicy jest transakcją ostateczną i skutkuje zawarciem prawnie wiążącej umowy sprzedaży pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującym. W ramach Estymacji nie są zawarte Opłaty aukcyjne i opłaty dodatkowe.

Opłata aukcyjna – opłata w wysokości 20% doliczana do kwoty, na której zakończyła się licytacja Obiektu, stanowiąca wynagrodzenie Domu Aukcyjnego z tytułu przeprowadzonej Aukcji. Jest częścią końcowej ceny Obiektu. Opłata aukcyjna obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku kiedy Obiekt nie został sprzedany w ramach Aukcji. Kwota wylicytowana wraz z Opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT (VAT marża).

Cena zakupu – całkowita cena do zapłaty (cena przybita młotkiem wraz z Opłatą aukcyjną i opłatami dodatkowymi, w tym opłatą z tytułu droit de suite).

Cena gwarancyjna – minimalna cena, za którą wylicytowany Obiekt może zostać sprzedany. Jest ceną poufną uzgodnioną między Domem Aukcyjnym i Sprzedającym. Jeżeli podczas licytacji nie zostanie ona osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem Umowy sprzedaży warunkowej, co ogłasza prowadzący Aukcję po uderzeniu młotkiem.

Umowa sprzedaży warunkowej – w wypadku gdy kwota wylicytowana jest niższa niż Cena gwarancyjna, umowa z Kupującym, który zaferował najwyższą cenę, jest zawierana warunkowo. Prowadzący Aukcję informuje o tym po przybiciu młotkiem. Transakcja dochodzi do skutku, jeżeli Sprzedający zgodzi się na sprzedaż Obiektu po cenie niższej niż gwarancyjna lub też Kupujący podwyższy ofertę do Ceny gwarancyjnej. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a Obiekt może zostać wystawiony do sprzedaży poaukcyjnej.

Legenda – poniższa legenda wyjaśnia symbole, które można znaleźć w Katalogu:

◊ przedmioty wytworzone w całości lub zawierające elementy wytworzone z roślin lub zwierząt określanych jako chronione lub zagrożone,
◊ Obiekty z pozwoleniem na wywóz,

● Obiekty, do których doliczana jest opłata wynikającą z tzw. *droit de suite*, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł.

III SPRZEDAŻ AUKCYJNA

1. OBIEKTY PRZEZNACZONE DO LICYTACJI

Wszystkie Obiekty zaprezentowane w Katalogu aukcyjnym przeznaczone są do sprzedaży na warunkach określonych w niniejszym Regulaminie. W każdym przypadku zmiana warunków może nastąpić poprzez stosowny aneks do Katalogu bądź ogłoszenie podane do wiadomości przez Aukcjонера przed rozpoczęciem Aukcji na sali aukcyjnej.

Przedmiotem Aukcji są Obiekty oddane do sprzedaży komisowej przez Sprzedających (Dom Aukcyjny występuje tu jako zastępca pośredni działający w imieniu własnym, lecz na rachunek komitenta uprawnionego do rozporządzenia Obiektem) lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniem Sprzedającego wystawione na Aukcję Obiekty stanowią jego własność, bądź też Sprzedający ma prawo do rozporządzania nimi. Ponadto Obiekty te nie są objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich.

Każdy Obiekt katalogowy objęty jest profesjonalną wyceną oraz szczegółowym opisem katalogowym przygotowanym przez Dom Aukcyjny. Wykonywane są one w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i fachowej wiedzy jego pracowników oraz współpracujących ekspertów. Mimo uwagi poświęcanej każdemu z Obiektów w procesie opracowywania, dokumentacji pochodzenia, historii wystaw i bibliografii przedstawione informacje mogą być niewyczerpujące, a w niektórych przypadkach pewne fakty odnoszące się do kolejnych właścicieli, ekspozycji oraz publikacji, w ramach których Obiekt był prezentowany, mogą być nieujawnione. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia Obiektów oraz do ich wycofania z Aukcji bez podania przyczyn, także w trakcie jej trwania.

Aukcja jest prowadzona w języku polskim i zgodnie z prawem obowiązującym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przez Aukcjонера wskazanego przez Dom Aukcyjny. Ceny na Aukcji są podawane w polskich złotych.

2. AUKCJA

A. Rejestracja na Aukcję

/// LICYTACJA OSOBISTA

Warunkiem udziału w Aukcji jest zaakceptowanie przez Licytującego treści zawartych w niniejszym Regulaminie w całości i bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Wszyscy Licytujący muszą zarejestrować się przed Aukcją, dostarczyć wymagane informacje przewidziane w formularzu rejestracji (imię i nazwisko Licytującego, adres email, numer telefonu, adres do rozliczeń i korespondencji, numer dokumentu tożsamości), okazać dokument potwierdzający tożsamość (dowód osobisty lub paszport) oraz odebrać tabliczkę z numerem licytacyjnym. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do tożsamości Licytującego lub możliwości zawarcia przez niego ważnej umowy sprzedaży, Dom Aukcyjny ma prawo poprosić Licytującego (np. w celu sprawdzenia jego wyślacalności, oświadczenia jego tożsamości lub w celu uniknięcia fałszerstwa) o przedstawienie dodatkowych dokumentów, pozyskać dane o Licytującym od osób trzecich lub określić sumę wadium, jaką powinien uiścić Licytujący celem zabezpieczenia. Dane osobowe Licytującego są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego.

Dom Aukcyjny może odmówić dopuszczenia niektórych osób do udziału w Aukcji lub sprzedaży poaukcyjnej, jeżeli zachodzi niewyjaśniona

wątpliwość co do ich tożsamości, możliwości zawarcia przez nich ważnej umowy sprzedaży, zachodzi podejrzeniemożliwości popełnienia czynu zabronionego lub dana osoba swoim zachowaniem może zakłócać prawidłowy przebieg Aukcji.

/// ZLECENIE LICYTACJI Z LIMITEM I LICYTACJA TELEFONICZNA

Dla wygody Licytujących, którzy nie mogą uczestniczyć w Aukcji osobiście, Dom Aukcyjny realizuje pisemne zlecenie licytacji z limitem oraz zlecenia licytacji telefonicznej. W takim przypadku nieobecni Licytujący powinni wypełnić formularz „zlecenia licytacji”, który można znaleźć w Katalogu, na stronie internetowej Domu Aukcyjnego lub otrzymać w galeriach Domu Aukcyjnego.

W przypadku, gdy Licytujący zdecyduje się złożyć zlecenie licytacji z limitem, wskazuje on pozycje, które mają być w jego imieniu licytowane wraz z maksymalną oferowaną kwotą. Kwoty wskazane przez Licytującego w zleceniu licytacji nie zawierają opłaty aukcyjnej i opłat dodatkowych, powinny być wyrażone w polskich złotych oraz być zgodne z tabelą postąpień. Jeżeli podana kwota nie jest zgodna z kwotami w tabeli postąpień, zostanie ona obniżona. Aukcjoner nie zaakceptuje zlecenia licytacji, w którym nie ma wskazanej maksymalnej kwoty, do której Dom Aukcyjny może zrealizować zlecenie.

Dom Aukcyjny dołoży starań, aby Licytujący zakupił wybrany Obiekt w możliwie jak najniższej cenie, nie niższej jednak niż Cena gwarancyjna. Jeśli limit podany przez Licytującego jest niższy niż Cena gwarancyjna, a stanowi jednocześnie najwyższą ofertę, wówczas dochodzi do transakcji warunkowej. W przypadku dwóch lub większej liczby zleceń z takim samym limitem decyduje kolejność zgłoszeń.

W przypadku gdy Licytujący zdecyduje się złożyć zlecenie licytacji telefonicznej wskazuje on pozycje z Katalogu Aukcji, które mają być licytowane z nim telefonicznie wraz z numerem lub numerami telefonu, na który będą dzwonić pracownicy Domu Aukcyjnego podczas Aukcji.

Wszystkie zlecenia licytacji z limitem oraz licytacji telefonicznej wraz z fotokopią dokumentu tożsamości umożliwiającym weryfikację danych osobowych powinny być przesłane (pocztą, faxem lub e-mailem) albo dostarczone osobiście do galerii Domu Aukcyjnego przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem Aukcji. Dostarczone później zlecenia mogą nie być zrealizowane.

Licytacja telefoniczna może być nagrywana, a złożenie zlecenia jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na nagrywanie rozmowy telefonicznej. Na wypadek trudności z połączeniem telefonicznym Licytujący może określić na zleceniu limit, do którego pracownik Domu aukcyjnego będzie licytować pomimo braku połączenia. Jeśli żaden limit nie jest określony na zleceniu, pracownik Domu Aukcyjnego uznaje w takim wypadku, że klient oferuje przynajmniej Cenę wywoławczą.

Usługa licytacji na podstawie zlecenia licytacji nie podlega dodatkowej opłacie. Dom Aukcyjny zobowiązuje się dochować należytej staranności w realizacji zleceń, nie ponosi jednak odpowiedzialności za niezrealizowanie takiej oferty, chyba że wina za brak realizacji zlecenia leży wyłącznie po stronie Domu Aukcyjnego.

/// LICYTACJA ONLINE

Osoby zainteresowane licytacją online za pośrednictwem platformy licytacyjnej Domu Aukcyjnego (live.sda.pl) oraz aplikacji mobilnej muszą zarejestrować się za pomocą strony live.sda.pl podając swoje imię i nazwisko, adres email, numer telefonu, adres do rozliczeń i korespondencji oraz dane karty kredytowej (potrzebne do weryfikacji tożsamości i obsługi płatności). Dodatkowo fotokopia dokumentu tożsamości umożliwiającego weryfikację danych osobowych powinna zostać przesłana e-mailem albo dostarczona osobiście do galerii Domu Aukcyjnego przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem Aukcji. Po pozytywnej weryfikacji przez pracownika Domu Aukcyjnego Licytujący może uczestniczyć za pośrednictwem Internetu na bieżąco w licytacji Obiektów aukcyjnych na tych samych zasadach jak podczas licytacji osobistej.

/// ODPOWIEDZIALNOŚĆ LICYTUJĄCEGO

Podczas licytacji, zarówno osobistej, online, telefonicznej, jak i poprzez złożenie zlecenia licytacji z limitem, Licytujący bierze osobistą odpowiedzialność za zapłatę za wylicytowane Obiekty, chyba że przed rozpoczęciem Aukcji zostało wyraźnie uzgodnione na piśmie (pod rygorem nieważności) z Sopockim Domem Aukcyjnym, że oferent jest pełnomocnikiem zidentyfikowanej osoby trzeciej zaakceptowanej przez Sopocki Dom Aukcyjny.

B. Przebieg Aukcji

/// PRZYJMOWANIE OFERT OD LICYTUJĄCYCH

Licytację rozpoczyna i prowadzi Aukcjoner. Wyczytuje on Obiekty, decyduje o kolejnych postąpieniach, wskazuje Licytujących, ogłasza zakończenie licytacji oraz wskazuje zwycięzcę. Licytujący mają prawo podczas licytacji składać swoje oferty. Zakończenie Aukcji Obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjонера i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży lub Umowy sprzedaży warunkowej pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującym, który zaferował najwyższą cenę przyjętą przez Aukcjонера.

W przypadku powstania błędu albo zaistnienia sporu co do wyniku Aukcji, Aukcjoner może ponownie zaferować Obiekt do sprzedaży (również bezpośrednio po uderzeniu młotkiem). W takiej sytuacji Aukcjoner może także podjąć wszelkie inne działania, które uzna za racjonalne i stosowne do zaistniałych okoliczności. Jeżeli jakkolwiek spór dotyczący wyniku licytacji powstanie po Aukcji, wynik sprzedaży w ramach Aukcji uznaje się za ostateczny.

Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie wcześniej zgłoszonych przez uczestników Aukcji Obiektów. W takiej sytuacji numery Obiektów powinny być przed Aukcją zgłaszane obsłudze Domu Aukcyjnego.

Dom Aukcyjny może utrwać przebieg Aukcji za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

/// CENY GWARANCYJNE

Niektóre Obiekty na Aukcji mogą być oferowane z zastrzeżeniem Ceny gwarancyjnej. W celu osiągnięcia Ceny gwarancyjnej Obiektu Aukcjoner i pracownicy Sopockiego Domu Aukcyjnego mogą składać w trakcie licytacji oferty w imieniu Sprzedawcy, bez wskazania, że czynią to w jego imieniu. Może to następować przez składanie następujących po sobie ofert licytacyjnych, bądź też ofert w odpowiedzi na oferty składane przez innych Licytujących. Jeżeli nie ma żadnych ofert na dany Obiekt Aukcjoner może uznać przedmiot za niesprzedany.

/// LICYTACJA W JĘZYKU ANGIELSKIM

Na specjalne życzenie Licytującego niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej godzinę przed Aukcją wraz z informacją których Obiektów dotyczą.

/// TABELA POSTĄPIEŃ

Licytacja rozpoczyna się od Ceny wywoławczej. Aukcjoner kolejne postąpienia podaje według poniższej tabeli. W zależności od przebiegu Aukcji może on wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia.

cena	postąpienia
0 – 1 000	50
1 000 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200
5 000 – 10 000	500
10 000 – 30 000	1 000
30 000 – 100 000	2 000
100 000 – 200 000	5 000
200 000 – 500 000	10 000
500 000 – 1 000 000	20 000
Powyżej 1 000 000	50 000

/// SPRZEDAŻ POAUKCYJNA

Niektóre Obiekty niesprzedane na Aukcji wystawione są do sprzedaży poaukcyjnej. W cenie sprzedaży Obiektów oferowanych poaukcyjnie zawarta jest także Opłata aukcyjna i inne opłaty dodatkowe. Procedura sprzedaży poaukcyjnej podlega przepisom niniejszego Regulaminu, stosowanym odpowiednio.

3. PŁATNOŚCI

A. Czas i formy płatności

Licytujący, który w wyniku przyjęcia jego Oferty przez Aukcjонера zawarł z Domem Aukcyjnym umowę sprzedaży, jest zobowiązany do zapłaty

ceny powiększonej o Oplatę aukcyjną i ewentualnie opłaty dodatkowe za zakupione Obiekty w terminie 14 dni od dnia Aukcji. Ww. obowiązek jest niezależny od uzyskania pozwolenia na eksport czy otrzymania innych pozwoleń. W sytuacji zawarcia j Umowy sprzedaży warunkowej termin ten biegnie od chwili poinformowania Nabywcy przez Dom Aukcyjny o zaakceptowaniu jego oferty przez Sprzedającego.

Dom Aukcyjny jest uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności.

Dom Aukcyjny przyjmuje następujące formy płatności: gotówka, karta płatnicza (Dom Aukcyjny akceptuje płatności kartami Master Card i VISA) oraz przelew na rachunek bankowy (na konto galerii organizującej Aukcję).

B. Opłata aukcyjna i opłata droit de suite

Do kwoty wylicytowanej doliczana jest Opłata aukcyjna oraz opłaty dodatkowe wynikające z oznaczeń katalogowych Obiektu. Opłata aukcyjna stanowi część końcowej ceny Obiektu i wynosi 20%. Obowiązuje ona również w sprzedaży poaukcyjnej. Do opłat dodatkowych zalicza się głównie opłatę z tytułu tzw. droit de suite, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł. Opłata będzie obliczana, gdy kwota wylicytowana przekroczy równowartość 100 euro. Powyżej tej kwoty opłata będzie sumą stawek: 5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale do równowartości 50 000 euro oraz 3% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 50 000,01 euro do równowartości 200 000 euro oraz 1% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 200 000,01 euro do równowartości 350 000 euro, oraz 0,5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 350 000,01 euro do równowartości 500 000 euro oraz 0,25% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale przekraczającym równowartość 500 000 euro, jednak w kwocie nie wyższej niż równowartość 12 500 euro. Opłata ta ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień Aukcji lub – w przypadku odbycia aukcji w w dniu przypadającym po dniu, w którym nie są publikowane średnie kursy walut NBP – przy zastosowaniu ostatniego średniego kurus euro opublikowanego przez NBP przed dniem aukcji.

C. Przeniesienie prawa własności Obiektu

Własność zakupionego Obiektu nie przejdzie na Nabywcę, dopóki Dom Aukcyjny nie otrzyma pełnej Ceny zakupu za Obiekt, w tym Opłaty aukcyjnej. Dom Aukcyjny nie jest zobowiązany do przekazania posiadania ani dzierżenia Obiektu Nabywcy do chwili przeniesienia na niego własności Obiektu. Wcześniejsze przekazanie Obiektu Nabywcy nie jest równoznaczne z przeniesieniem prawa własności Obiektu na niego ani zwolnieniem z obowiązku zapłaty Ceny zakupu.

D. Płatność w innych walutach

Wszystkie płatności są przyjmowane w polskich złotych. Na specjalne życzenie Licytującego i po wcześniejszym uzgodnieniu, w tym kursu wymiany walut, Dom Aukcyjny dopuszcza możliwość dokonania płatności w euro lub dolarach amerykańskich. Wartość transakcji opłacanej w innej walucie niż polski złoty będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1% Ceny zakupu.

4. ODBIÓR ZAKUPU

A. Odbiory w Galeriach Sopotkiego Domu Aukcyjnego

Odbiór wylicytowanych Obiektów jest możliwy po dokonaniu wpłaty pełnej Ceny zakupu oraz uregulowaniu innych płatności wobec Domu Aukcyjnego. Gdy tylko wszystkie wymagania zostaną spełnione, Nabywca powinien skontaktować się z galerią Domu Aukcyjnego organizującą Aukcję, aby umówić się na odbiór Obiektu.

Przed przekazaniem Obiektu Nabywcy lub jego przedstawicielowi, Dom Aukcyjny będzie wymagał okazania dowodu potwierdzającego tożsamość. Przedstawiciel dodatkowo powinien posiadać pisemne, pod rygorem nieważności, upoważnienie od Nabywcy.

Nabywca powinien odebrać zakupiony Obiekt w terminie 30 dni od daty Aukcji. Po tym terminie Dom Aukcyjny może przestać wylicytowane Obiekty do magazynu zewnętrznego, a Nabywca obciążony zostanie kosztami transportu oraz magazynowania. Wielkość opłat będzie uzależniona od operatora magazynu oraz rodzaju i wielkości

Obiektów. Zaakceptowanie niniejszego Regulaminu równoznaczne jest z zaakceptowaniem regulaminów lub ogólnych warunków świadczenia usług podmiotu odpowiedzialnego za transport i magazynowanie.

Po upływie 30 dni od daty Aukcji na Nabywcę przechodzi ryzyko utraty i uszkodzenia nieodebranego Obiektu, a także ciężary związane z Obiektem, w tym koszty jego ubezpieczenia. Dom Aukcyjny odpowiada względem Nabywcy za szkody z tytułu straty lub uszkodzenia Obiektu jedynie do wysokości Ceny zakupu Obiektu.

B. Transport

Dla wygody Nabywcy Dom Aukcyjny może zaoferować podstawowe opakowanie Obiektu umożliwiające odbiór osobisty.

Na wyraźne życzenie Nabywcy Dom Aukcyjny może pomóc w kontakcie z wyspecjalizowaną firmą zajmującą się pakowaniem i wysyłką dzieł sztuki. Każde takie zlecenie odbywa się na odpowiedzialność Nabywcy i Dom Aukcyjny nie bierze odpowiedzialności za nieprawidłowe wykonanie usług przez przewoźników bądź inne osoby trzecie.

Jeżeli klient sam wybierze firmę transportową, jej przedstawiciel powinien skontaktować się telefonicznie z galerią Domu Aukcyjnego organizującą Aukcję, przynajmniej 24 godziny przed planowanym odbiorem Obiektu.

C. Pozwolenie na wywóz i dokumenty wywozowe

W wypadku niektórych Obiektów przepisy prawa wymagają dodatkowych pozwoleń na wywóz poza granice kraju. Kwestię tę reguluje ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. nr 162 poz. 1568, z późn. zm.), zgodnie z którą wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz; w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 40 000 złotych. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej Ceny zakupu za obiekt.

D. Zagrożone gatunki

Przedmioty wykonane z materiału roślinnego lub zwierzęcego albo zawierające m.in. koralowiec, skórę krokodyla, kość słoniową, kość wielorybia, róg nosorożca, skorupę żółwia, niezależnie od wieku, procentowej zawartości, mogą wymagać dodatkowych pozwoleń lub certyfikatów przed wywozem. Uzyskanie dokumentów umożliwiających eksport nie jest równoznaczne z możliwością importu do innego państwa. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej Ceny zakupu za Obiekt. Obiekty tego typu zostały oznaczone symbolem „●” opisanym w Legendzie. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za błędy lub uchybienia w oznaczeniu przedmiotów zawierających elementy wytworzone z chronionych lub regulowanych prawem gatunków roślin i zwierząt.

5. BRAK PŁATNOŚCI

W przypadku gdy Nabywca w terminie 14 dni roboczych od daty Aukcji nie uiści całej Ceny zakupu (zawierającej Opłatę aukcyjną i ewentualne Opłaty dodatkowe) Dom Aukcyjny bez uszczerbku dla innych swoich praw może zastosować jeden lub kilka z poniższych środków prawnych:
– przechować Obiekt w galeriach Domu Aukcyjnego lub w innym miejscu na ryzyko i koszt klienta;
– odstąpić od sprzedaży Obiektu, zatrzymując dotychczasowe opłaty na poczet pokrycia szkód;
– odrzucić zlecenie Nabywcy w przyszłości lub zrealizować takie zlecenie pod warunkiem uiszczenia wadium;
– naliczać odsetki maksymalne od dnia wymagalności płatności do dnia zapłaty pełnej Ceny zakupu;
– odsprzedać Obiekt na Aukcji lub prywatnie z Estymacjami i ceną minimalną ustaloną przez Dom Aukcyjny.
Jeśli Obiekt na drugiej Aukcji zostanie sprzedany za kwotę niższą niż Cena zakupu, za którą Nabywca wylicytował Obiekt, Nabywca pozostający w zwłoce będzie zobowiązany do pokrycia różnicy wraz z kosztami przeprowadzenia dodatkowej Aukcji;
– wszcząć postępowanie sądowe przeciwko Nabywcy w celu odzyskania zaległości;

– potrącić należności Nabywcy względem Domu Aukcyjnego z wierzytelności wobec tego Nabywcy wynikających z innych transakcji;
– podjąć wszelkie inne działania odpowiednie do zaistniałych okoliczności.

IV INFORMACJE OGÓLNE

1. DANE OSOBOWE

Dom Aukcyjny, w związku ze świadczonymi usługami oraz wymogami prawnymi związanymi z przeprowadzeniem Aukcji może wymagać od Licytujących podania danych osobowych lub w niektórych przypadkach (np. w celu sprawdzenia wypłacalności, poświadczenia tożsamości klienta lub w celu uniknięcia fałszerstwa) pozyskać dane o Licytującym od osób trzecich. Dom Aukcyjny może również wykorzystać dane osobowe dostarczone przez Licytującego, za jego zgodą, w celach marketingowych, dostarczając materiały o Obiektach, usługach bądź wydarzeniach organizowanych przez Dom Aukcyjny.

W zakresie przetwarzania danych osobowych, zastosowanie znajdują postanowienia klauzuli informacyjnej dostępnej pod adresem: sda.pl. Poprzez akceptację niniejszego Regulaminu Licytujący potwierdza, że zapoznał się z ww. klauzulą i nie wnosi do niej uwag.

2. OGRANICZENIA ODPOWIEDZIALNOŚCI

Dom Aukcyjny wyłącza wszelkie gwarancje inne niż zawarte w niniejszym Regulaminie w najszerszym zakresie dopuszczonym prawem.

Całkowita odpowiedzialność Domu Aukcyjnego jest ograniczona wyłącznie do Ceny zakupu zapłaconej przez Nabywcę. Dom Aukcyjny nie bierze odpowiedzialności wobec Nabywcy za szkody przewyższające Cenę zakupu, niezależnie czy taka szkoda jest charakteryzowana jako bezpośrednia, pośrednia, szczególna, przypadkowa czy następcza. Dom Aukcyjny nie jest zobowiązany do zapłaty odsetek od Ceny zakupu.

Dom Aukcyjny nie jest odpowiedzialny za przejęzyczenia lub pomyłki pisemne w informacjach podanych klientom oraz nie ponosi odpowiedzialności wobec żadnego Licytującego za błędy w trakcie prowadzonej Aukcji lub popełnione w innym zakresie związanym ze sprzedażą Obiektu.

Dom Aukcyjny nie wyklucza lub nie ogranicza odpowiedzialności Domu Aukcyjnego wobec Nabywcy, wynikającej z jakiegokolwiek oszustwa bądź świadomego wprowadzenia w błąd lub z winy umyślnej.

3. WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI

Autentyczność Obiektu to w rozumieniu powyższego Regulaminu właściwe podanie autorstwa Obiektu i prawidłowe jego datowanie. Dom Aukcyjny udziela gwarancji autentyczności Obiektów zaprezentowanych w Katalogu na okres 5 lat od daty sprzedaży przez Dom Aukcyjny z poniższymi zastrzeżeniami:

Dom Aukcyjny udziela gwarancji autentyczności Obiektu jedynie bezpośredniemu Nabywcy Obiektu. Powyższa gwarancja nie obejmuje:
a) kolejnych właścicieli Obiektu, włączając w to osoby, które nabyły od bezpośredniego Nabywcy Obiekt odpłatnie, w drodze darowizny lub dziedziczenia;
b) Obiektu, co do którego trwa spór o autorstwo;
c) Obiektu, którego autorstwo jest jedynie domniemane, co w Katalogu i na certyfikacie oznaczone jest następującymi zapisami: brak dat życia po imieniu i nazwisku artysty, nazwisko artysty poprzedzone jedynie inicjałem imienia, znak zapytania w nawiasie lub bez nawiasu („?” lub „(?)”) po nazwisku artysty, przed lub po imieniu i nazwisku artysty określenia: „przypisywany/e/a”, „Attributed” lub skrót „Attrib.”;
d) Obiektu powstałego w bliżej lub szerzej rozumianym kręgu oddziaływania stylu danego artysty, co w katalogu i na certyfikacie oznaczone jest użyciem przed lub po imieniu i nazwisku artysty jednego z następujących określeń: „krąg”, „szkoła” bądź „naśladowca”;
e) Obiektu, którego określenie autorstwa było zgodne z ogólnie przyjętą opinią specjalistów, uczonych i innych ekspertów;
f) Obiektu, w przypadku którego podana w Katalogu roczna data powstania różni się od faktycznej o mniej niż 15 lat;
g) Obiektu, w przypadku którego w datowaniu pojawiło się prawidłowe określenie stulecia, natomiast nieprawidłowe określenie części tego stulecia (połowy lub ćwierci);
h) Obiektów z XX w., XIX w. i starszych, w przypadku których faktycznie stwierdzone datowanie różni się w stosunku do podanego w Katalogu „na korzyść” obiektu, tj. obiekt okazał się starszy, niż było to podane w opisie;

i) Obiektu, którego opis i datowanie zostały uznane za niedokładne przy użyciu metod naukowych lub testów, które nie były ogólnie przyjęte w czasie wydawania Katalogu bądź w tamtym czasie były uznawane za nadmiernie kosztowne lub niewykonalne, albo według wszelkiego prawdopodobieństwa mogłyby spowodować uszkodzenia lub utratę wartości Obiektu.

4. REKLAMACJE

Wszelkie możliwe reklamacje rozpatrywane są zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową Nabywca może zgłosić w ciągu jednego roku od wydania Obiektu. Wobec osób niebędących bezpośrednimi Nabywcami na Aukcji Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych Obiektów

5. PRAWA AUTORSKIE

Sprzedający nie przekazuje wraz z Obiektem prawa autorskiego ani prawa do reprodukowania Obiektu.

Prawa autorskie do wszystkich zdjęć, ilustracji i tekstów związanych z Obiektem, sporządzonych przez lub dla Domu Aukcyjnego, włączając zawartość Katalogów, stanowią własność Domu Aukcyjnego. Nie mogą być one wykorzystane przez Nabywcę ani inne osoby bez uprzedniej pisemnej zgody Domu Aukcyjnego.

6. OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY PRAWA

Niniejszy Regulamin podlega prawu polskiemu i zgodnie z nim będzie interpretowany.

Niniejszy Regulamin stanowi całość uzgodnień pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującymi oraz zastępuje jakąkolwiek wcześniejszą umowę czy porozumienie (czy to ustną, czy pisemną) pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującymi dotyczącą materii objętych przedmiotem niniejszego Regulaminie.

Jeżeli jakokolwiek część niniejszego Regulaminu zostanie uznana przez sąd właściwy lub inny upoważniony podmiot za nieważną, podlegającą unieważnieniu, pozbawioną mocy prawnej, nieobowiązującą lub niewykonalną, pozostałe części niniejszego Regulaminu będą nadal uważane za w pełni obowiązujące i wiążące, a Dom Aukcyjny i Licytujący działając w dobrej wierze zastąpią takie postanowienie postanowieniem ważnym i wykonalnym, które będzie najpełniej oddawać ekonomiczny sens pierwotnego zapisu.

Dom Aukcyjny w szczególności zwraca uwagę na przepisy:

– ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162 poz. 1568) – wywóz określonych Obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
– ustawy z dnia 21 listopada 1996 r., o muzeach (Dz.U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na Aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o Oplatę aukcyjną i ewentualnie o opłaty dodatkowe
– ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. z 2017 r. poz. 1086) – Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego występuje o zwrot wyprawzonego z naruszeniem prawa z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narodowego dobra kultury RP
– ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. 2018 poz. 723 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych Nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 10 000 euro.

V POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Niniejszy Regulamin wyczerpuje całość praw i obowiązków pomiędzy stronami w odniesieniu do sprzedaży aukcyjnej i poaukcyjnej Obiektu.
2. Wszelkie zawiadomienia powinny być kierowane na piśmie na adres Domu Aukcyjnego Powiadomienia kierowane do Nabywców będą przesyłane na adres podany w ostatnim piśmie do Domu Aukcyjnego.
3. Jeśli jakiegokolwiek z postanowień Regulaminu okazałoby się nieważne, bezskuteczne lub niemożliwe do zastosowania, pozostałe postanowienia będą nadal obowiązywać. Brak działania lub opóźnienie w wykonywaniu praw wynikających z Regulaminu nie oznacza zrzeczenia się praw lub zwolnienia z obowiązków ani nie uchyla obowiązywalności całości bądź części z postanowień powyższego Regulaminu.

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

AUKCJA PRAC NA PAPIERZE

19 KWIETNIA 2023

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
WARSZAWA, UL. NOWY ŚWIAT 54/56

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

Józef Grassi, Portret Ludwika Ferdynanda Hohenzollerna, księcia Prus, 1806 r., olej, płótno
dublowane, wym. 93 x 65 cm, sygn. i dat.: J. Grassi Pin. Ad. 1806 /a Dresden

AUKCJA MILITARIÓW /8

1 kwietnia 2023

Gdańsk, Długa 2/3

Tadeusz Styka (1889–1954), *Portret pięknej damy*, olej, tektura, 46 × 38 cm, sygn. p. d.: „TADÉ.STYKA.”

PRZYJMUJEMY OBIEKTY DO 25 MARCA

AUKCJA DZIEŁ SZTUKI

13 MAJA 2023

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

Mariusz Lewandowski, „Człowiek pokorny”, olej, płótno, 70 x 50 cm, 2017

AUKCJA SZTUKI Fantastycznej

27 MAJA (SOBOTA) 2023

SOPOCKI DOM AUKCYJNY | GALERIA MODERN
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

ZLECENIE LICYTACJI

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ Sopot, 25 marca (sobota) 2023 r., godz. 16

Szanowni Klienci, zachęcamy do składania pisemnych ofert w celu wzięcia udziału w aukcji. Możliwa jest także licytacja telefoniczna. Prosimy czytelnie wypełnić kartę zlecenia i dostarczyć ją (osobiście, pocztą lub e-mailem: modern@sda.pl) do siedziby SDA nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji. Płatność za wylicytowane prace można uregulować gotówką lub kartą w galerii oraz przelewem: Pekao S.A. I O/Gdańsk 73 1240 1242 1111 0000 1587 0894

Imię i nazwisko _____

Dokładny adres _____

Telefon, fax, e-mail _____

NIP (dla firm) _____ PESEL _____

Nr dowodu osobistego _____

Przed przyjęciem zlecenia licytacji pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych e-mailem lub pocztą: w formie kserokopii lub skanu takiego dokumentu).

Proszę o licytację następujących pozycji:

Nr pozycji w katalogu	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

SDA będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę.

Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości: Tak Nie

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy SDA potęcą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer Państwa telefonu do licytacji _____

Ja niżej podpisany/a oświadczam, że:

- 1) zapoznałem/-am się i akceptuję Regulamin Sprzedaży Aukcyjnej Sopockiego Domu Aukcyjnego opublikowany w katalogu aukcyjnym,
- 2) zobowiązuję się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z niniejszym Regulaminem, w tym do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną oraz innych opłat, zgodnie z oznaczeniami w katalogu, w szczególności w przypadkach przewidzianych przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy utworu (tzw. *droit de suite*) w terminie 14 dni od daty aukcji,
- 3) wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Sopocki Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności,
- 4) zapoznałem/-am się z Polityką prywatności obowiązującą w Sopockim Domu Aukcyjnym, w tym z informacjami określającymi w jakim zakresie i celu Sopocki Dom Aukcyjny jest uprawniony do przetwarzania moich danych osobowych, komu mogą być one udostępnione, jaka jest podstawa przetwarzania oraz jakie prawa w związku z tym mi przysługują.

Imię i nazwisko

data, podpis

5) wyrażam zgodę na przetwarzanie przez Sopocki Dom Aukcyjny moich danych osobowych w celach marketingowych takich jak otrzymywanie informacji o ofertach i wydarzeniach organizowanych przez Sopocki Dom Aukcyjny, w tym na przysyłanie katalogów wydawanych przez Sopocki Dom Aukcyjny.

Imię i nazwisko

data, podpis

Indeks artystów

ABAKANOWICZ MAGDALENA	3, 4	JACKIEWICZ WŁADYSŁAW	39	SALABURSKI ZDZIŚŁAW	33
BAJ STANISŁAW	41, 54	KUŁAKOWSKI MARIUSZ	29, 30	STAJUDA JERZY	48
BERDOWSKA TAMARA	22–24	KUNKA LECH	18	STAROWIEYSKI FRANCISZEK	50
BERDYSZAK JAN	19, 20	LENICA ALFRED	2	STAŻEWSKI HENRYK	14
BEREŻNICKI KIEJSTUT	27	ŁADA-STUDNICKA KRYSZYNA	52	STRZEMIŃSKI WŁADYSŁAW	1
CZEŚNIK HENRYK	44	MACIEJOWSKI MARCIN	11	STUDNICKI JULIUSZ	51
DOBKOWSKI JAN	7, 8, 49	NOWACKI ANDRZEJ	26	SZANCENBACH JAN	40
DUDA-GRACZ JERZY	9, 10	NOWOSIELSKI JERZY	36, 37	ŚWIESZEWSKI MACIEJ	28
DWURNIK EDWARD	42, 43, 53	OLBIŃSKI RAFAŁ	38	TARASEWICZ LEON	31
FIJAŁKOWSKI STANISŁAW	35	ORBITOWSKI JANUSZ	15	TATARCZYK TOMASZ	21
FOGTT ANDRZEJ	46	PAŁKA WITOLD	45	WINIARSKI RYSZARD	12
GRYNCZEL DOROTA	25	PANEK JERZY	47	ZIEMSKI JAN	13
GUSTAW TADEUSZ	32	PAWLAK WŁODZIMIERZ	34		
HASIOR WŁADYSŁAW	5, 6	PIERZGALSKI IRENEUSZ	16, 17		

opracowanie katalogu: Katarzyna Dąbrowska

przygotowanie aukcji: Katarzyna Dąbrowska, Dilan Abdulla, Dorota Kulawczuk-Szostek

zdjęcia: Jarosław Nienartowicz, archiwum artystów

opracowanie graficzne: Jędrzej Łoś, Aactiva Studio

druk: ArtDruk Zakład Poligraficzny, Kobyłka

SOPOCKI DOM AUKCYJNY W POLSCE:

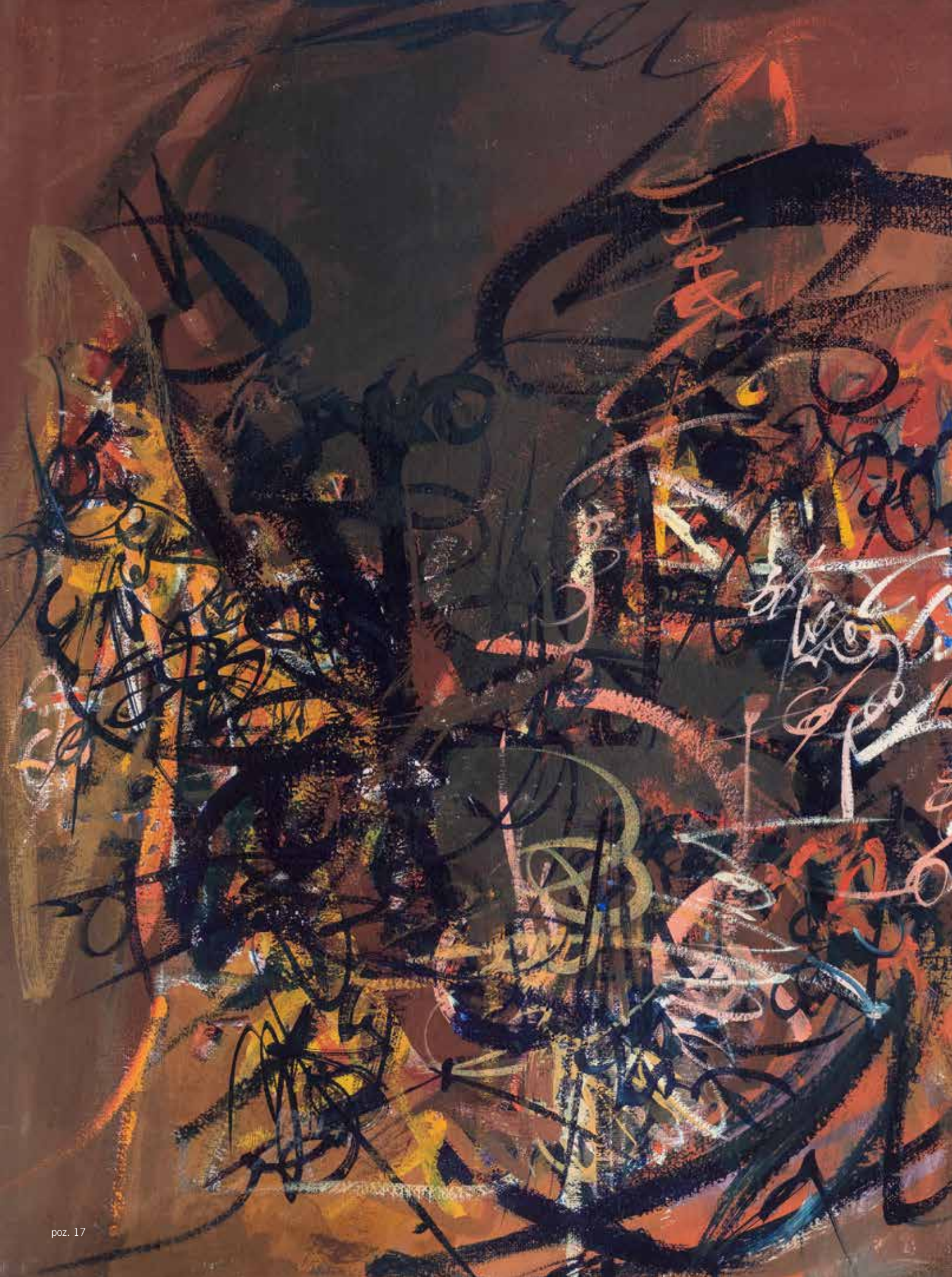
SOPOT
GALERIA SZTUKI DAWNEJ
ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 550 16 05
sopot@sda.pl

SOPOT
GALERIA MODERN
ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 551 22 89
modern@sda.pl

GALERIA
GDAŃSK
ul. Długa 2/3
80-827 Gdańsk
tel. 58 301 05 54
gdansk@sda.pl

GALERIA
WARSZAWA
ul. Nowy Świat 54/56
00-363 Warszawa
tel. 22 828 96 98
warszawa@sda.pl

GALERIA
BYDGOSZCZ
ul. Jagiellońska 47,
85-097 Bydgoszcz
tel. 602 593 826
bydgoszcz@sda.pl

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ 1/2023

ISBN 978-83-67623-11-7

9 788367 623117

CENA: 40 zł z 5% VAT

